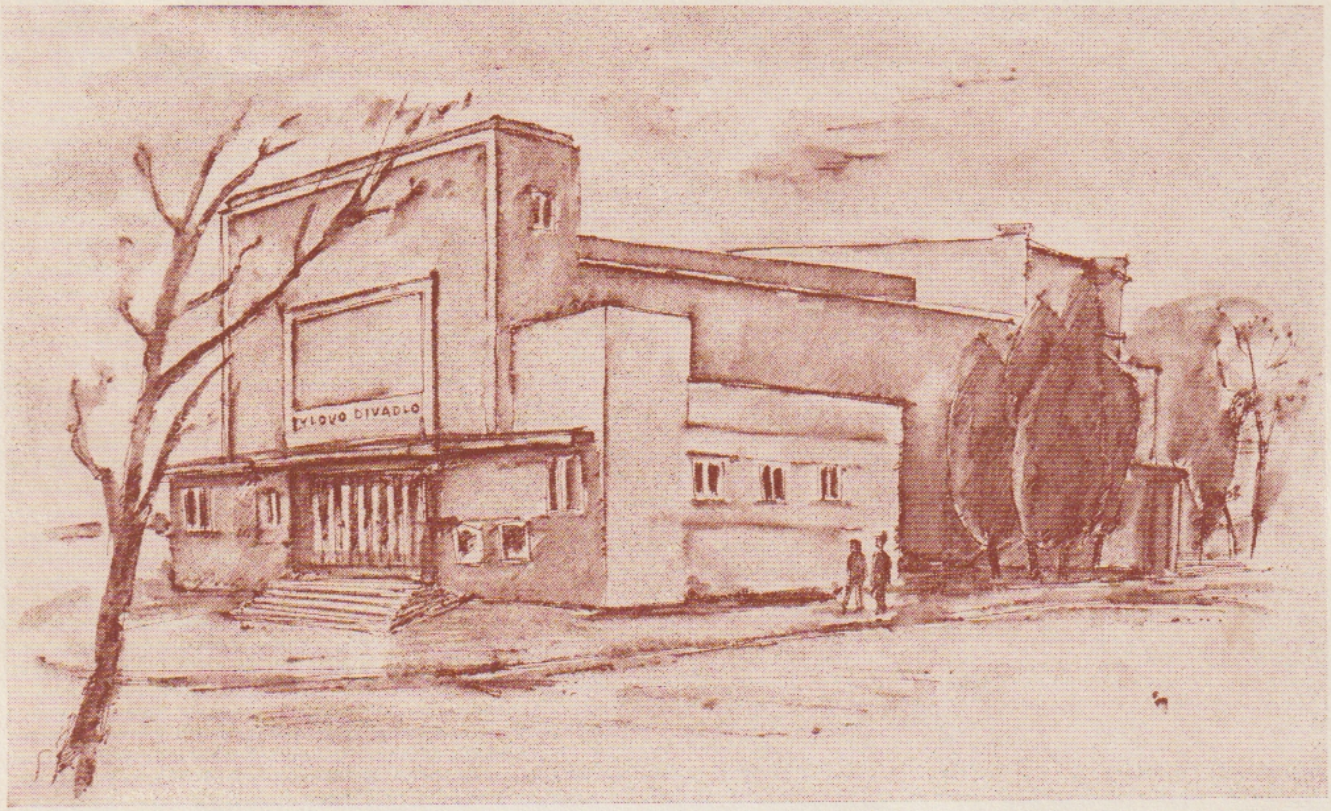

160 *let*

OCHOTNICKÉHO DIVADLA V LOMNICI NAD POPELKOU

1825 - 1985

160 *let*

OCHOTNICKÉHO DIVADLA V LOMNICI NAD POPELKOU

1825 - 1985

DIVADELNÍ SOUBOR

TYL

SDRUŽENÉHO KLUBU ROH

160 let amatérské divadelní tradice

Tímto almanachem vkládáme do rukou divadelních příznivců a široké veřejnosti přehled historického vývoje a bohaté činnosti jednoho z nejstarších amatérských divadelních souborů v semilském okrese, dřívějšího Spolku divadelních ochotníků a nyní jeho pokračovatele

Divadelního souboru Tyl

Sdruženého klubu ROH v Lomnici nad Popelkou

Je to stručný popis historie sto šedesáti let života spolku, který se svou bohatou činností zapsal do dějin a rozvoje kultury našeho města. Záměrně se zde nezabýváme přílišnými podrobnostmi. Jejich paleta je totiž tak široká, že zajímavé události ochotnického života u nás, o nichž předpokládáme, že vzbudí pozornost našich příznivců, by v tom příliš podrobném sledu historie zanikly. Mimoto by pak tento almanach převzal úlohu kroniky, což není jeho účelem.

Kroniky našeho divadelního souboru jsou ve své převážné části plné bohatství ve výčtu činnosti a jenom dík několika kronikářům můžeme nyní čerpat ponaučení z historie našeho ochotnického divadla, jenom dík těmto kronikám můžeme nyní předat příznivcům našeho divadla tento almanach – první v dlouhém životě lomnického ochotnického divadla.

Záznamy v kronikách jsou poplatné tehdejší době, avšak dnešnímu čtenáři, jemuž jsou určeny, jsou svou formou zastaralé i těžko srozumitelné. Je proto přirozené, že z tohoto hlediska nebylo možné převzít pro tento almanach jejich doslovné znění. Přesto některé záznamy z nich, které nás i dnes mimořádně zajímají jako obraz oné doby, uvádíme zde v doslovném znění v uvozovkách.

Velké nadšení minulých generací pro ochotnické divadlo nejlépe vystihují úvodní slova prvního kronikáře Josefa Františka Vlčka, jimiž zahajuje své „Paměti divadla v Lomnici nad Pop." a která jsou platná dodnes:

„Že divadlo jest školou života, v níž ostří se rozum a mysl, šlechtí srdce a krášlí duše, musí každý vzdělaný člověk uznati a to pochopili naši občané již dříve."

Již v tomto úvodu Pamětí se setkáváme s kronikářem zaníceným pro počátky ochotnického divadla v našem krkonošském podhůří.

Josef František Vlček byl městským tajemníkem ve druhé polovině minulého století. Jeho divadelní Paměti nesou stopy stáří, zažloutlé a otřepané listy jsou plné klidného rukopisu úhledného písma, v němž se místy objevují pozůstatky kurentu. Sloh je poplatný své době a vliv tehdy vládnoucí němčiny se projevuje i v tom, že ženská jména uvádí bez skloňování, např. Barbora Černý. S jeho jménem jako herce a člena výboru se setkáváme již před rokem 1866 a potom v r. 1878 do r. 1895 ve funkci ředitele (předsedy) Spolku divadelních ochotníků. Po dobu téměř 62 let nás vedou jeho Paměti, tyto nejstarší zachovalé záznamy, životem a prací, ale i starostmi lomnických divadelních ochotníků. Záznamy ve svých Pamětech ukončil rokem 1886.

Pokračovatelem práce prvního kronikáře byl Josef Petrák, který tak jako jeho předchůdce zpracoval svou kroniku od počátku lomnického ochotnického divadla. Převzal mnohdy doslova nejen Vlčkovy zápisy a myšlenky, ale doplnil je i bohatstvím vzácných údajů z vlastního zjištění a vzpomínkami pamětníků, osobním zhodnocením situací a bohastvím podrobností ze života divadla a jeho členů, nyní již zcela neznámých obětavých pracovníků. Jeho kronika je plná dokumentárních a dnes již velmi vzácných fotografií členů výborů a význačných ochotníků ze druhé poloviny minulého století a jevištních scén divadla v radnici.

Josef Petrák – rodák z Horní Branné přišel do Lomnice jako „podučitel" v r. 1870 a působil u nás plných 39 let. Z toho 36 roků pracoval ve Spolku divadelních ochotníků jako kronikář a jednatel. Byl členem městského zastupitelstva, zástupcem učitelstva v okresní školní radě, jednatelem lomnické Tělocvičné jednoty Sokol, psal mnohé články do Vlastivědného sborníku Lomnicka, redigovaného ve 20 letech J. J. Fučíkem, lomnickým rodákem a řídícím učitelem ve Lhotě Bradlecké. Vedle Petrákovy divadelní kroniky jsou pro nás důležité zejména jeho Letopisy divadel na Lomnicku, uveřejňované ve zmíněném Vlastivědném sborníku. Od r. 1909 do r. 1919 působil Josef Petrák jako řídící učitel v Libuni, kde se opět ujal práce v divadle.

Třetím kronikářem byl

František Mizera. Rodák ze sousední Ploužnice byl učitelem a později okresním školním inspektorem. Navázal na zápisy Petrákovy kroniky, ukončené

rokem 1908 a pokračoval v nich až do r. 1928. Na rozdíl od svých dvou předchůdců jsou jeho zápisy stručné, postrádají fotografickou nebo jinak důležitou dokumentaci a ponejvíce se omezují na podrobný výčet představení. Ale i tak jsou cenným obrazem činnosti po první světové válce.

Velmi důkladným způsobem, zajímavým vyprávěním a bohatstvím údajů nás v kronice seznamuje

Jan Konopáč s obdobím, které dalo vznik stavbě dnešního Tylova divadla. Lomnický rodák, úředník peněžních ústavů ve svém rodišti. Jeho působení v Lomnické kultuře je zhodnoceno na jiném místě tohoto almanachu.

Národní obrození - podmínka vzniku ochotnických divadel

Dříve než seznámíme čtenáře s vlastní historii Spolku divadelních ochotníků v Lomnici nad Pop., nyní Divadelního souboru Josefa Kajetána Tyla Sdruženého klubu ROH, poohlédneme se do doby, která prvním ochotnickým divadelním představením předcházela. Bylo to údobí, které historie všeobecně označuje jako národní obrození. Rozumí se jím léta přibližně od poslední třetiny 18. století do poloviny minulého století. Údobí, na jehož počátcích se již objevují náznaky nástupu skomírání světa feudálních pánů, počátky postupné likvidace vlády pánů Franců, aby na konci oné doby nastal konečný rozklad a likvidace feudálního řádu.

Národní obrození znamenalo především vzkříšení a obrodu českého jazyka, jemuž bylo po staletí odpíráno právo přirozeného vývoje. Nejen jazyk, ale i česká jazyková kultura byla omezena vlastně jen na lidové vrstvy, jejichž hlavním snažením a cílem bylo vymanit se z nesnesitelných podmínek. Odpor venkovského lidu po staletí vedený si vynutil zrušení nevolnictví v r. 1781 a potom v r. 1848 zrušení roboty. Tento společenský a sociální vývoj byl ovšem velmi složitý a není účelem tohoto almanachu se jím zabývat. Povšimněme si jenom významné skutečnosti: souběžně s tímto vývojem nastává vzestup českého živlu na venkově a hlavně ve městech, který formuje novou společnost jako základ národního obrození. Proto první generace národních buditelů klade důraz na rozšíření českého jazyka, buduje základy české kultury jako hlavního zdroje k uplatnění národního uvědomění do všech vrstev národa.

Prostředkem k tomu se staly literární besedy, jejichž náplní byly básně, deklamace a národní písně. Postupně se do jejich pořadu dostávaly básně Klicperovy, Erbenovy,, Macháčkovy a zejména zábavné deklamovánky Rubešovy. A to byl vlastně základ k prvním českým dramatickým pokusům a k ochotnickým divadelním představením. Měly také své předchůdce v polovině 18. století. Byly to biblické hry, které provozoval obecný lid, zejména na mnohých místech horního Pojizeří - na Vysocku a Železnobrodsku. I do historie Lomnice nad Pop. se takové hry zapsaly okolo roku 1756, kdy asi po tři léta provozovali občané pašijové hry „na nákladných a skvostných lešeních, což tak slavné bylo, že lid mnoho mil ke slavnostem přicházel".

První divadelní hry v Lomnici nad Popelkou

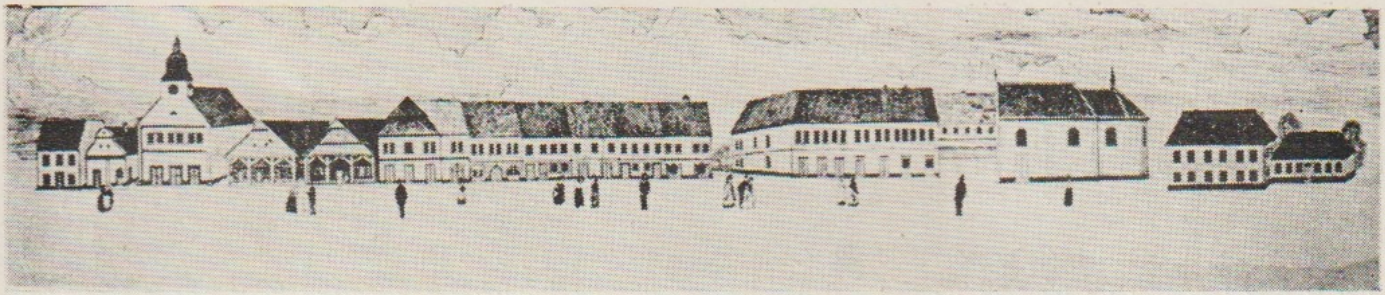
O prvních světských divadelních hrách informuje nás divadelní kronika Josefa Petráka. Autor kroniky uvádí, že „získal spolehlivou" zprávu od stařenky Anny Křížové, která se pamatovala na první vystoupení lomnických ochotníků asi v letech 1815 - 1817. Tehdejší přítomnosti německé divadelní společnosti využili studenti a sehráli hru Jana Nepomuka Štěpánka „Štěkavec" (vyšla poprvé tiskem v r. 1815). Tenkrát se hrálo v přízemí radnice, hostující společnosti byly vesměs německé.

Rok 1825

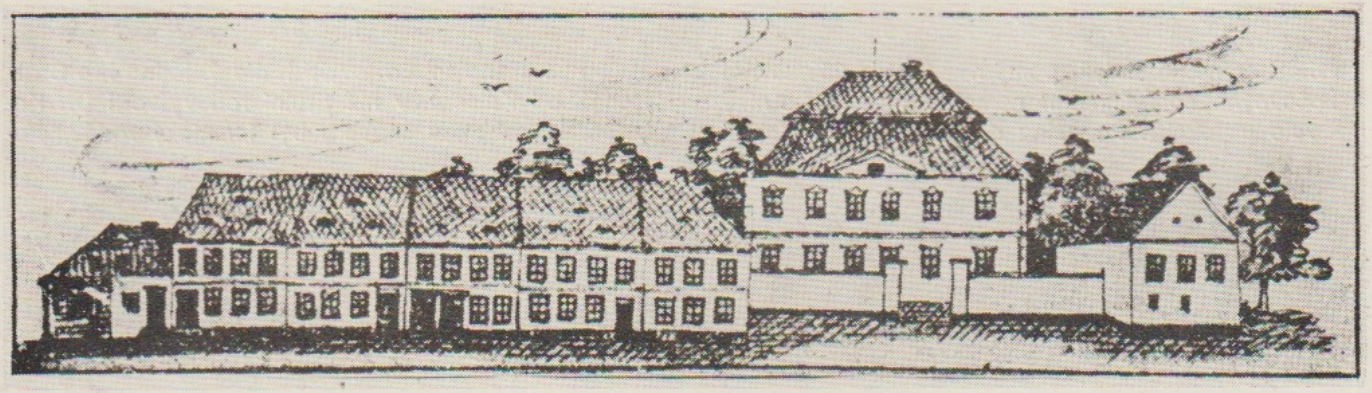
označují kronikáři jubilejním rokem lomnického ochotnického divadla. Tehdy bylo uspořádáno několik představení, která znamenají počátek organizované ochotnické divadelní činnosti u nás. Byli to opět studenti, kteří pro účinkování na jevišti nadchli ostatní občany. Hrálo se v sále Františka Šlechty, jehož hostinec stál na náměstí v místě nynějšího obchodu s domácími potřebami a železářstvím. Šlechtův syn měl největší zásluhu na počátcích této ochotnické divadelní činnosti. Byl to pozdější významný lékař v Turnově

MUDr. Antonín Šlechta, zakladatel lázní v Sedmihorkách v Českém ráji. V areálu lázní je umístěna jeho busta od významného představitele českého sochařství Josefa Václava Myslbeka. Replika busty je i na hrobě dr. Šlechty na lomnickém hřbitově.

Pokračovatelem Antonína Šlechty v jeho ochotnické činnosti byl rovněž zanícený divadelní ochotník

Dům s věží je „Stará radnice", třetí dům od radnice „Hostinec Fr. Šlechty".

Pátý dům zleva (předposlední v řadě) „Hostinec Ludvíka Čermana".

Jan Vávra Lomnický, rodák z Lomnice, později spisovatel, básník a překladatel, přítel obrozenecký spisovatelů a básníků (m. j. V. K. Klicpery, Fr. Turinského, J. K. Chmelenského). Studoval filosofii a práva, jeho učitelem byl pokrokový profesor Bernard Bolzano. Stal se zetěm význačného nakladatele českých knih (m. j. Babičky Boženy Němcové) Jana Hostivíta Pospíšila v Hradci Králové (*1).

Na tu dobu se již hrály významné hry, zejména V. K. Klicpery, Jana Nepomuka Štěpánka, Václava Tháma. Právě ve výčtu her v divadelní kronice se projevuje vliv tehdejšího repertoáru českých představení v Praze, která se hrála v divadelních sálech v Kotcích, v Nosticově divadle (nyní Tylovo divadlo) a zvláště v Boudě na Koňském trhu (nynějším Václavském náměstí). Studenti, kteří s prostými Pražany byli hlavními návštěvníky těchto českých představení, stali se pak propagátory ochotnického divadla na českém venkově.

Kulisy pro první lomnickou scénu namaloval bezplatně lomnický malíř obrazů Václav Čapek, „z kasy koupili se jen barvy", plátno věnoval Petr August Šlechta z výroby svých ručních tkalců. Na dosti velikém jevišti se pilně hrálo po tři roky, za tu dobu nastudovali a uvedli 12 her. Potom se kulisy zapůjčily mimo Lomnici, aniž se Lomničtí ochotníci dočkali jejich vrácení. Josef Fr. Vlček si ve svých Pamětech stěžuje „... kam se poděly, ví jedině Bůh!" Škoda, že z doby počátků ochotnických představení se nezachovala žádná „divadelní cedule", jak se tehdy plakátům říkalo. Lze se jen domnívat, že je pro každé představení malovali nebo psali ochotníci sami, nebo že shořely s celým pozdějším jevištěm při velkém požáru v r. 1862.

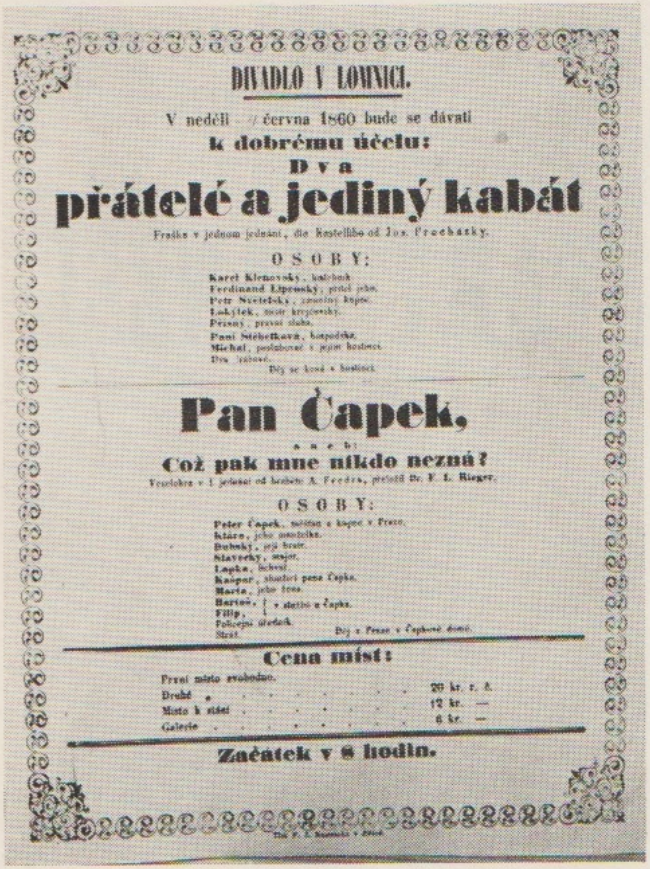
Činnost u kočovných společností.

Ztrátou kulis vlastní divadelní činnost dočasně ustala. Dlouho však naši ochotníci nezaháleli. Jejich touha po divadle již v nich tak mocně zakořenila,

dent medicíny Josef Matoušek, pozdější lékař a spisovatel v Ústí nad Orl., kde se horlivě účastnil politického ruchu. V tomto roce sehráli na tomto jevišti 8 představení. Častým stavěním a skládáním při každém představení se však kulisy staly brzo nepoužitelnými. Vždyť byly chatrné již při jejich zakoupení. Proto se veškeré snažení ochotníků zaměřilo na vybudování stálého jeviště, nezávislého na hostinci.

Vlastní stálá divadelní scéna

Řešení se našlo v polorozpadlé místnosti I. poschodí zadní části tehdejší radnice. Vedení města v čele s purkmistrem Šlechtou tuto snahu podporovalo. Pro zajímavost uvádíme několik výpisků z projednávání žádosti ochotníků:

DIVADLO V LOMNICI.

V neděli 17 června 1860 bude se dávati

k dobrému účelu:

Dva

přátelé a jediný kabát

Frašku v jednom jednání, dle Kastelliho od Jos. Procházky.

OSOBY:

Karel Klenovský, kaloubek
Ferdinand Lipenský, přítel jeho.
Petr Nicelský, zpustlý bujen.
Lokýtek, zvoník krejčovský.
Prenty, pravý sluha.
Paní Štěbetková, hospodska.
Michal, posluhovač v jejím hostinci.
Dva vězňové.

Děj se koná v hostinci.

Pan Čapek,

a neb:

Což pak mne nikdo nezná?

Veselohra v 1 jednání od kolegů A. Fedora, přeložil Dr. V. L. Rieger.

OSOBY:

Peter Čapek, měštan a kupec v Prese.
Klára, jeho manželka.
Dubský, její bratr.
Slavský, nejmí.
Lepka, ochrnl.
Kaspar, sluhař pana Čapka.
Marie, jeho žena.
Bertes, } z dětí u Čapka.
Filip, }
Policejní strážník.
Strát.

Děj v Prese v Čapkově domě.

Cena míst:

První místo svobodno.
Druhé " . . . . . 20 kr. r. š.
Místo k stání . . . . . 12 kr. —
Galerie . . . . . 6 kr. —

Začátek v 8 hodin.

Nejstarší dochovaný plakát.

„Protokol
zaveden u purkmistrovského úřadu v Lomnici n. P. dne 21. září 1859 u přítomnosti nížepodepsaných.
Zástoj.
Několik pánů sousedů předneslo zde ouředně návrh, by se v radním domě, nazad v prvním poschodí ten docela spustný a zbytečný byt upraviti nechal a sice, by se všechny příčky odebraly, zdě patřičně opucovaly . . . atd."

Následuje rozvláčné zdůvodnění účelu

„Obzvláště, že by se v městě zavedená divadelní představení tam držeti mohly",

dále výpočet nákladů, způsob úhrady atd. Protokol pak pokračuje:

„Načež se páni výboři a shromáždění sousedé následovně sjednotili a vyjádřili:
My nahlížíme potřebnost velkou opravení zadního dílu radního domu a přistupujeme tímto spíše k návrhu tomu . . . ."

následuje opakování účelu a rozhodnutí:

„My svolujeme, by se veškeré příčky vybořily, zapotřebné šlisny zasadily, též svolujeme, aby se okolo sálu tak zvaná galerie vyvedla. K té celé stavbě potřebující dříví a prkna svolujeme, by se od obce daly a co se týče dveří a oken svolujeme, by se ty samé na výlohy obecní zapravily".

Ze zápisu je patrné, že ochotnické divadlo mělo značnou přízeň mezi občany, kteří ve prospěch budování stálé scény pomáhali spolku finančními i materiálovými dary a zápůjčkami. Rozpočet na opravu činil 421 zl. 79 kr. Přestavba, prováděná vlastními silami členů divadelního spolku, nebyla prací jednoduchou, když vedle jiných nedostatků chátrající budovy jenom odtržený strop hrozil spadnutím.

Konečně ve svém

Práce na přestavbě rychle pokračovaly a tak se již 21. listopadu 1859 ponejprv hrálo na prvním stálém jevišti ve staré radnici. **„Hrou Svéhlavost a k tomu cíli proslovem předneseným Barborou Černýho chrám Thalie zasvěcen byl".** Získáním vlastního stánku se činnost značně zvýšila. V následujícím roce sehráli 11 představení, ze známých to byla Palicova dcera, Štěpánkův Čech a Němec.

Nejstarší divadelní plakát

Mimo jiná představení se 24. června 1860 hrály „k dobrému účelu" dvě jednoaktovky. Na jedné

z nich pod názvem „Pan Čapek aneb Což pak mně nikdo nezná?" je zajímavé, že ji z originálu hr. A. Fredra přeložil tehdejší politický vůdce, semilský rodák dr. František Ladislav Rieger. Plakát byl vytištěn v tiskárně F. J. Kastránka v Jičíně a je nejstarším dochovaným plakátem našeho divadelního archívu.

V r. 1861 sehráli ochotníci 8 představení, mezi jinými Tylova Pražského flamendra a o dušičkových dnech nezbytnou hru Mlynář a jeho dítě.

V r. 1862 bylo uvedeno 7 představení až do 24. srpna, kdy sehráli hru Starý manžel, z níž se nám zachoval druhý nejstarší plakát. Oba plakáty nám poskytují zajímavý dokument o vstupném: I. místo s v o b o d n o, II. místo 20 krejcarů, k stání 12 krejcarů, galerie 6 krejcarů. První místo bylo obsazováno zámožnými občany, a proto kronikář vysvětluje označení „svobodno", „že honorace nedá si diktovati nějakých 25 krejcarů, ale že půjde vejš". Zajímavý úkaz doby.

Velký požár

Výše uvedený plakát z 24. srpna 1862 je mimořádně zvláštním dokumentem z posledního představení hraném na první vlastní stálé scéně. Za pět dnů po tomto představení, dne 29. srpna 1862 o třetí hodině odpolední vypukl v jednom domě zhoubný požár, který zachvátil celou radnici a dalších 41 domů. Z divadla se zachránilo jen několik kulis a opona, ale i ty byly ohněm značně poškozeny. Přes toto velké neštěstí sehráli lomničtí ochotníci ještě v témž roce divadelní představení v Jičíně ve prospěch občanů postižených požárem. Sami postižení pomáhali svým sousedům.

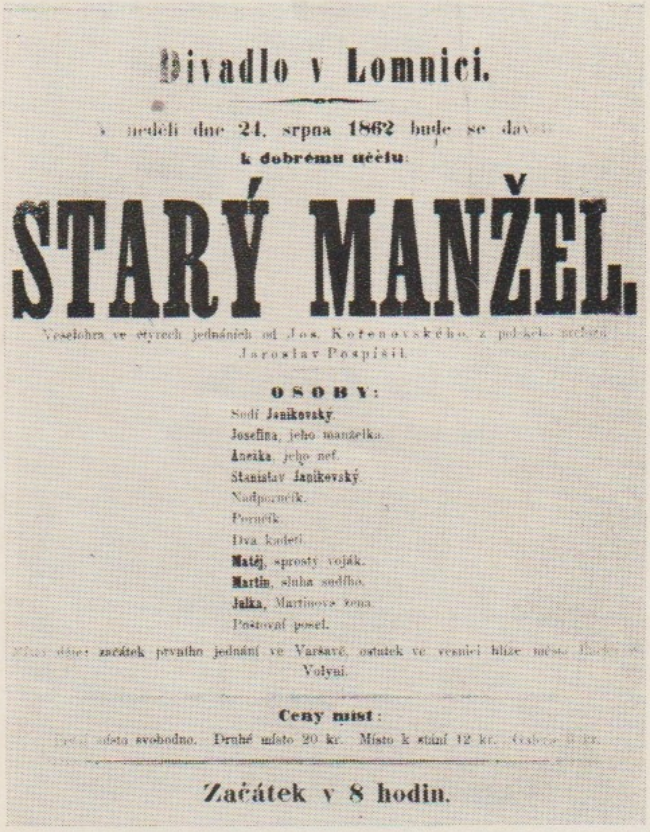
Na tomto první stálém jevišti bylo od r. 1859 do r 1862 uvedeno 27 představení.

Povolování divadelních představení

Ještě počátkem šedesátých let minulého století udílelo povolení ke každé divadelní hře místodržitelství v Praze. Jemu se divadelní knížky předkládaly prostřednictvím městského magistrátu. Ten je postoupil okresnímu hejtmanství a odtamtud „putovaly" do Prahy. Tam byly podrobeny přísné cenzuře a mnohdy v nich byly vyškrtány i celé stránky. Úřední vyjádření bylo psáno výhradně německy. Spolek musel počítati s tím, že taková klikatá cesta úředního šimla trvala dosti dlouho. Podléhala mu každá hra bez ohledu na to, že ve stejné době se hrála v Praze. To však nebyla jediná překážka stavěná v cestu českému divadlu. Okresnímu hejtmanství bylo nutno oznamovati i obsazení rolí každé hry a z vybraného vstupného museli ochotníci odváděti dosti značné částky dobročinným účelům.

Divadla v soukromí

Po velkém požáru radnice a okolních domů divadlo na čas umlklo. Mnozí, zejména mladí členové, odešli z Lomnice za svým povoláním, starší členové byli neustálými pohromami unaveni a tak ochotnické divadlo po dosavadní 38 leté činnosti stálo před úplným zánikem. Ukázalo se však, že počáteční ohromení bylo brzy překonáno nezměrnou touhou po divadle. Pomohla tomu i doba. Šedesátá léta minulého století byla dobou velkého národního nadšení,

Divadlo v Lomnici.

v neděli dne 24. srpna 1862 bude se dáv[ati]

k dobrému účelu:

STARÝ MANŽEL.

Veselohra ve čtyřech jednáních od Jos. Kotzebuovského z polského přeložil Jaroslav Pospíšil.

OSOBY:

Soudí Janikovský.
Josefina, jeho manželka.
Anežka, jeho neť.
Stanislav Janikovský.
Nadporučík.
Poručík.
Dva kadeti.
Matěj, sprostý voják.
Martin, sluha soudího.
Jelka, Martinova žena.
Poštovní posel.

[Jedná] děje: začátek prvního jednání ve Varšavě, ostatek ve vesnici blíže měs[ta] Volyni.

Ceny míst:

[Prvé] místa svobodno. Druhé místo 20 kr. Místo k stání 12 kr. Galerie 6 kr.

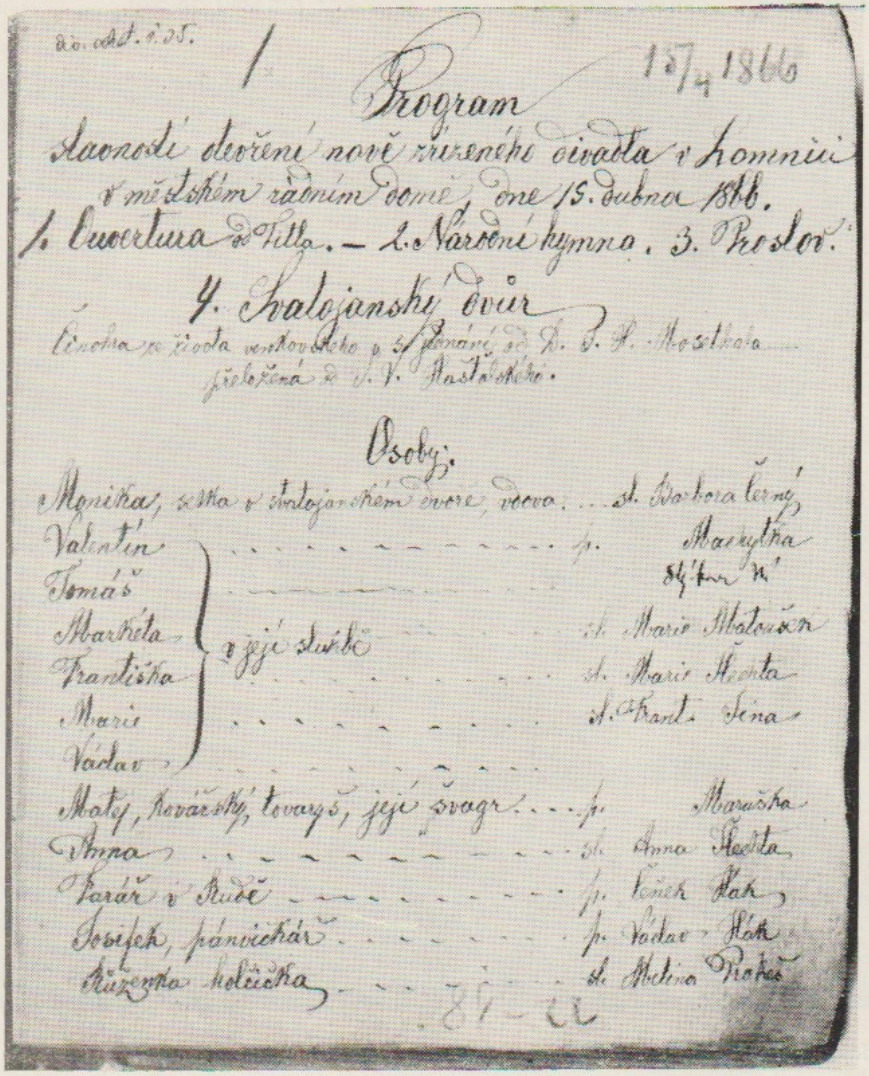
Začátek v 8 hodin.

Za pět dnů po tomto představení vypukl velký požár.

byly zakládány významné národní a kulturní organizace, mezi nimi první česká národní scéna, Královské prozatímní divadlo v Praze. A právě toto bouřlivé údobí nenechalo našim ochotníkům odpočinouti od započatého díla. Pro nedostatek vhodného místa hráli již v následujícím roce po požáru v domech svých členů. Ke zřízení skromného jeviště postačilo pár prken a několik prostěradel, židle si vypůjčili od sousedů. Tak nejprve hráli na Karlově u Háků (nyní dům čp. 203 v ul. Antala Staška), později také ve mlýně Na podměstí (pozdější Pivrncova pila) a i jinde. Zprvu hráli pro svou zábavu a vlastní potěšení, brzy však nadchli další příznivce, zejména mladé lidi, takže se rozhodli hrát veřejně i za těchto velmi skromných podmínek. Ještě v roce 1863 sehráli 9 představení, mezi nimi známou a tehdy velmi oblíbenou hru Berounské koláče od Jana Nepomuka Štěpánka. V dalším roce hráli čtyřikrát, v r. 1865 šest představení.

Divadlo v nové radnici

Dne 2. května 1864 byl položen základní kámen ke stavbě nové (nynější) radnice na místě radnice

Program
Slavnosti otevření nově zřízeného divadla v komnatě
v městském radním domě, dne 15. dubna 1866.
1. Ouvertura od Titla. — 2. Národní hymna. 3. Prolog.
4. Svatojanský dvůr
Událost ze života venkovského v 5 jednáních od P. J. H. Mostkala
přeložená od V. V. Nastěrského.

Osoby:

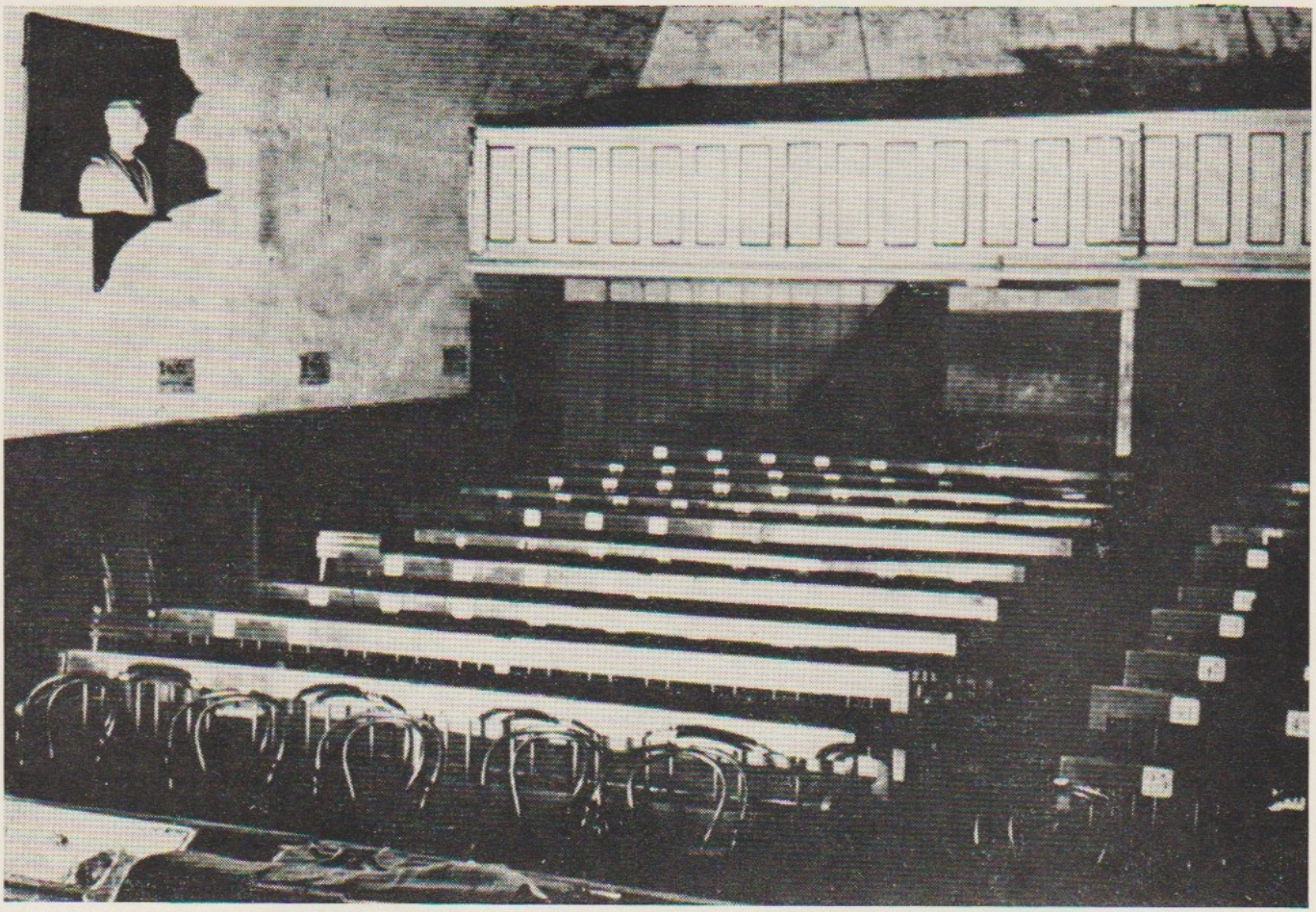
Monička, sestra v Svatojanském dvoře, vdova . . . sl. Barbora Černý
Valentin . . . . . p. Mareška
Tomáš . . . . . bratři Ní
Markéta . . . . . sl. Marie Matoušek
František . . . . . sl. Marie Hrdlička
Marie . . . . . sl. Karol. Šína
Václav . . . . . z její čeledi
Matěj, kovářský tovaryš, její švagr . . . p. Mareška
Anna . . . . . sl. Anna Hrdlička
Farář v Kuře . . . . . p. Vinek Hak
Josífek, pánovičhář . . . . . p. Václav Hák
Růženka holčička . . . . . sl. Helena Prokeš

Zápis ve Vlčkově kronice.

vyhořelé, ale rozšířeném o sousední pozemek vyhořelého domu čp. 6, který pro stavbu nové radnice zakoupil starosta města Vincenc Mastný. Kladl si však podmínku, že mimo jiné, jím navrhované prostory, bude v radnici velká síň pro ochotnické divadlo. A tak současně se stavbou byly konány přípravy ke zřízení stálého divadla „v novém městském radním domě" za účinného vedení Dr. Kabeláčem, ředitelem ochotnického spolku. Za dva roky po zahájení stavby byl nově vybudovaný sál se stálým jevištěm zasvěcen Thalii. „V novém, pěkně upraveném a pohodlném divadle ve druhém patře radnice, v divadle, jemuž do té doby nebylo rovného daleko vůkol" (tak zní zápis ve Vlčkových Pamětech) bylo **sehráno první představení 15. dubna 1866.**

Hra Svatojánský dvůr od S. Nosenthala byla velmi slavnostní. Předcházela ji „overtůra", národní hymna a proslov. Tím vlastně vstoupila slavnostním způsobem do kulturního života města i nová radnice, která byla předtím „vysvěcena" dne 29. srpna 1865.

Divadelní sál byl zřízen v prostoru nynější velké zasedací síně MěstNV. Jeviště bylo na straně k náměstí, naproti němu vzadu za sedadly balkón, divadelní šatna pro herce byla na chodbě, obecenstvo své vrchní kabáty pokládalo na klín. Divadlo bylo přibližně pro 250 diváků.

Hlediště divadla na radnici 1866—1930.

V novém divadelním sále, který sloužil ochotníkům plné 64 roky až do vybudování nynějšího Tylova divadla, nastal také nový rušný život v podmínkách, o nichž se ochotníkům dosud jen snilo. Hned v prvním roce sehráli 5 představení, v r. 1867 sedm, v r. 1868 uvedeno 9 představení a v roce následujícím jedenáct. Za 11 roků od zahájení činnosti na první vlastní scéně ve staré radnici až do konce roku 1869, bylo sehráno 78 představení. Přestože ochotnický spolek byl na počátku nové éry velmi chudý, jak zpravidla jsou ti, kteří vyhořeli, tak pravidelně z každého představení věnoval vždy značnou částku dobročinným účelům. Podpory dosahovaly až jedné třetiny vybraného vstupného. Tak v uvedených 11 letech poskytli 580 zlatých postiženým požáry nejen v Lomnici, ale i na Bezděčíně, v Kněžnicích, Veliši, dokonce i ve Vysokém Mýtě, ve Mšeně a jinde.

Z pohledu dnešní doby byl život ochotnického spolku za oněch 11 roků poznamenán těmito událostmi:

divadelní sál, vybudovaný vlastními silami a za hmotné podpory města i občanů z polorozpadlé části staré radnice za necelé tři roky vyhořel s veškerým zařízením;

poté se hrála několik roků nouzová představení v různých soukromých domech;

připravovala se nová stálá scéna při stavbě nové radnice, v níž byly hry zahájeny v roce války prusko-rakouské 1866, která se jednou ze svých bitev dotkla i lomnického okolí. A při tom se objevují hry, u nichž obsazení 20ti i více osobami nebylo vzácností.

Bylo to zřejmě nové prostředí, které tak mocně zapůsobilo na divadelní činnost. Již v prvních letech se objevují hry J. K. Tyla: v r. 1868 to bylo jeho drama Krvavé křtiny aneb Drahomíra a její synové, v následujícím roce Bankrotář, Lesní panna a další. Významnou událostí byly oslavy Františka Palackého ve dnech 13. a 14. června 1868, k nímž městská rada vydala plakát tohoto znění:

PROGRAM
k oslavě 70. narozenin
Otce národa, nejpřednějšího učitele a buditele národa československého, slavného dějepisce království,
pana Dr. Františka Palackého
v městě Lomnici, kraje Jičínského.

Následuje výčet programu, jako sobotní večerní osvětlení města, průvody, hudba, zpěv a v neděli pak slavnostní představení pořádané ochotnickým spolkem **Husitská nevěsta** od J. Veselého.

V témže roce se ochotnický spolek zúčastnil slavnosti pořádané 10. května Zpěváckým spolkem Bořivoj k položení základního kamene ke stavbě Národního divadla a při akademii ochotníci sehráli jednoaktovku Ženské slzy. K vlastní oslavě v Praze vyslal spolek deputaci svých členů.

Neblahé poměry ve spolku - návrh nových stanov

Při sledování tak bohaté činnosti nelze dobře pochopit záznam ve Vlčkových Pamětech z období před vybudováním divadla v nové radnici. Kronikář si velmi stěžuje na „stranictví, nerozumné předsudky, nedůtklivost členů, občané nechápající krásný účel ochotnického divadla činí ochotníkům ještě i nemilé vzdory." Další kronikář Josef Petrák má zato, „že Vlčkova slova se týkají úkazu, který tak často, ba snad napořád, se vyskytuje na našem venkově: na jedné straně páni, na druhé prostý lid. Není činnosti v žádném spolku tak obtížné, jako ve spolcích divadelních. Na členech se žádá práce, která sice baví, těší a vzdělává, ale vyžaduje hojně času, mnohé píle, často i nepohodlí a hmotných obětí . . ."

Aby přiměli své členy k většímu plnění povinností a k větší činnosti, podali ochotníci koncem r. 1869 k potvrzení nové stanovy divadelního spolku. Místodržitelství návrh zamítlo s připomínkou, aby celý hrubý příjem z každé hry byl věnován dobročinným účelům. Znamenalo by to, že náklady na všechna běžná vydání, také na otop a světlo, by měli účinkující hraditi ze svého. Je přirozené, že členové na takovou podmínku nemohli přistoupit a tak pokračovali ve své činnosti dosavadním způsobem. A podle kroniky pokračovaly i neblahé vnitřní poměry ve spolku. Ještě v r. 1872 „vždy více a více pociťovaly se potíže s obsazováním rolí. Nebylo opravdové ochoty, mnozí - zvláště dámy - hráli jen když chtěli, nebo když přidělená role měla mnoho listů. Obsadit vrácenou úlohu bylo opravdovým uměním." Přední členové výboru (Jan Raim - ředitel, Václav Hák a Josef Doležal - režiséři, Josef Vlček - pokladník, Josef Petrák - jednatel) čekali nápravu od divadelního řádu, který sestavili namísto neschválených stanov. Řád byl členy přijat, podepsán, ale navrhovatelé byli zklamáni. Poměry ve spolku se nezměnily a dospěly k tomu, že valná hromada spolku

svolaná na 12. ledna 1875 měla rozhodnout o životní otázce divadla „Být či nebýt". Dlouho bylo uvažováno, hledány různé cesty k nápravě a nakonec přijat návrh režiséra Josefa Doležala, aby spolek v činnosti setrval a hleděl těžkou krizi překonati."

Nové stanovy - spor s obcí

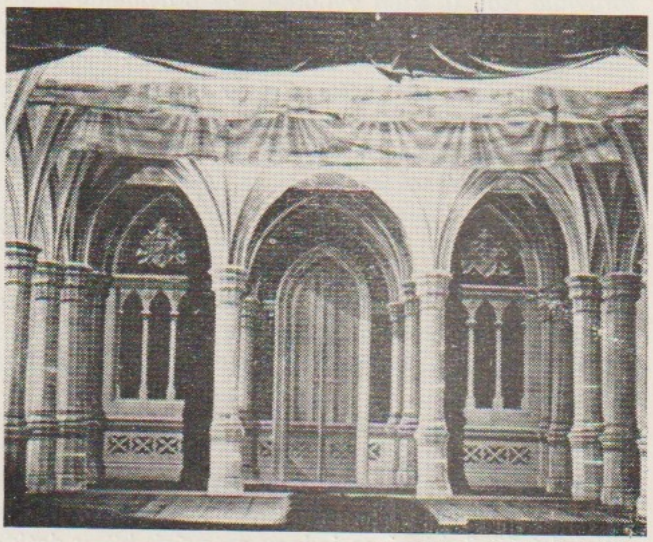
Dne 1. září 1875 byl podán nový návrh stanov, které byly přípisem okresního hejtmanství v Semilech z 24. září téhož roku konečně schváleny. Podle nových stanov vešel Spolek divadelních ochotníků v Lomnici nad Popelkou v nový život o valné hromadě 28. září 1875. Do čela byl opět postaven klidný a rozvážný Jan Raim, který tuto funkci vykonával již od r. 1866 po Dr. Kabeláčovi. Tím zaniklo dosavadní Sdružení ochotníků, které mělo formálně předat inventář divadla Spolku divadelních ochotníků. Je zajímavé, že označení Sdružení se v kronice vyskytuje poprvé a jedině při této příležitosti. Předání inventáře bylo skutečně jenom formalitou, neboť šlo o stejné členy.

Nastaly však velké spory s obcí, protože městské zastupitelstvo z nepochopitelných důvodů nařídilo předat inventář obci. Spor dostoupil vrcholu tím, že městský úřad vchody do divadla zapečetil. Dnes již nikdo neobjasní příčinu sporu, který je záhadný také tím, že v té době byl starostou města MUDr. Alois Kabeláč, někdejší čelný představitel (předseda) ochotnického divadla. Výbor spolku však neztratil hlavu. Postavil nové jeviště v sále hostince u Sokola (v místech pozdějšího hotelu Doležal) a již 28. listopadu 1875 se tam hrálo první představení za hojné účasti.

Tím si městské zastupitelstvo uvědomilo, že svou umíněností nic nezmůže, naopak že brzdí rozvoji divadla a samo pak nabídlo ochotníkům další používání divadla v radnici. A tak již 5. prosince 1875 se opět hrálo v radničním divadelním sále. Ale pozůstatky pečetí na vstupních dveřích byly patrny ještě téměř po celou další dobu trvání divadla na radnici.

V jednatelské zprávě Josefa Doležala z r. 1876 se znovu objevují stesky „... stálá netečnost, která zasluhuje pokárání. Zkoušky odbývají se ne proto, aby se členové v deklamaci a mimice zdokonalovali, ale snad jen proto, aby se co nejvíce hloupostí natropilo. Mnohý člen je na to hrdý, může-li se ve druhé nebo ve třetí zkoušce pochlubiti, že úlohu ještě ani nečetl."

Zlou situaci uvnitř spolku zvyšuje i okresní hejtmanství přísným dozorem nad spolkovou činností, vyžaduje odvádění jedné třetiny z hrubého příjmu na dobročinné účely, sleduje každé spolkové počínání a dává četnictvem vyšetřovati, hraje-li spolek jen pro své členy nebo i pro širší veřejnost. Představení vyhražené pro členy bylo osvobozeno odvodu zmíněné třetiny. V r. 1879 šla „sekatura" okresního hejtmana tak daleko, že od 16. února bylo spolku nařízeno místo jedné třetiny odvádět dvě třetiny hrubé-

Ukázky jevištních dekorací v divadle na radnici.

ho příjmu s pohrůžkou „... an bych jinak podobné hry povoliti nemohl!"

1878

Přes všechny tyto problémy činnost spolku neustala. Tak mezi deseti představeními byly oslaveny 70. narozeniny J. K. Tyla jeho hrou Poslední desetník. Čistý výtěžek byl věnován škole na učební pomůcky.

Další hrou byla tři představení „Cesta kolem světa za 80 dní": Předtím tuto hru hráli několikráte jilemničtí ochotníci, ve Vysokém n. Jiz., ji údajně hráli devatenáctkrát. Lomničtí ochotníci odkoupili všechny dekorace z Jilemnice za 20 zlatých, doprava stála další 2 zl., obleky si vypůjčili z Prahy, slon byl vypůjčen za 15 zl. od Turnvereinu z Hodkovic. Značně potrhané papírové dekorace sami opravili a nastavili na délku i výšku, neboť lomnické jeviště bylo větší než v Jilemnici. Čistý výtěžek věnovali rodinám vojáků záložníků. Patrně byli povoláni do Bosny-Hercegoviny, kterou rakousko-uherská armáda v r. 1878 okupovala.

V tomto roce skončil funkci předsedy spolku Jan Raim a po něm byl zvolen Josef František Vlček.

1879

Z tohoto roku stojí za zmínku provedení hry německého básníka a dramatika Friedricha Schillera Píseň o zvonu. Do češtiny ji přeložil slavný zakladatel českého slovníku Josef Jungmann. Ve hře účinkovalo 60 osob. Hra byla uvedena dvakrát za velké návštěvy.

1880

Z devíti představení v roce je zajímavá hra Marie šl. Ernestové Jen po proudu. Představení bylo slavnostní, protože jako host účinkovala Leopoldina de Pauli, přední členka Národního divadla. Hlavní mužskou roli hrál ředitel spolku Josef František Vlček. Z výtěžku věnováno 50 zl. Národnímu divadlu a 10 zl. jeho penzijnímu fondu.

1881

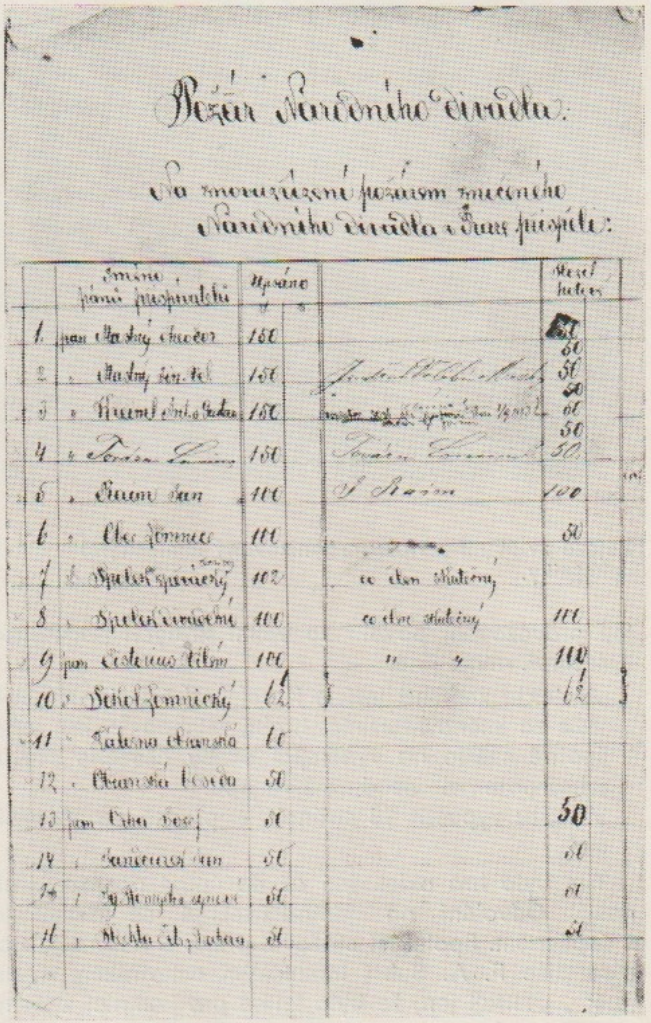
O vlastní činnosti spolku nejsou zprávy, uvádí se jenom 7 představení. V tomto roce skončilo označování konce představení zvoněním, což se dělo od prvních představení až do této doby.

1882

Dary dobročinným účelům neustaly. Tak ze hry Františka Ferdinanda Šamberka Rodinná vojna provozované 19. listopadu bylo věnováno 14 zl. postiženým povodní v Tyrolsku.

1883

Ve dnech 26. a 30. prosince mělo velký úspěch představení historického dramatu ředitele Národního divadla Františka Adolfa Šuberta Probuzenci. Na vstupném vybráno 110 zl. 89 kr. Než byla hra uvedena na lomnickém jevišti, předcházely ji nesmírné potíže, kladené se strany okresního hejtmana, který

Titulní strana sběrací listiny ve prospěch znovuzřízení Národního divadla.

OHLÁŠENÍ!

Zvláštní vlak k společné návštěvě velkolepého

„Nár. divadla v Praze"

Komitét divadelní

PLÁN JÍZDY.

Zájezd zvláštního vlaku organizovaný lomnickými ochotníky.

její provozování povolil za velmi krutých podmínek. Tak např. mimo jiné:

„V textu zaměnit jméno Karel hrabě Dejm ze Stříteže za jméno Martinic, hrabě Michna – hra vrhá špatné světlo na vynikající osoby českého stavu, jehož potomci dosud na živu jsou."

V textu vypustit 18 stránek – přesně označených atd.

Tím byla hra okleštěná až do úplné nesrozumitelnosti. Odvolání na místodržitelství se nesetkalo s úspěchem. Spolek si stěžoval přímo u autora. V dopise píše F. A. Šubrt lomnickým ochotníkům mimo jiné: „... lituji jen, že byla kniha pro Lomnici ztížena tímtéž osudem jako pro Národní divadlo. .... Nezbývá, leč abyste jakous takous souvislost v textu opatřili ...."

1884

Mocným dojmem vyniklo zdařilé představení Vlast od Victoriena Sardoua, uvedené společně s Tělocvičnou jednotou Sokol ve dnech 7. a 8. prosince. Z příjmu 145 zl. 41 kr. předáno 60 zl. Sokolu a 10 zl. pokladně chudých. V květnu vypravil spolek zvláštní vlak pro divadelní ochotníky z Lomnice a okolí na 2 představení do Národního divadla spojené s prohlídkou ND a pražských pamětihodností.

1885 - 1886

Nové scénické úpravy

Uplynulo 20 roků od doby, kdy si ve svých Pamětech Josef Fr. Vlček pochvaluje nově zřízené divadlo v radnici, jemuž v té době „nebylo rovného daleko vůkol". Za oněch 20 roků požadavky rostly, co kdysi bylo pěkné, bylo nyní jen dostačující. Zkušenosti ukázaly, že je nutné mnohé zlepšit, aby divadlo vyhovovalo požadavkům doby.

Od rozhodnutí nebylo daleko k činu. Pořídily se nové dekorace a starší, zachovalejší se opravily. Dosavadní primitivní osvětlení bylo zrekonstruováno, pořízeny nové osvětlovací rampy, zvýšen strop jeviště, lépe upraveno propadliště. Malířské práce provedl malíř Roman Skála z Prahy, který zařídil i obnovu osvětlení. Kronika poznamenává, že „byl znamenitý praktik a práce provedl k plné naší spokojenosti." Úpravy pokračovaly ještě v r. 1886. Celková úprava si vyžádala na tehdejší dobu značný náklad 1.047 zl. 93 kr. K úhradě nákladů zapůjčil ředitel spolku Josef Fr. Vlček 400 zl. za jedinou záruku, v níž se „členstvo zavázalo vytrvati v činnosti tak dlouho, pokud by všechen dluh nebyl splacen." Tehdy to byla důvěra!

První hrou, uvedenou 2. a 7. února 1886 „na ladně upraveném jevišti" byl Zlý duch Lumpaci vagabundus.

Velké oživení činnosti

Po nové úpravě jeviště činnost spolku velmi oživla. Ještě v témž roce bylo sehráno 16 představení. Obecenstvo hojně divadlo navštěvovalo, svou přízeň prokázalo i městské zastupitelstvo tím, že slevilo spolku nájemné. Stalo se tak jistě působením tehdejšího starosty města a velkého příznivce divadla Josefa Crhy a městského tajemníka a ředitele Spolku divadelních ochotníků Josefa Fr. Vlčka, jehož jméno nese mnoho rolí v hrách uváděných na jevišti

divadla. Škoda, že jeho divadelní kronika končí zápisem Tylovy báchorky Strakonický dudák, hrané 25. a 26. dubna 1886. Jeho nadšení pro ochotnické divadlo potvrzuje také to, že pro titulní roli ve hře Jan Výrava, uváděné 25. a 26. prosince 1886, zcela obětoval svůj mohutný plnovous.

V měsíci říjnu 1886 připravil spolek Jeřábkovu hru Služebník svého pána. Dva dny před představením okresní hejtman hru zakázal. Odvolání na značné vydání vynaložené na přípravu bylo bezúspěšné. Kronika uvádí „Snad jej strašil socialismus!"

1887

V červenci hostovali na lomnickém jevišti manželé Pštrosovi, členové činohry Národního divadla. Paní P š t r o s o v á, rozená Mařenka Nosková, se narodila v r. 1855 v Lomnici, kde byl její otec sládkem. Již v r. 1870 se objevuje mezi lomnickými ochotníky v četných rolích půvabných naivek. Asi v r. 1877 se stala členkou Švandova divadla v Praze pod jménem Marie Táborská a v následujícím roce se provdala za svého kolegu Adolfa Pštrose. Oba manželé již v r. 1883 hráli na scéně Národního divadla, kterou opustili v r. 1888 se zklamanými nadějemi. Zakoupili zemědělskou usedlost čp. 7 v Lomnici n. Pop. (v Dolení Lomnici) a začali sedlačit. V novém povolání však neuspěli, chyběly jim zkušenosti,a tak se za dva roky vrátili do Národního divadla. Temperamentní Marie Pštrosová měla hned po svém návratu značné úspěchy, později však byla postupně obsazována do rolí ustaraných stařenek až do počátku I. světové války. V r. 1919 byla opět v souboru ND a definitivně se s ním rozloučila v r. 1925. Za dva roky poté zemřela. Tehdejší čelné listy se s ní rozloučily četnými nekrology."*3)

Mařenka Pštrosová - Nosková.

Manželé Pštrosovi si s lomnickými ochotníky zahráli podruhé v květnu 1889 po svém přesídlení do Lomnice. Výtěžek představení byl věnován na stavbu rozhledny na Táboře.

Od října 1887 se uvádějí na plakátech i jména herců.

1888

Mimo jiné hry bylo uvedeno slavnostní představení Tylovy hry Paní Marjánka matka pluku na počest 80. výročí narození J. K. Tyla.

1889

Pro lomnické ochotníky je to historický rok. Poprvé bylo v divadle použito **elektrické osvětlení.**

V r. 1886 byla u firmy Josef Horák (nyní závod ELITEX) zahájena první vlastní výroba elektrického proudu určeného pro osvětlení. Dynamo, které je považováno za první továrenské dynamo v celých Čechách, vypracoval Josef Horák ml. s továrním technikem ing. Ant. Zikmundem z Prahy. Rok 1886 je tudíž historickým mezníkem nejen pro závod ELITEX a samotné město, ale jeho význam značně překračuje hranice kraje. Toto historické dynamo bylo později předáno do sbírek Národního technického muzea v Praze.

V roce 1888 nabídl Josef Horák dodávku elektrického proudu Spolku divadelních ochotníků. Na instalaci bylo vynaloženo přes 700 zl., Spolek platil z každého představení 5 zlatých.

Prvním představením při elektrickém osvětlení byl Strakonický dudák ve dnech 25. a 26. prosince 1889.

Horečná činnost

Nelze bez povšimnutí přejít bohatou činnost v osmdesátých letech:

v r. 1886 16 představení
1887 13 představení
1888 10 představení
1889 14 představení
1890 18 představení t. j. rekord, který až do třicátých let našeho století neměl obdoby.

Bylo to jistě velké vypětí, po němž muselo nezbytně následovat prudké ochabnutí. Tak v dalších letech byla činnost omezena na 6 až 7 představení za rok, i když z nynějšího pohledu je to i tak činnost bohatá. Předchozí zvýšená aktivita byla jistě ovlivněna renovací divadla a zavedením elektrického proudu. Později však nové kulisy zevšedněly, v r. 1893 továrník Horák další dodávání elektrického proudu odřekl, svítilo se opět petrolejem a to byly opět negativní vlivy na divadelní návštěvnost.

Naposled se hrálo při elektrickém osvětlení 23. dubna 1893. Zrušením dodávky proudu utrpěl spolek značnou škodu. Jednak v nákladech na instalaci a hlavně pak značným snížením návštěvnosti.

1894

Rok zaznamenal jen tři představení. Naposled se hráli Naši furianti dne 14. srpna na počest sjezdu rodáků u příležitosti Okresní výstavy v Lomnici. Hra byla nastudována společně s místním divadelním souborem Svornost. Měla velký úspěch, divadlo bylo „nabito". Pro tuto hru výjimečně dodal továrník Horák opět elektrický proud. Při výstavě sehráli v neděli 19. srpna divadelní ochotníci z Tuhaně, Libštátu a Nové Vsi představení (patrně jednoaktovky) a kronika uvádí, že Tuhaňští hráli nejlépe „snad proto, že neměli zapotřebí ke hře ženských."

Další činnost v tomto roce ustala proto, že se pro následující rok připravovala Národopisná výstava v Praze, k níž byl i v Lomnici zřízen velmi činný výbor. Účastnili se ho i čelní členové Spolku divadelních ochotníků, jejichž činnost se nyní více zaměřila na práci výstavního výboru.

Do značné míry jistě také zapůsobil i podzimní pobyt divadelní společnosti Příbramského, která v nově zřízeném sále hotelu Řeháček (nynější hotel Praha) hrála přes Nový rok.

1895

Fond na stavbu vlastní budovy.

Jeviště před deseti roky renovované, stalo se nyní nedostatečné svou malou hloubkou, velmi omezenými prostorami v zákulisí, v šatně se herci doslova tísnili, nevyhovoval ani prostor hlediště. Proto koncem r. 1895 vznikla myšlenka založit fond pro stavbu vlastní divadelní budovy. Jmění fondu však rostlo velmi pomalu. V následujících 11 letech (do r. 1906) dostoupilo jmění fondu „závratné výše 92 korun. Na kolik cihel by to asi stačilo?" posteskl si kronikář. Situace by byla příznivější, kdyby spolek nebyl „úředně nucen" odváděti část hrubého příjmu z každého představení různým účelům a mohl finančně více pamatovati na své životní potřeby. Tak za 30 let od renovace divadla v radnici, t. j. od r. 1874 do r. 1905 věnoval:

chudým města	428 korun
školám a školnímu žactvu	398 korun
na sady na Karlově	59 korun
okrašlovacímu spolku	86 korun
na stavbu rozhledny na Táboře . .	168 korun
na hasičství	183 korun
Sokolu	175 korun
Národnímu divadlu po požáru . . .	280 korun
Národopisné výstavě v Praze . . .	268 korun
na opravu kostela	114 korun
na kostelní varhany	36 korun
na jiné účely, jako pomoc postiženým požáry, povodněmi a j.	396 korun
Celkové podpory za 30 let činily . .	2.591 korun

V roce 1895 odešel z funkce ředitele spolku Josef František Vlček. Na jeho místo byl zvolen Antonín Jirounek, režisérem zvolen Josef Petrák.

1896

Ve schůzi 3. prosince minulého roku se výbor usnesl požádati akademického malíře Romana Skálu z Prahy o malbu opony s výjevem Libuše věští slávu Prahy a to do vánočních svátků – tudíž do tří týdnů. Malíř Skála, který již před 10 roky namaloval pro lomnické divadlo nové kulisy, převzal zakázku s připomínkou na krátkost požadovaného termínu a slíbil dodávku hned po vánočních svátcích. Opona byla dodána za měsíc po objednávce za 35 zl. 16 kr. Sloužila divadlu 38 roků, naposledy 24. srpna 1930 při představení, které bylo rozloučením s divadlem na radnici před otevřením nové budovy Tylova divadla. Obraz na oponě je poplatný tehdejším projevům vlastenectví. Přesto je opona velmi cennou památkou v divadelním depozitáři.

1898

V roce stého výročí narození Františka Palackého uspořádaly všechny spolky lomnického okresu ve dnech 11. až 13. června velkou oslavu našeho významného historika. Spolek divadelních ochotníků sehrál slavnostní představení hry Zkouška státníkova od Emanuela Bozděcha.

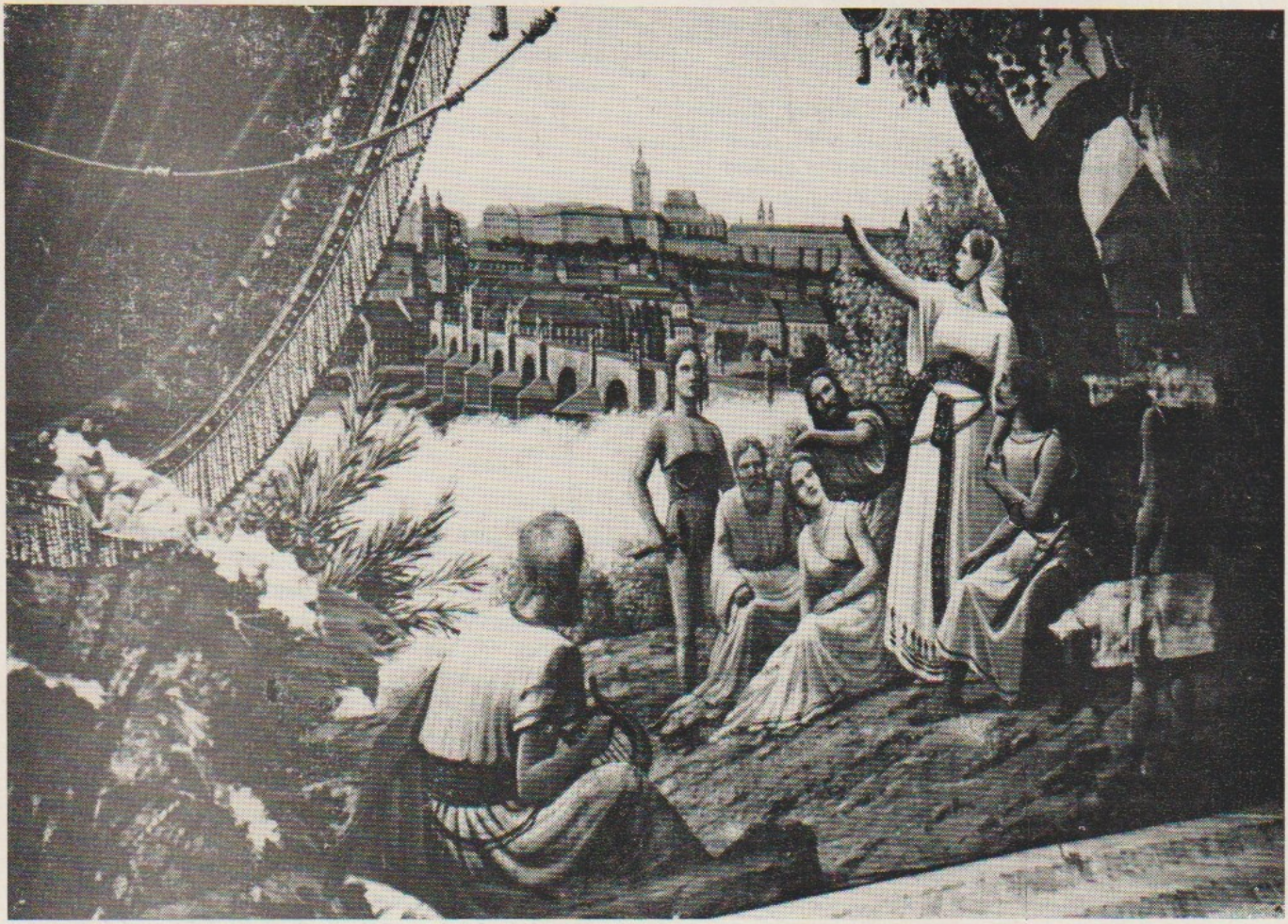
1899

Málokdy se setkáváme ve spolkové kronice s nekrologem za zemřelého pracovníka spolku, který nikdy v něm nezastával čelnou funkci. V tomto roce zemřel ve věku 76 let divadelní sluha Petr Blažek, „... postava člověka dobrého. Takového sluhu nebude mít divadlo do skonání světa." Současně kronikář doznává, že se spolek na něm dopouštěl veliké křivdy. Za jednu hru i se zkouškami mu totiž platili jen 1 zl. 90 kr., nejvýše 2 zl., 16 kr. a to za topení, úklid a jinou divadelní posluhu. Tyto práce vykonával 26 let. Opravdu pozdní doznání křivdy!

1902

Acetylénové osvětlení

Dosud používané petrolejové osvětlení nemohlo vyhovovati zvyšujícím se technickým požadavkům divadla. Proto spolek zakoupil v r. 1902 starší kotel

Opona divadla na radnici 1896—1930.

na výrobu acetylénu za 880 korun. Ke konci r. 1903 odkoupilo toto zařízení město za 500 korun a Spolek divadelních ochotníků platil za každé představení určitý poplatek. Tak se svítilo plných 20 let.

1906

Na oslavu 40. výročí prvního představení v divadelním sále radnice byla uvedena Šamberkova hra Jedenácté přikázání. Slavnostní ráz byl zdůrazněn tím, že čelné role byly obsazeny staršími členy. Návštěva byla veliká, čistý zisk 135 korun věnován na stavbu rozhledny na Táboře. Tedy opět nikoliv ve prospěch vlastního stavebního fondu.

V tomto roce odešel z funkce ředitele spolku Antonín Jriounek a nově byl zvolen Antonín Kolorenč.

1907

Poprvé se setkáváme s novým, herecky činným členem spolku Josefem Vlčkem ml., synem dříve již několikráte vzpomenutého dlouholetého čelného ochotnického pracovníka. O prvním vystoupení Josefa Vlčka ml. se zdařilým výkonem ve hře Nížina se potom dlouho mluvilo, právě jeho zásluhou měla hra velký úspěch. Jmenovaný byl současně význačným sokolským činovníkem. Zahynul v r. 1913 ve věku 30 let v Sarajevu při výkonu vojenské služby.

1909

V tomto roce se objevuje ukončení zápisů z pravidelních výborových schůzí a valných hromad. Zřejmě upadla organizační činnost. Další zápis je zaznamenán až za 10 let z valné hromady v r. 1919. Je to velká škoda, protože přes netečnost některých pracovníků byl spolek v počtu divadelních představení velmi činný. Např. v r. 1911 bylo sehráno 10 představení a ponejprv zavedeno předplatné. Škoda je to tím větší, že nám zápisy nezachovaly podrobnosti o vlastní činnosti spolku v letech I. světové války.

I. světová válka 1914 - 1918

Ani tak zlá doba válečných událostí a velkých obětí na lidských životech neutlumila zcela divadelní činnost. Pořádalo se několik představení každým rokem. V roce 1918, v němž byla válka ukončena a vyhlášen samostatný stát Československá republika, byl sehrán neuvěřitelný počet devatenácti představení. Mezi jinými Pražský žid od J. J. Kollára na oslavu 50. výročí položení základního kamene k Národnímu divadlu. Mimoto 4 představení sehráli studenti; hrou Kolébka oslavili jmenování Mistra Aloise Jiráska čestným občanem města Lomnice nad Popelkou.

První léta samostatného státu.

V r. 1919 odchází z funkce ředitele spolku Antonín Kolorenč, za něho nastupuje Josef Tichý. Ve funkci jednatele se ponejprv objevuje jméno Miroslava Matouška.

Po deseti letech se v r. 1919 opět shledáváme se zápisy ze schůzí. Avšak v dalších letech se už v zápisech nepokračuje až do roku 1925. Naproti tomu však s vlastní divadelní činností můžeme být spokojeni. Prvním rokem po válce sehráno 14 představení ochotnických a 4 hry uvedené na pozvání vinohradskou činohrou.

1920
Opera Hubička

Zpěvácký spolek Bořivoj ve spolupráci se Spolkem divadelních ochotníků uvedl ve vlastním nastudování 6 představení Smetanovy opery Hubička. Mimoto ochotníci sehráli 13 představení, mezi jinými hru Exulanti na paměť 250. výročí úmrtí Jana Amose Komenského. Hostující divadelní společnost sehrála v divadelním sále na radnici 24 představení. Opravdu velká kulturní činnost - 43 představení během jednoho roku!

1921

Mezi dvanácti představeními v roce byla uvedena Jiráskova hra Samota na oslavu Mistrových 70. narozenin. V poděkování za blahopřání jubilant vlastnoručně připsal zdravici lomnickým ochotníkům. Je dosud vzácným dopisem divadelního archívu.

Rovněž k stému výročí narozenin Karla Havlíčka Borovského sehráno slavnostní představení hry Mučedník Brixenský.

V tomto roce sehráli na našem jevišti kočující společnosti 21 představení. Byl to opět rok přímo nabitý divadlem.

1922
Opět elektrické osvětlení.

V prvních měsících roku bylo konečně zavedeno stálé elektrické osvětlení. Proto také první hra v roce byla věnována této události ve dnech 11. až

13. března. Byl k tomu nastudován Strakonický dudák a jistě nikoliv náhodně. Stejnou hru totiž uvedli ochotníci při prvním elektrickém osvětlení již v r. 1889.

Ve stejném roce sehráli ochotníci 10 představení kromě dalších her školní mládeže, kočujících společností a mimo několika akademií pořádaných jinými spolky v divadelním sále radnice.

1923 - 1924

Ze sedmi her v r. 1923 byla uvedena hra Léto na oslavu 50. výročí založení Hasičského sboru v Lomnici n. Pop. Dvě hry uspořádaly jiné spolky.

V r. 1924 byla divadelní činnost opět bohatá. Ochotníci sehráli 11 představení, školní mládež uvedla dvakrát Krakonošovu medicínu. Na oslavu stých narozenin Bedřicha Smetany byly uspořádány 4 žákovské akademie, dále dva slavnostní večery k výročí Bedřicha Smetany pořádal Zpěvácký spolek Bořivoj, jedno představení uvedli lomničtí studenti. Všechna tato činnost se soustřeďovala v radničním divadelním sále.

1925

100 let ochotnického divadla v Lomnici nad Pop.

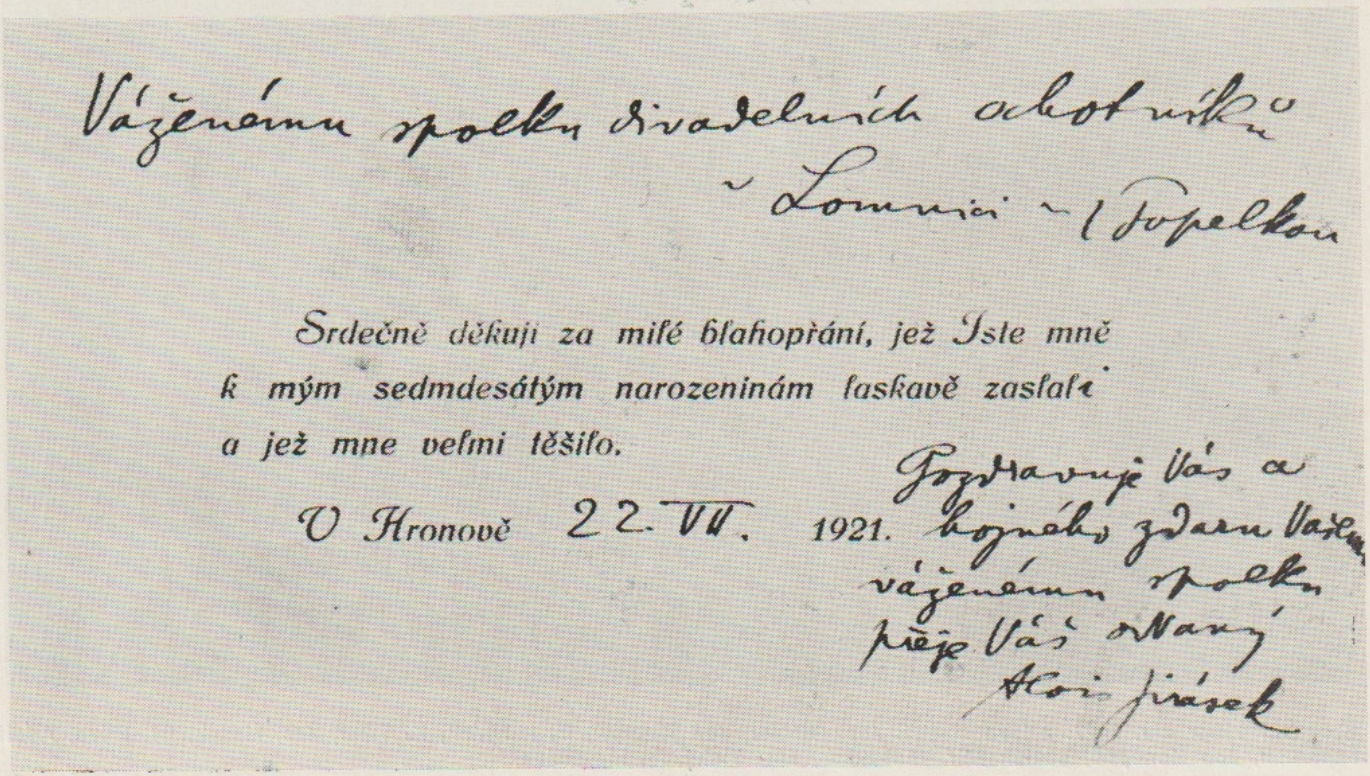
Vliv stého výročí se odráží v bohaté činnosti. Bylo sehráno 16 představení, další tři představení uvedli studenti a školní mládež. Velmi slavnostní byla **oslava stého jubilea spolku:**

v sobotu 8. srpna

sehrál Všestudentský spolek frašku Manžel šibal (M. Hennequinne a G. Duval v překladu V. Táborského). Obsazení rolí: Václav Hák, M. Bukvicová, Marie Knoflíčková j. h., Josef Korda, Vl. Háková, Václav Rubeš, M. Kosinová, B. Navrátil, Jan Korda, V. Večerníková.

V sobotu 15. srpna

pořádáno slavnostní představení Spolku divadelních ochotníků Jiráskovou hrou Kolébka. Představení bylo uvedeno sborem Věno v přednesu Zpěváckého spolku Bořivoj a zahajovacím projevem jednatele spolku Miroslavem Matouškem. Obsazení rolí: A. Kamberský, Jan Konopáč, Josef Nosek, Václav Rubeš st., Anna Matoušková, Sl. Kordová, Karel Ho-

Vážennému spolku divadelních ochotníků
v Lomnici n/Popelkou

Srdečně děkuji za milé blahopřání, jež Jste mně
k mým sedmdesátým narozeninám laskavě zaslali
a jež mne velmi těšilo.

V Hronově 22. VII. 1921.

Pozdravuje Vás a
hojného zdaru Vaše
vážennému spolku
přeje Vás oddaný
Alois Jirásek

lendr, J. Ottmar, Jan Niesner. Marie Knoflíčková, Adolf Lachman.

V neděli 16. srpna dopoledne

se konala v divadelním sále slavnostní valná hromada, jíž byli přítomni zástupci měst. zastupitelstva, okresu, četných ochotnických spolků v čele se starostou Ústřední Matice divadelního ochotnictva dr. F. Hermannem z Prahy.

V neděli 16. srpna odpoledne

se konala na nádvoří Živnostenského domu (nyní Kulturní dům) slavnost. Od Žižkova vyšel mohutný průvod krojovaných skupin dětí, ochotnických spolků z okolí, selské jízdy a místních korporací. Zvláštní pozornost zasluhovaly alegorické vozy blízkých ochotnických spolků, představující výjevy ze známých divadelních her: Strakonický dudák – Lhota Bradlecká, K. H. Borovský – Cidlina, České Amazonky – Košov, Radúz a Mahulena – Kotelsko, Prodaná nevěsta – Nová Ves, Lešetínský kovář – Rváčov, Kolébka – lomničtí pořadatelé slavnosti, Hold Thalii a Studenstvo z roku 1848 – lomničtí studenti.

Stavební výbor z r. 1927: z leva stojící: Jos. Ottmar, Jan Niesner, B. Navrátil, K. Tišer, Jos. Nosek, Bř. Plíva, Adolf Lachman, Jan Konopáč, sedící: Mir. Matoušek, Jos. Tichý, Fr. Matoušek.

Z celé slavnosti byl čistý výtěžek přes 15.000 Kč, obnos na tu dobu jistě značný.

Pozemek na stavbu divadla

Velkým překvapením slavnostních dnů byl dar pozemku v rozloze 2064 m² pro stavbu divadla továrníkem Václavem Hornychem. Je to pozemek, na němž je nyní dětské hřiště podél Smetanovy ulice. Na tomto pozemku byla pak postavena velká tabule s nápisem „Místo pro postavení divadla". Proč nebyl tento pozemek pro stavbu použit, je vysvětleno ve stati o stavbě Tylova divadla.

Je jistě vhodné vzpomenouti při této příležitosti všech členů výboru, kteří řídili Spolek divadelních ochotníků zejména v tomto jubilejním roce stého výročí:
předseda Josef Tichý, jednatel Miroslav Matoušek, režisér Václav Hák, pokladník František Matoušek, zapisovatel Josef Ottmar, další členové Jan Niesner st., Václav Rubeš st., Lad. Šádek. Marie Knoflíčková, Josef Kysela, Adolf Lachman, Josef Nosek, Karel Holendr, Jaromír Vítvar.

1926

Divadelní a organizační činnost neochabuje. Můžeme to posoudit ze zápisů schůzí, které od r. 1925 téměř po šestileté přestávce velmi pečlivě nyní vedl nově zvolený zapisovatel Josef Ottmar. Jemu patří dík za tuto svědomitou práci, v níž pokračoval plných 13 let.

V tomto roce spolek sehrál 17 představení, další 4 představení uvedli na pozvání herci Národního divadla, mezi nimi Rudolf Dejl st., Václav Vydra st., Eduard Kohout.

Poprvé se objevuje ve výboru spolku jméno Jana Konopáče ve funkci jednatele.

1927

Myšlenka o stavbě divadla se pomalu realisovala. Při velkých návštěvách divadla na radnici, když se obecenstvo dostávalo „do varu", začala opadávat omítka stropu v kancelářích pod podlahou sálu, jediné a při tom nikoliv široké schodiště neposkytovalo bezpečnost v případě vzniku paniky. Stavba nového divadla se tudíž stávala velmi aktuální. Proto byl v tomto roce ustaven výbor pro stavbu divadelní budovy ve složení:
Josef Tichý, předseda spolku a stavebního výboru, členové Jan Konopáč, Adolf Lachman, Fr. Matoušek, Mir. Matoušek, Boh. Navrátil, Jan Niesner st., Josef Nosek, Josef Ottmar, Břetislav Plíva, Karel Tišer. Pravidelně docházel do všech schůzí stavebního výboru Emil Voleský, prokurista firmy Šlechta, jako jediný ze zástupců závodů a podniků.

V průběhu roku bylo sehráno 14 představení, další 2 uspořádali v Lomnici jičínští ochotníci ve prospěch stavby lomnického divadla.

Pro Langrovu hru Grand hotel Nevada namaloval kulisy, zejména Vysoké Tatry a chalupu, populární lomnický umělec malíř Čeněk Sucharda, který by se právě nyní, v roce 160. výročí založení lomnického divadelnictví dožil svých 95 let.

1928

Bylo sehráno 13 představení, další ve stejném počtu uvedly hostující divadelní společnosti. U Ibsenovy hry Stavitel Solnes si kronikář stěžuje na velmi slabý výtěžek ve výši 145.60 Kčs v důsledku vyplacené odměny 1.200 Kč dvěma hostujícím členům Národního divadla.

Příprava ke stavbě divadla

Delegovaní členové stavební komise nejprve shlédli nově postavené divadelní budovy v Žamberku, Kyšperku, Červeném Kostelci a ve Vysokém n. Jiz. Příprava na stavbu se stala předmětem zájmu celého města. Tak např. Řemeslnický spolek Svornost v Lomnici sehrál 22. dubna 1928 v sále K. Podlipného (nyní budova Sdruženého klubu ROH) ve prospěch stavby divadla hru Jaroslava Hilberta Vina. Spolek divadelních ochotníků se obrátil písemnou výzvou k „občanstvu a rodákům města Lomnice n. Pop., a všem přátelům českého divadla", aby pomohli stavbě v míře co nejhojnější buď dary, půjčkami bezúročnými nebo na mírný úrok. Výzva měla úspěch, nálada pro stavbu byla velmi příznivá. Různé spolky pořádaly sbírky ve městě, ba i výhry z karetních her v hostincích byly věnovány na stavbu. Na žádost spolku uvolnila Okresní správní komise v Lomnici ze svého rozpočtu 30.000 Kč pro stavební fond divadla. Zde je jistě namístě vzpomenout vlivu lomnického rodáka ing. Bohumila Jirounka, ředitele odboru okresního úřadu, nejen na příznivém rozhodnutí o žádosti spolku, ale i jeho mimořádných zásluh na získání subvencí od Zemského úřadu v Praze, i na jeho vliv společně s Miroslavem Matouškem a Karlem Tišerem získat pozdější stavební úvěr u Občanské zálož-

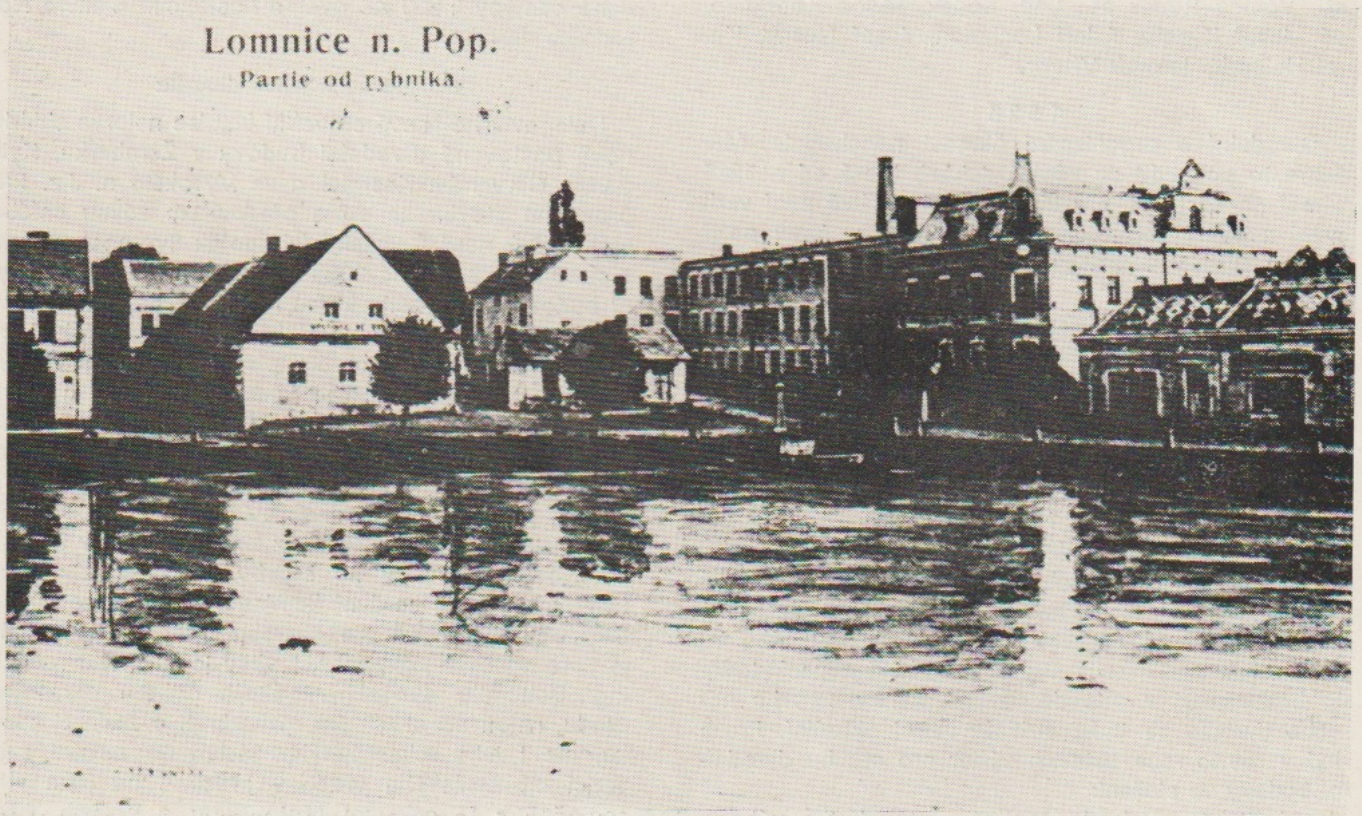
ny v Lomnici. Ing. Jirounek pocházel z rodiny cele oddané ochotnickému divadlu v Lomnici.

Po jubilejní schůzi ochotníků v r. 1925 se usnesla městská rada každoročně pamatovati ve svém rozpočtu částkou 5.000 Kč ve prospěch stavebního fondu divadla.

Značné finanční prostředky pro stavbu získal svým vlivem u zámožných občanů i Emil Voleský, prokurista a pozdější obchodní ředitel firmy Šlechta. Nemalé zásluhy na získání finančních prostředků měl i předseda spolku Josef Tichý.

Těchto několik příkladů účinné pomoci uvádíme za celou řadu dalších občanů, kteří takto dávali najevo svou snahu pro zdárné uskutečnění díla, tak potřebného pro město a okolí.

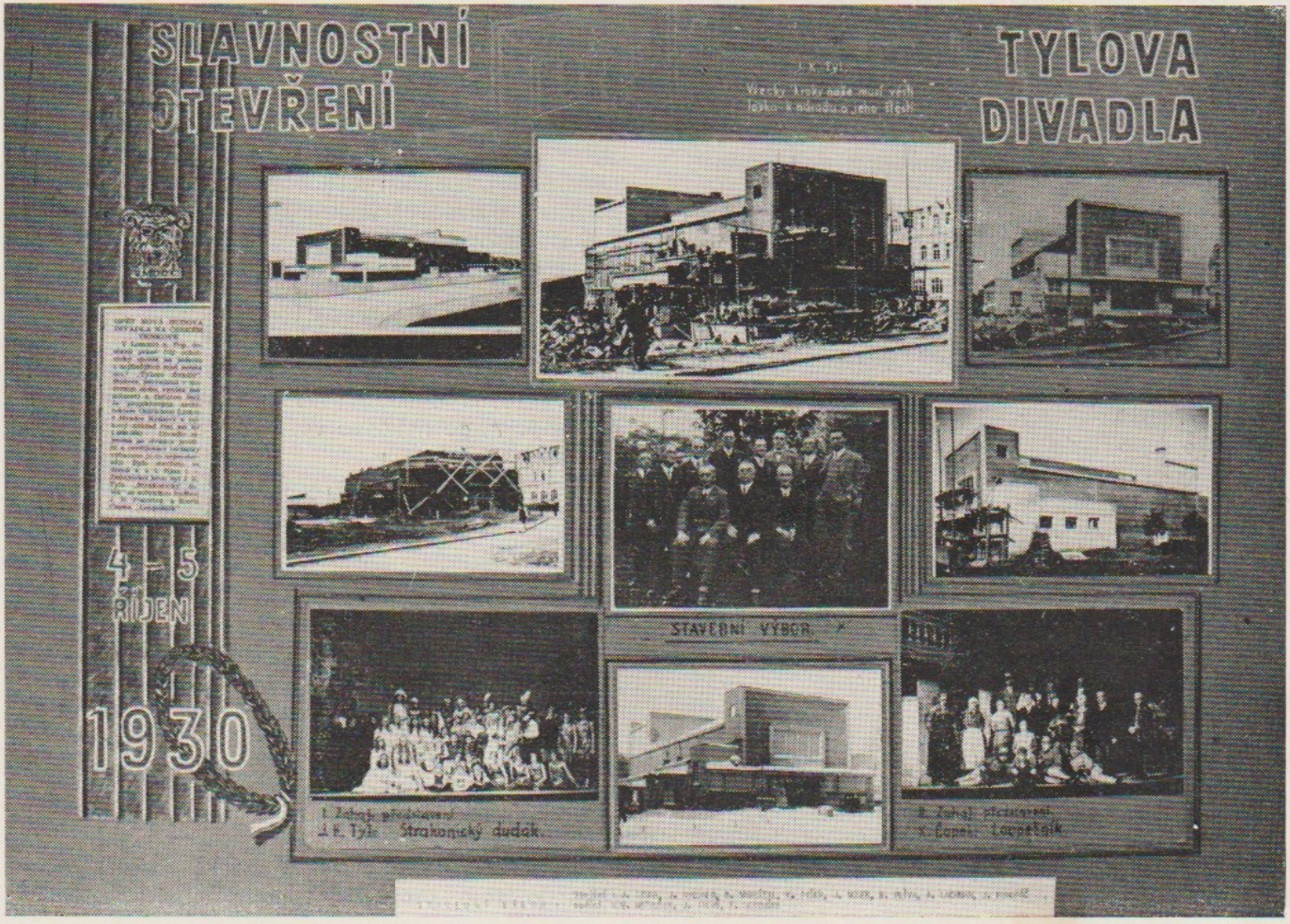
Již v říjnu 1928 stavební komise informuje členskou schůzi, že stavba divadla pro 320 diváků by stála asi 600.000 Kč a zařízení asi 200.000 Kč. Mluvilo se o 15 m širokém a 13 m hlubokém jevišti. Při tomto nákladu bylo konstatováno, že by si spolek musel vypůjčiti nejméně 500.000 Kč a ročně pak zajistit 50.000 Kč na splátky a úroky. Znamenalo by to každý týden sehrát jedno představení se zajištěným výtěžkem 1.000 Kč. To ovšem nebylo možné. Bylo proto usneseno požádat pro divadlo povolení na kino. V té době již několik roků provozovalo kino Družstvo invalidů (v dřívější dřevěné budově na místě nynějšího kina); poněvadž Lomnice měla již tehdy přes 5 tis. obyvatel, bylo možné žádat o zřízení druhého kina. Žádost o povolení licence na kino podala téměř současně také místní Tělocvičná jednota Sokol pro připravovanou přístavbu sokolovny. Oba spolky viděly v provozu kina určitý zdroj tak potřebných příjmů. Koncese na kino byla nakonec udělena divadlu.

Na zavežené části rybníka bylo postaveno Tylovo divadlo.

V době příprav ke stavbě divadla chystala stavbu své budovy i Městská spořitelna na zavežené části rybníka, kde se všeobecně říkalo Na hrázi. Správa spořitelny nabídla divadelnímu spolku část pozemku vedle vyprojektované budovy spořitelny s návrhem, že by obě budovy mohly být řešeny v jednotném slohu a přispěly by tak k urbanistickému vzhledu města. Divadelní spolek měl již pozemek darovaný Václavem Hornychem a tak rozhodnutí bylo těžké. Výhoda vlastního pozemku byla v jeho neomezeném prostoru s možností vkusné úpravy okolí divadla. Výhodou místa u spořitelny byla větší blízkost náměstí, tudíž středu města, ovšem nevýhodou byl prostor omezený na jedné straně ulicí, na druhé straně rybníkem, jehož zavezení nepovolilo Družstvo hostinských jako majitel pivovaru, pro jehož sklepy byl rybník v zimním období zásobárnou ledu. Ve prospěch stavby divadla u spořitelny přicházel v úvahu i odprodej darovaného pozemku a tím možnost získat 30.000 Kč. Ovšem darovací listina obsahovala ustanovení pro případ stavby divadla na jiném místě, že pozemek zůstává v majetku dárce nebo jeho dědičky. Když pak padlo konečné rozhodnutí ve prospěch stavby u spořitelny, dárcova dědička odkoupila pozemek zpět za celkem slušnou cenu.

Vypracování projektu bylo zadáno architektu Oldřichu Liskovi z Hradce Králové, který vypracoval také projekt na spořitelnu. Projekt počítal s nákladem

900.000 Kč pro 450 sedadel. S vnitřním zařízením by si divadlo vyžádalo náklad 1,200.000 Kč, což uznáno za naprosto neúnosné. Projektant proto návrh přepracoval na náklady, které neměly překročit 700.000 Kč. Stavba byla zadána lomnickému staviteli ing. Václavu Slabovi, který nabídl její provedení za 667.554.97 Kč. Pro vlastní stavbu byla přizvána součinnost další lomnické firmy stavitele Fr. Kováře.

1929

Zahájení stavby divadla

V pondělí 23. září vyměřil „polír" se 2 dělníky staveniště, následující den 6 dělníků odkopávalo na staveništi humus. Třetí den bylo započato s výkopem základů. V době největšího stavebního ruchu pracovalo na stavbě 47 lidí: 1 polír, 6 tesařů, 12 zedníků, 8 učňů a 20 dělníků. Stavba byla na zimní období přerušena 27. listopadu 1929 a ve středu 26. března 1930 byly práce znovu zahájeny. V průběhu stavby byla provedena dne 25. července 1930 zatěžkávací zkouška balkónu: 2450 cihel, 17 q cementu a 14 osob způsobilo průhyb 3,5 mm proti přípustnosti 5,25 mm.

Jevištní dekorace včetně technického zařízení dodala firma Fert z Brna-Husovic, světelné zařízení jeviště firma Vohralík z Prahy.

1930

Stavba Tylova divadla včetně vnitřního vybavení, divadelního a biografického zařízení byla dokončena 27. září 1930.

Divadlo bylo tudíž vybudováno za 8 pracovních měsíců.

Stručný výpis nákladů:

účet stavitele	639.258.32 Kč
za projekt arch. Liskovi . . .	10.000. - Kč
dary poskytnuté v materiále, v dovozech a v práci	66.830. - Kč
ústřední topení	79.000. - Kč
kulisy a osvětlení	83.000. - Kč
sedadla	36.000. - Kč
opona s příslušenstvím . . .	26.000. - Kč
zařízení kina	37.000. - Kč
ostatní zařízení	46.000. - Kč
Celková hodnota stavby se zařízením	1.023.088.32 Kč

Výše uvedený účet stavitele se pak snížil o hodnotu materiálu darovaného občany a závody ve výši 20.830.50 Kč.

Do nového života vstoupil Spolek divadelních ochotníků s dluhem přesahujícím 600.000 Kč. Úvěr poskytla Občanská záložna v Lomnici n. P. Z taktických důvodů byla později asi polovina dluhu převedena k úvěrování do Hospodářské záložny v Železném Brodě.

OSLAVA
položení pamětního kamene do stavby divadla

V sobotu 31. května 1930 večer

v divadle na radnici uvedena hra F. F. Šamberka Josef Kajetán Tyl v režii Jaroslava Hlinky. Hra byla opakována následující den večer.

V neděli 1. června 1930

dopoledne slavnostní valná hromada Spolku divadelních ochotníků v divadle v radnici za účasti veřejnosti;

po skončení valné hromady odchod na staveniště, kde slavnost zahájil Zpěvácký spolek Bořivoj sborem Karla Bendla Probuzení. Po projevu předsedy spolku Josefa Tichého byl přečten pamětní spis, který pak byl s přílohami vložen do pamětního kamene. Jak uvádí v kronice Jan Konopáč, je kámen uložen do zdiva na pravé straně vchodu do vestibulu divadla. Pak následovaly poklepy na pamětní kámen a slavnost ukončil Smetanův sbor Věno.

Pamětní spis

Jeho autorem je tehdejší jednatel spolku Jan Konopáč. Ve spise se poukazuje mimo jiné na odvěkou lidskou touhu obohatit všední shon něčím niterně uspokojícím, co nakonec vede ke vzniku všech umění. Zápis spisu končí:

„K budoucím následovníkům našim obracíme se pak se snažnou prosbou, aby až divadlo toto bude se již zdáti nedostatečné, neboť takový je již světa běh a všech věcí osud, aby uvážili obtíže, které nám bylo překonávati a uvěřili nám, že učiniti více bylo by nad naše síly."

K pamětnímu spisu bylo přiloženo: dějiny ochotnického spolku, znění poklepů na pamětní kámen, 16 fotografií z divadla na radnici a 2 fotografie z postupu stavby, fotografie členů výboru spolku, návěští oslavy slavnostního dne, současné kovové mince, některé deníky z předchozího dne.

Loučení se starým divadlem

Za dobu 64 let, kdy sál na radnici sloužil divadlu, přirostlo toto prostředí ochotníkům i obecenstvu

k srdci. Loučení bylo velmi dojemné a „není divu, že staří ochotníci loučili se s tímto prostředím jako se svým mládím."

Poslední a také slavnostní představení se konalo 24. srpna 1930 hrou J. Štolby Její systém v režii Jana Niesnera st. Podíváme-li se na datum, zjišťujeme nápadnou shodu data s představením sehraným před 68 lety v r. 1862. Tehdy to bylo rovněž 24. srpna, kdy se odehrálo poslední představení v prvním divadelním sále v zadní části staré radnice pět dní před vypuknutím velkého požáru v Lomnici. Byla to náhodná shoda data nebo úmysl rozloučit se i touto vzpomínkou navždy s divadlem v radnici? Záznamy o tom mlčí.

O posledním představení v radnici nechme mluvit zápis Josefa Ottmara:

„Výsledek byl ohromný, divadlo bylo úplně vyprodáno, hlava vedle hlavy se tísní. Radostný pohled na herce. V 8.15 hod. zazní hudba našeho kroužku, hrají výňatky z Hubičky od Smetany – bohužel pro chaos, který návštěvou tak velikou povstal, mnohé uniká – až při ukolébavce tichne všechno a hudba tklivá naposledy nese se prostorem divadla našeho. Hudba dozněla, zvedá se opona, přichází pan Tichý

OSLAVA

položení pamětního kamene

do stavby divadla v Lomnici n. Pop.

dne 1. června 1930.

Pořad:

V 9.30 hodin dopoledne:

1. Slavnostní valná hromada Spolku div. ochotníků v divadle v radnici za účasti veřejnosti.

v 10 hodin odchod na staveniště.

2. K. Bendl: „**Probuzení**". Zpěv. spolek „Bořivoj".
3. **Prosloy** předsedy Spolku divadelních ochotníků p. Jos. Tichého.
4. Přečtení pamětního spisu.
5. Vložení pamětního spisu a příloh do pamětního kamene.
6. Poklepy.
7. B. Smetana: „**Věno**". Mužský sbor Zpěvácký spolek „Bořivoj".

Divadlo roste před našimi zraky a ač prostředky na stavbu jsou velmi skrovné, jsou tak využity, že dnes již nikdo nepochybuje, že divadlo bude okrasou města, jednou z nejpěknějších budov v našem kraji.

Divadlo přečká ty, kdož se o ně starají a je podporují, i ty, kdož se domnívají jeho stavbou býti ve svých zájmech poškozeni. Staví se pro příští generace, pro celou naši veřejnost a přáli bychom si, aby veřejnost toho byla pamětliva a jevila o stavbu divadla zájem co největší.

Spolek div. ochotníků v Lomnici n. Pop.

Spolek div. ochotníků člen ústřední Matice **v Lomnici n. Popelkou** divad. ochotnický kroužek

V sobotu dne 31. května a v neděli 1. června 1930

v rámci oslavy položení pamětního kamene do stavby divadelní budovy v Lomnici n. Pop.

v divadle na radnici

Josef Kajetán Tyl.

Napsal Ferd. Sambera. Obraz ze života ve 3 odděleních. Režie Jar. Hlinka.

OSOBY:

Josef Kajetán Tyl	J. Hlinka.
Volný.	K. Tišer.
Aleš,	B. Hádek.
Dubský,	J. Němeček.
Pěnkava,	herci při českém divadle	J. Černý.
Mikuláš Ječek, spisovatel	St. Pivrnec.
Kateřina, hospodyně Tylova	M. Knoflíčková.
Smetana, profesor, přítel Tylův	J. Hloušek.
Paní Lásková, vdova	L. Skalská.
Ludmila, dcera její	V. Šafaříková.
Florián Buchta, pekař	J. Kysela.
Horký, ženich Ludmilin	J. Bartoš.
Erazim Vořišek	J. Otmar.
Hranolý, úřední sluha	F. Vojtíšek.
Hrabal	A. Lachman.
Václav, sluha u stav. div. v Praze	J. Hádek.

Děj: I. jednání v bytě Tylově v Praze r. 1851. II. jednání v Klatovech. III. jednání v Plzni.

Začátek v 8 hodin večer.

Ceny míst obvyklé.

Předprodej lístků u p. Fran. Šinopa, obchodníka v náměstí.

Školní mládeži přístupno.

V KNIHAŘ. LOMNICE n. P.

Spolek divadelních ochotníků
v Lomnici nad Popelkou
člen ústřední Matice divadel. ochotnictva čsl.

Poslední hra
na rozloučenou s městským divadlem.

V neděli 24. srpna 1930

Mimo předplacení. Mimo předplacení.

JEJÍ SYSTÉM.

Veselohra o 3 jednáních. Napsal Jos. Štolba. Režie: Jan Niesner.

Začátek o půl 8. hodině večer

V meziaktí účinkuje hudební kroužek.

Mládeži do 16 let nepřístupno.

5

Od roku 1866 působí náš spolek v městském divadle v radnici. Několik našich občanských členů účastní se po léta této kulturní práce a právě tak v řadách našeho obecenstva máme své příznivce, kteří vždy plně navštěvovali naše divadelní hry a zůstali nám věrni dodnes. V mnohých z nich v těchto dnech, kdy uzavírá náš spolek dlouhé období své činnosti v dosavadním svém působišti, dvojnásob ožívají krásné vzpomínky na vše, co v našem divadle prožili a ti šťastě přidou, by se při posledním našem představení v radnici rozloučili s námi, k nimž po tak dlouhou dobu připoutávala divadelní ochotníky našeho města jejich láska k divadlu.

Rozloučení s divadlem na radnici.

(pozn.: předseda spolku) a jménem divadelního výboru vítá přítomné, zvláště pak městskou radu, která byla zastoupena následovně: starosta p. Vávra, za nár. demokracii p. Bartoš, za stranu soc. demokratickou p. Lad. Tichý, za stranu lidovou p. Fejfar, za stranu komunistickou p. Bernat a za agrární p. Kubát.

Předseda spolku p. Tichý děkuje městu za bezplatné propůjčování místností a prosí, aby v novém působišti nás v jiné formě zase podpořili ... atd."

Zápis se také zmiňuje o divadelním hudebním kroužku. Byli to členové - hudebníci, kteří nikdy nebyli uvedeni na plakátech a nikdy je při představení nebylo vidět:

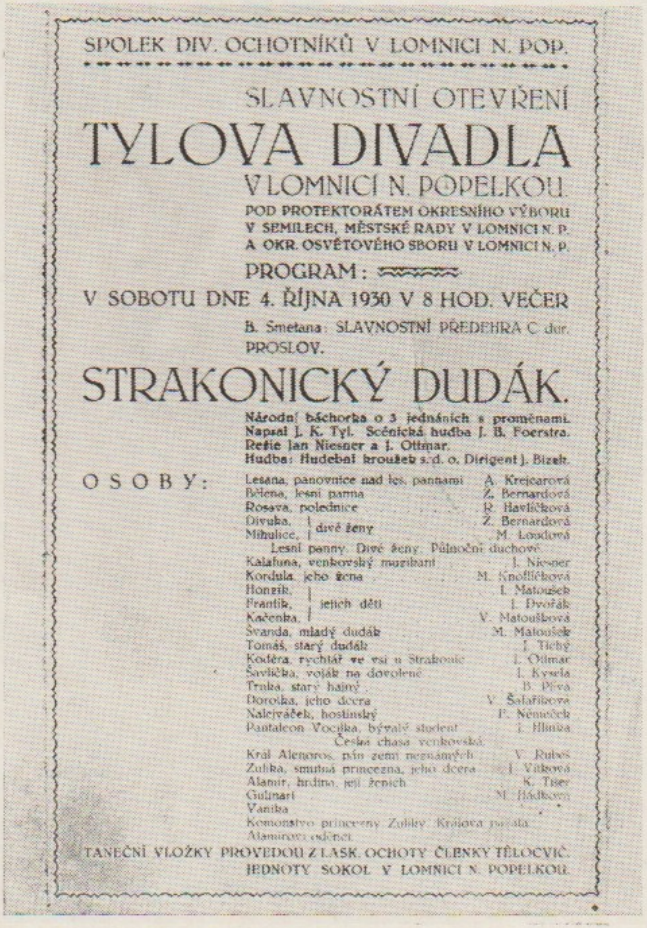
na housle Jan Konopáč, Ladislav Tomsa, Zdeněk Vařecha, na flétnu Rudolf Hroch, na violoncello Ant. Vlček, kontrabas Josef Hudský, klavír prof. Boh. Navrátil. Považovalo se za samozřejmost, že hráli bezplatně.

A nyní skutečně ve svém
Historický rok pro lomnické divadelnictví

Po důstojném a vzpomínkami naplněném rozloučení s jevištěm v radničním sále, který byl po dobu téměř 64 roků domovem velké rodiny Spolku divadelních ochotníků, nastala nyní chvíle nezměrné radosti. V 105 výročí svého vzniku dočkal se spolek své vytoužené budovy.

V sobotu 4. října 1930

vstoupilo Tylovo divadlo v Lomnici n. Pop. v život stále přitažlivou báchorkou Josefa Kajetána Tyla

SPOLEK DIV. OCHOTNÍKŮ V LOMNICI N. POP.

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

TYLOVA DIVADLA

V LOMNICI N. POPELKOU

POD PROTEKTORÁTEM OKRESNÍHO VÝBORU V SEMILECH, MĚSTSKÉ RADY V LOMNICI N. P. A OKR. OSVĚTOVÉHO SBORU V LOMNICI N. P.

PROGRAM:

V SOBOTU DNE 4. ŘÍJNA 1930 V 8 HOD. VEČER

B. Smetana: SLAVNOSTNÍ PŘEDEHRA C dur.

PROLOG.

STRAKONICKÝ DUDÁK.

Národní báchorka o 3 jednáních s proměnami.
Napsal J. K. Tyl. Scénická hudba J. B. Foerstra.
Režie Jan Niesner a J. Ottmar.
Hudba: Hudební kroužek s.d. o. Dirigent J. Bizek.

OSOBY:

Lesana, panovnice nad les. pannami	A. Krejcarová
Bělena, lesní panna	Z. Bernardová
Rosava, polednice	R. Havlíčková
Divuška, dvě ženy	Z. Bernardová
Mihulice, dvě ženy	M. Loxdová
Lesní panny. Dívé ženy. Půlnoční duchové.	
Kalafuna, venkovský muzikant	J. Niesner
Kordula, jeho žena	M. Knoflíčková
Honzík, jejich děti	I. Matoušek
František, jejich děti	J. Dvořák
Kačenka, jejich děti	V. Matoušová
Švanda, mladý dudák	M. Matoušek
Tomáš, starý dudák	J. Tichý
Kouřera, rychtář ve vsi u Strakonic	J. Ottmar
Savlíčka, voják na dovolené	J. Kysela
Truska, starý hajný	B. Pěva
Dorotka, jeho dcera	V. Šafaříkova
Nalejváček, hostinský	F. Němeček
Pantaleon Vocílka, bývalý student	J. Hlinka
Česká chasa venkovská.	
Král Alemoros, pán zemí neznámých	V. Rulec
Zulika, smutná princezna, jeho dcera	J. Vítková
Alamir, hrdina, její ženich	K. Tiser
Gulimari	M. Hádková
Vánika	
Komonstvo princezny Zulíky. Králova garda. Alamirovi vojínové.	

TANEČNÍ VLOŽKY PROVEDOU Z LÁSK. OCHOTY ČLENKY TĚLOCVIČ. JEDNOTY SOKOL V LOMNICI N. POPELKOU.

Strakonický dudák

v režii Jana Niesnera a Josefa Ottmara. Hra byla opakována 12. října odpoledne a večer.

V neděli 5. října 1930

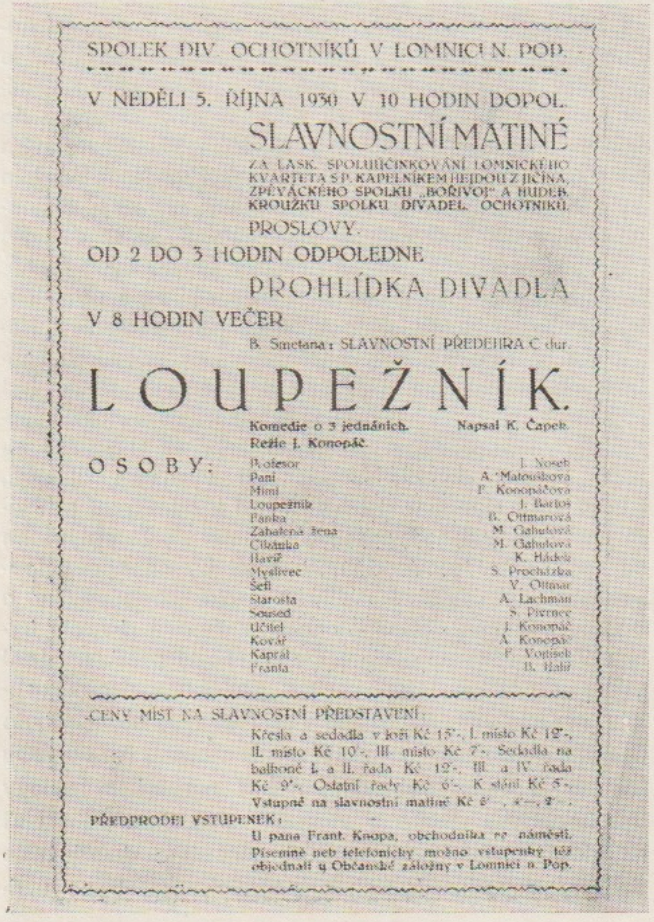
dopoledne slavnostní schůze v novém divadle, večer druhé slavnostní představení hry Karla Čapka v režii Jana Konopáče

Loupežník.

I tato hra byla v následujícím týdnu 11. října opakována.

V tomto, pro divadlo historickém roce, řídili Spolek divadelních ochotníků tito členové výboru:

předseda Josef Tichý, místopředseda Miroslav Matoušek, režisér Jan Niesner st., pokladníci František Matoušek a Karel Tišer, jednatel Jan Konopáč, členové Josef Bartoš, Jan Bízek, Jaroslav Hlinka, Adolf Lachman, Boh. Navrátil, Josef Nosek, Josef Ottmar, Břet. Plíva a Emil Voleský.

SPOLEK DIV. OCHOTNÍKŮ V LOMNICI N. POP.

V NEDĚLI 5. ŘÍJNA 1930 V 10 HODIN DOPOL.

SLAVNOSTNÍ MATINÉ

ZA LASK. SPOLUÚČINKOVÁNÍ LOMNICKÉHO KVARTETA S P. KAPELNÍKEM HEJDOU Z JIČÍNA, ZPĚVÁCKÉHO SPOLKU „BOŘIVOJ" A HUDEB. KROUŽKU SPOLKU DIVADEL. OCHOTNÍKŮ.

PROSLOVY.

OD 2 DO 3 HODIN ODPOLEDNE

PROHLÍDKA DIVADLA

V 8 HODIN VEČER

B. Smetana: SLAVNOSTNÍ PŘEDEHRA C dur.

LOUPEŽNÍK.

Komedie o 3 jednáních. Napsal K. Čapek.

Režie J. Konopáč.

OSOBY:

Profesor	J. Nosek
Paní	A. Matoušková
Mimi	F. Konopáčova
Loupežník	J. Bartoš
Panka	B. Ottmarová
Zahalená žena	M. Gabulová
Cikánka	M. Gabulová
Havíř	K. Hádek
Myslivec	S. Procházka
Šefl	V. Ottmar
Starosta	A. Lachman
Soused	S. Pitrmec
Učitel	J. Konopáč
Kovář	A. Konopáč
Kaprál	F. Vopíšek
Franta	B. Hašl

CENY MÍST NA SLAVNOSTNÍ PŘEDSTAVENÍ:

Křesla a sedadla v lóži Kč 15·-, I. místo Kč 12·-, II. místo Kč 10·-, III. místo Kč 7·-. Sedadla na balkoně I. a II. řada Kč 12·-, III. a IV. řada Kč 9·-. Ostatní řady Kč 6·-. K stání Kč 5·-. Vstupné na slavnostní matiné Kč 6·-, 4·-, 2·-.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

U pana Frant. Knopa, obchodníka ve náměstí. Písemně neb telefonicky možno vstupenky též objednati u Občanské záložny v Lomnici n. Pop.

1930 - 1938

Ode dne slavnostního otevření divadla do konce roku 1930 bylo pro nové divadlo nastudováno 5 her, které byly uvedeny v osmi představeních.

K radostným chvílím se také přidružily i starosti - jak se vyrovnat s těžkým břemenem - dluhem. Byla k tomu jediná cesta: úsilovnou a neúnavnou činností všech členů naplnit v maximální míře budovu nejen divadelními představeními, ale hlavně obecenstvem, i s pomocí výtěžku kina zajišťovat splácení dluhu. A ochotníci směr této cesty dokonale pochopili - hráli, zpívali neznajíce oddechu. Ukazuje to nejlépe přehled představení uvedený v závěrečné stati tohoto almanachu.

V osudném období více než osmi let před druhou světovou válkou uvedli naši ochotníci v novém divadle celou řadu her klasického repertoáru, mezi jinými Vojnarku v r. 1931 k uctění památky právě zesnulého Mistra Aloise Jiráska, RUR, Paličovu dceru, Husity, Probuzence a další. Značnou mírou však převládal lehký žánr, jímž bylo nutné vyhovět obecenstvu a hospodářským zájmům spolku. Od r. 1934 byla uváděna řada tehdy populárních operet, které přitahovaly zájem obecenstva dožadujícího se dalších repríz. Nyní s odstupem padesáti let se na tehdejší činnost díváme jako na nadlidskou práci mnoha desítek účinkujících, když např. mimo jiné opereta Na svatou Annu byla sehrána v průběhu necelých dvou měsíců čtrnáctkrát, Lojzička ve 24 dnech jedenáctkrát doma a šestkrát na zájezdech. Na tý louce zelený v průběhu 16 dnů desetkrát kromě pěti zájezdů. Znamenalo to 3 - 4 představení v jednom týdnu. Dnes můžeme vyjádřiti jen obdiv nad tak úžasnou pílí a nezměrným nadšením k ochotnické práci, jejíž jedinou odměnou bylo vědomí dobře vykonaného díla ve prospěch hospodářských výsledků zadluženého spolku. Vždyť činnost v nové budově byla zahájena rok poté, co celý svět zachvátila hluboká hospodářská krize, jejímž produktem byly armády nezaměstnaných a hladem trpící rodiny.

Následující léta pak byla poznamenána nástupem německého fašismu, pokrokové síly u nás burcovaly k boji proti tomuto nebezpečí, až nakonec byla v r. 1938 obětována celistvost našeho státu krátkozrakostí, otevřenou zradou a nejhlubším porušením me-

Vrah jsem já (1942).
Zleva sedící: Josef Nosek, V. Junek, L. Bacovská, Jos. Bartoš, B. Tišerová,
stojící: Jos. Škoda, Mir. Matoušek, Jindř. Tryzna, Vl. Cerman, V. Tintěra.

zinárodního práva našimi tehdejšími západními spojenci. Předchozí mezinárodní konfliktní situaci a varování před hrozícím nebezpečím vyjádřil spisovatel Karel Čapek v dramatu Bílá nemoc. Naši ochotníci uvedli tuto hru s úspěchem již v roce 1937.

Právě ona doba třicátých let nás nutí zamyslet se nad celkovým reportoárem uváděným tehdy oběma lomnickými amatérskými soubory - Spolkem divadelních ochotníků v Tylově divadle a souborem Divadla Svornost. Oba soubory přece nežily jen pro sebe s cílem jen bavit své obecenstvo, ale i vzdělávat a sbližovat široký okruh diváků se současným politickým i sociálním děním u nás i ve světě a daleko víc upozorňovat na zhoubnost všeho, co se v té době připravovalo u našich nejbližších sousedů na západě a nebezpečně se dotýkalo suverenity našeho státu. Škoda, že kromě jediného dramatického díla s protiválečnou tématikou - Bílé nemoci, uvedené naším souborem v Tylově divadle v době, kdy německý fašismus již plně zapustil své zhoubné kořeny, se na jevištích obou lomnických souborů neobjevily žádné další inscenace varující před tímto nebezpečím a povzbuzující k obraně proti němu.

V roce 1932 vyvolal Spolek divadelních ochotníků jednání o sloučení obou lomnických amatérských souborů. V té době působila v Lomnici již 45 roků druhá amatérská scéna Divadlo Svornost a nyní šlo o opakování nabídky z minulých let ke vstupu do Spolku divadelních ochotníků. Návrh se opíral o myšlenku spočívající v tom, že po sloučení obou souborů by Lomnice měla silný a hlavně kvalitní amatérský soubor, který by bezpečně stál na předním místě mezi soubory širokého okolí v podmínkách, které by k tomu poskytovalo Tylovo divadlo, nová prostorná budva s moderním vybavením. Jednání však nepřineslo kladné výsledky. Odmítnutí návrhu Divadlem Svornost lze hledat v několika příčinách. Mezi jinými důvody, a to určitě na předním místě, byl výrazný rozdíl v tehdejším sociálním složení členstva obou souborů. Členskou základnu Divadla Svornost tvořili z naprosto převážné většiny dělníci a drobní řemeslníci a jen zcela zanedbatelná část co do počtu byla skupina členů jiné sociální vrstvy. Naproti tomu bylo složení členstva Tylova divadla zcela opačné. Z toho vyplývala pochybnost na straně Svornosti v tom, zda by se členové Spolku divadelních ochotníků sžili se členy Svornosti jako rovní s rovnými a zase naopak. Pak to byla již bezmála padesátiletá tradice Divadla Svornost, která získala u obecenstva značnou oblibu, přinesla za tu dobu mnoho cenného do kultury města a přirostla v té době již dlouholetým členům k srdci. Dalším a to neskrývaným důvodem byla druhá pochybnost o upřímnosti pozvání. Členové Svornosti se domnívali, že souboru Tylova divadla jde spíše o získání jenom herecky význačných členů. Důvodem pro tuto domněnku byly občasné požadavky Spolku divadelních ochotníků na povolení k hostování v Tylově divadle tehdejšímu předsedovi souboru Svornost Josefu Budinovi, který již tehdy byl jedním z herecky význačných členů Svornosti. Nemálo ovlivnila členy Svornosti tehdejší finanční sitace Tylova divadla zatíženého vysokým dluhem, i když tuto skutečnost jako důvod k odmítnutí pozvání pochopitelně neuváděli. Uvědomili si, že splynutím se souborem Tylova divadla stali by se spoluodpovědnými za splácení dluhu a úroků ze zápůjčky a tím by výsledky jejich činnosti v Tylově divadle byly odčerpávány splátkami dluhu. Nikdy před tím (ani nikdy v dalších letech) se s podobnou problematikou nesetkávali. Za celou dobu své existence bylo Divadlo Svornost oproštěno od starostí s údržbou budovy a jejího vybavení, neboť majitelem budovy byl hostinský, takže s výsledky své činnosti mohli nakládati jenom podle potřeb vlastního divadelního zařízení a podle dalších případných potřeb po uvá-

žení souboru. To jistě byl argument, který nejvíce jejich rozhodnutí ovlivnil.

V souvislosti s repertoárem lehké múzy uváděné v Tylově divadle se v tisku objevovaly nikým nepodepsané kritické články, že ochotníci v Tylově divadle nehrají divadlo, ale „plitké" operety. Pisatelé nepřející Spolku divadelních ochotníků technicky vybavené a prostorné divadlo, nechtěli vidět, že ve stejném období se v Tylově divadle hrály i vážné a hodnotné hry, jak je jenom ve zkratce naznačeno v úvodu této statě. Ale hlavně nechtěli pochopit důvod takového repertoáru spočívajícím v těžkém zatížení divadla dluhem. Spolu s výtěžkem kina byla to totiž jediná cesta ke snižování tak velkého břemena, zejména přihlédneme-li ke světové hospodářské krizi v prvé polovině třicátých let. Byl to repertoár uváděný v téže době v Praze, venkovské obyvatelstvo přálo si jej shlédnout, ale nemělo takové možnosti k cestám do Prahy, ba ani finanční, jaké má v nynější době, a proto byly tyto hry tak hojně navštěvovány.

Souběžně se objevovaly další nekritické výtky, že Spolek divadelních ochotníků nepřispívá na dobročinné účely, jak to např. činí Divadlo Svornost, které podporovalo své nezaměstnané členy a přispívalo na vánoční nadílky okresnímu chorobinci v Lomnici. Bylo to nesmírně nekritické uvážíme-li situaci Tylova divadla, kdy jeho členové museli ročně zajišťovat

přes 40 tisíc Kč na splátky a úroky z dluhu. Tak proč taková bezdůvodná řevnivost?

V prosinci r. 1932 se setkáváme s naším režisérem a jednatelem Janem Konopáčem jako autorem divadelních her. Soubor uvedl premiéru jeho první hry Neklamný cit, kterou pak několikráte hrálo Vinohradské i Komorní divadlo v Praze. Bylo tomu tak i v r. 1936, kdy naši ochotníci sehráli další jeho hru Mladí vpřed.

V r. 1933 končí funkci předsedy Spolku Josef Tichý a za něho byl zvolen předsedou Karel Tišer.

V roce 1937 hostil v Tylově divadle Zpěvácký spolek Bořivoj jilemnické ochotníky s operou Prodaná nevěsta. V divadle byl k tomu účelu zrekonstruován prostor pro orchestr, o jehož úpravu se tehdy velmi zasloužil člen výboru Alois Hanuš.

Na jevišti se ve větší míře uvádějí vážné hry, z nichž hra Oblaka od Jaroslava Kvapila se hrála v přírodě v Popelkách. Největší divadelní událostí v r. 1937 bylo uvedení již zmíněné hry Karla Čapka – aktuální Bílá nemoc.

V roce 1938 nastudoval Riegrův okrsek Ústřední Matice divadelního ochotnictva československého (ÚMDOČ) hru Naši furianti. Okrsek sdružoval ochotníky ze Semilska, Železnobrodska a Lomnicka a hra byla obsazena ochotníky z těchto míst. Byla uvedena v lomnickém přírodním divadle v lese u Skuhrova, dále v Semilech a v Železném Brodě.

V tomto roce náhle poklesl počet představení. Byl to osudný rok, veškerý život u nás byl ovlivněn květnovou a zářijovou mobilizací a zejména pak nadiktovaným okleštěním hranic ČSR s neblahými důsledky.

Přesto celé období osmi roků, t. j. od zahájení činnosti v nově postaveném Tylově divadle v říjnu 1930 až do konce roku 1938, bylo nejaktivnějším obdobím v dosavadní historii našeho souboru. Na výši byla organizační činnost, výbor řídil práci spolku v pravidelných měsíčních schůzích, přistupovali noví, zejména mladí ochotníci. Nesmírnou píli vykázal režisérský sbor: Jan Niesner st. nastudoval 18 her, Jan Konopáč 16, Josef Ottmar 15, Jaroslav Hlinka 12, Anna Vondráková 7, M. Škodová 4, jakož i další s menším počtem her: Adolf Lachman, Jan Bízek, Břet. Plíva, Jaroslav Bařinka, Josef Stříbrný. Mezi nimi se v r. 1932 ponejprv setkáváme s režií Josefa Škody, který jenom v tomto období nastudoval 15 her; jeho činnost je zhodnocena na jiném místě tohoto almanachu. Při tom nelze opomenout velkou práci ochotnických dirigentů, kteří v operetách nastudovali zpěv a s ochotnickým kroužkem hudební doprovod. Zde zejména připomínáme znamenitého hudebníka a dirigenta Jana Bízka. Nedílnou součástí zpěvu a hudby bylo nastudování tanečních a baletních vložek. Tohoto velmi obtížného a namáhavého úkolu se vždy s velkým úspěchem zhostila Marie Myslivcová, pozdější nositelka titulu Zasloužilá cvičitelka a celé řady tělovýchovných čestných uznání a vyznamenání.

V celém tomto období osmi roků soubor nastudoval 94 her, které byly uvedeny ve 202 představeních, z nich 180 na vlastním jevišti, ostatní na zájezdech.

Léta II. světové války

1939

Dosavadní jednatel spolku Jan Konopáč přebírá na několik let funkci pokladníka a současně je i nadále činný jako herec a režisér. Jednatelem a zapisovatelem zvolen Josef Budina, známá a populární herecká postava našeho divadla.

Prostor vstupní haly byl opatřen dřevěným obložením, do něhož vsazena busta Josefa Kajetána Tyla.

V květnu bylo obnoveno jednání o sloučení s divadelním souborem Svornost. Výsledkem byla jenom společná práce ve hře Hodiny, uvedené u příležitosti 65leté divadelní činnosti bývalého předsedy spolku Antonína Kolorenče za účasti čelných představitelů ÚMDOČ. K 70. narozeninám a ke 45leté divadelní činnosti Marie Knoflíčkové byla nastudována veselohra Růže z prerie. Několik málo dní před jejím uvedením nařídil okresní hejtman předložit během jednoho dne doslovný překlad hry do němčiny. Na překladu se pracovalo celou noc a v následujícím dni byl s originální knížkou předán. To byl počátek celé řady nařízení německých mocipánů: na divadle i uvnitř budovy dvojjazyčné nápisy, stejně tak plakáty, vstupenky, programy, k žádostem o povolení hry předkládat okresnímu úřadu s originální knížkou i její doslovný překlad do němčiny.

1940

Téměř všechny hry měly několik repríz při naplněném hledišti. Z význačných představení jmenujme alespoň Ibsenovu Noru a Götzovy Soupeře. V přírodním divadle v lese u Skuhrova uvedena hra Pasekáři.

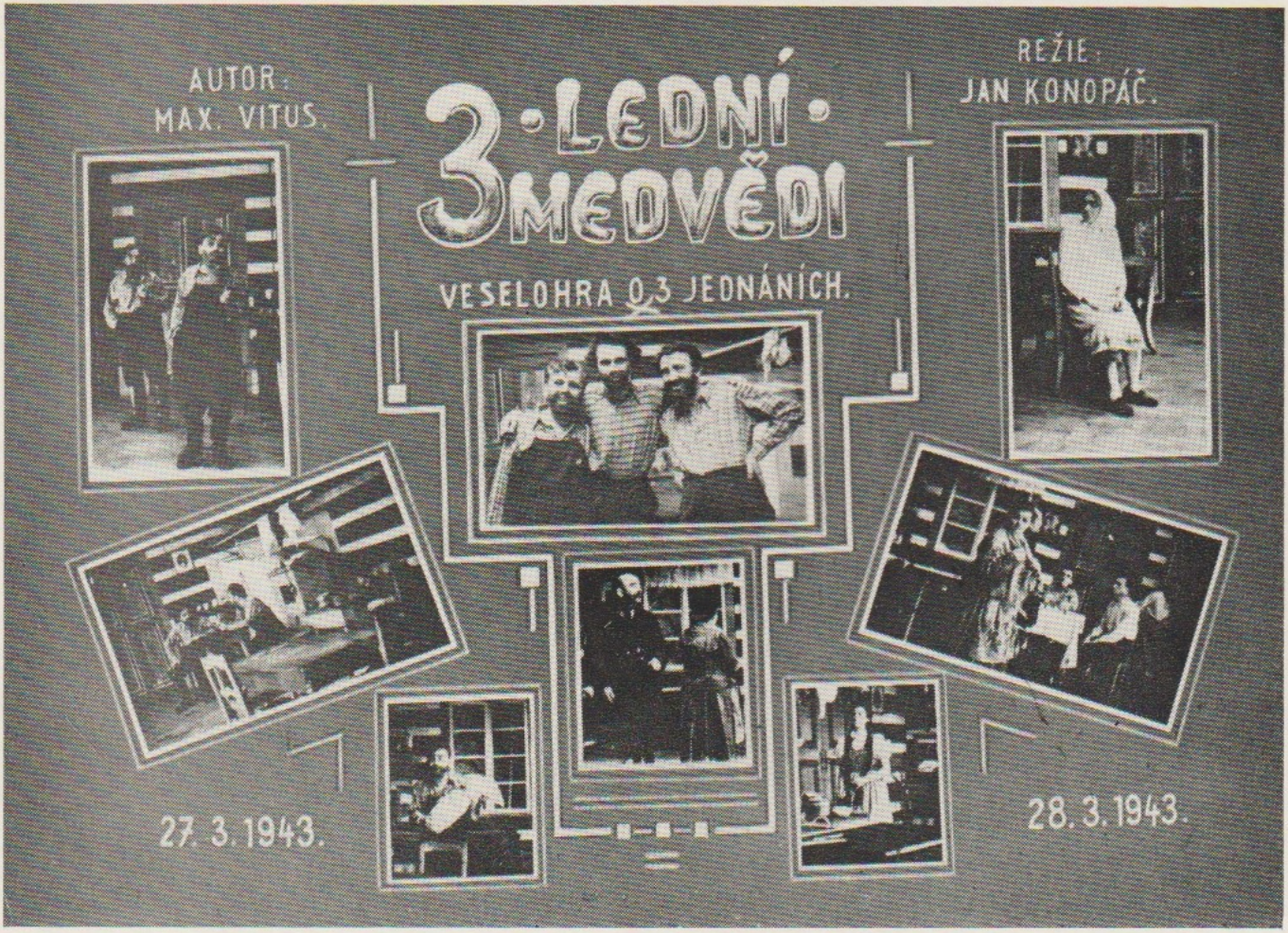
1941

V soutěži Riegrova divadelního okrsku pořádané v Semilech vyšel náš soubor vítězně hrou Zdeňka Štěpánka Nezbedný Bakalář s hlavním představitelem Josefem Bartošem.

V tomto roce ustavili zaměstnanci firmy P. A. Šlechta a syn divadelní soubor jakožto odbor Spolku divadelních ochotníků. Členové tohoto souboru byli současně členy uvedeného spolku; veškeré hospodaření, zejména finanční, bylo součástí spolku. Mnozí členové souboru hrávali souběžně ve firemním kroužku i ve spolku. Soubor firmy sehrál až do poloviny r. 1944 celkem 16 úspěšných představení, mezi jinými hru Franka Tetauera Zpovědník v titulní roli František Patočka, dále hru D. C. Faltise Stanice Gordián v hlavní roli Ota Nalezinek, v okrskové soutěži v r. 1943 v Železném Brodě soubor zastupoval mateřský spolek hrou ve verších od Jaroslava Kurfirsta Věčný poutník, v níž hlavní roli herce Krumlovského vytvořil Ota Nalezinek. Většinu her režíroval ing. Bedřich Šlechta, výpravu všech her vypracoval člen souboru akademický malíř Fr. Patočka.

1942

Spolek připravil pro okrskovou soutěž hru T. Šimo-

Hráli: Jos. Nosek, V. Junek, Vl. Cerman, Jos. Budina, A. Doležalová, B. Břicháčková, Olga Cermanová.

na Kozáka Až pokvete hořec. Týden před představením ji okresní hejtman zakázal. Protože průběh celé soutěže se konal v Lomnici, nedali se naši ochotníci odradit, nastudovali během jednoho týdne hru Jana Drdy Jakož i my odpouštíme s hlubokou sociální tématikou z důlního prostředí. Byla to úmorná práce, zkoušelo se každý den odpoledne až do pozdních večerních hodin.

1943

V červnu hostovala u nás přední členka Městských divadel pražských Marie Brožová v titulní roli hry Verunka. Jejím partnerem byl náš člen Josef Bartoš. Dekorace ke hře namaloval lomnický malíř Čeněk Sucharda.

V prosinci téhož roku a ještě v lednu roku následujícího dosáhla úspěchu osmi vyprodaných představení dramatická balada Fr. Kožíka Meluzína s hlavním představitelem prof. Jaroslavem Cermanem.

1944

Ve velmi napjaté atmosféře byly nastudovány již jenom 4 hry, které však dosáhly mimořádného počtu repríz. Byla to zejména Zuzana Vojířová v sedmi

Meluzína (1943) B. Tišerová, Vl. Cerman.

Meluzína (1943) Josef Škoda.

představeních vždy naplněného hlediště. Zde zaslouhuje vzpomenout výkonů alespoň tří hlavních představitelů postav hry, kteří vnesli do každého představení atmosféru umělecké úrovně. V titulní roli podala svůj vrcholný dramatický výkon dlouholetá přední členka souboru Františka Konopáčová, jejím vynikajícím partnerem v roli Petra Voka byl Josef Bartoš a konečně přesvědčivě podaná role nesympatické Vokovy manželky Kateřiny z Ludanic Zdenou Matějcovou-Kubalovou.

V poslední hře tohoto roku se objevil režijní debut Vladimíra Cermana v pěti představeních hry V. Záruby Slavnost mládí (Majáles). Hra ze studentského prostředí, v níž odpor filosofů proti zaostalému a krutému vystupování rektora byl jakýmsi symbolem odporu našeho lidu proti okupantům. Hra byla pozna-

Zuzana Vojířová (1944) Fr. Konopáčová v titulní roli.

Poslední hra v době okupace.

menána značnými cenzurními škrty. Mladí účinkující je však nerespektovali, zvláště když dozorem nad každým představením byl pověřen úředník okresního úřadu, lomnický občan a bývalý ochotník Ladislav Šádek, který byl vůči lomnickému souboru velmi tolerantní. Poslední repríza této hry 15. července 1944 byla posledním představením toho roku a také posledním představením u nás v údobí II. světové války.

Odrazil se zde rychlý spád válečných událostí. Postupující vítězná Rudá armáda tlačila frontu stále na západ a blíž k našim hranicím. V srpnu propuklo Slovenské národní povstání a partyzánské akce proti okupantům pronikly až na naše území. Těmito událostmi byl nabit veškerý život našeho lidu, a je proto přirozené, že náš stánek Thálie, z něhož až dosud zněla slova útěchy a naděje, se na celý rok odmlčel.

Vraťme se však ještě k celému válečnému období: k vlastní divadelní činnosti patřilo také organizování každoročních divadelních soutěží ochotnických spolků sdružených v Riegrově okrsku ÚMDOČ. Umístění se střídalo do okrskových středisek. Dnes je téměř neuvěřitelné, že celý soutěžní cyklus až 14 představení, uvedených v Lomnici v průběhu tří týdnů, byl předem zcela vyprodán i s přístavky, což představovalo 700 návštěvníků na každém představení. Již tato skutečnost dává našim podkrkonošským ochotnickým souborům vysvědčení, že přes nepřízeň a nátlak úřadů byla výběrům her vždy věnována mimořádná péče, kterou obecenstvo splácelo uznáním, vyjádřeným v návštěvnosti ochotnických představení. Soutěže ochotníků vnesly mezi jednotlivé soubory krásné přátelské vztahy, které pak přetrvaly do nynější doby.

Lomnický ochotnický spolek uspořádal pro své členy po několik nedělních dopolední velmi hodnotné školení o české řeči a její artikulaci, o líčení, scénických výpravách, o kostýmech a historii krojů a o dalších důležitých poznatcích pro ochotníky. Za velké účasti ochotníků i z okolí přednášeli hlavně odborní pracovníci - pedagogové z ÚMDOČ z Prahy.

V Tylově divadle byla pořádána celá řada kulturních podniků i jinými lomnickými organizacemi, zejména koncertů. Mezi jinými zde hostovalo v r. 1942 Pěvecké sdružení moravských učitelů, v r. 1943 uvedla několik představení Kladenská opereta. Několik koncertů uspořádal v divadle téměř čtyřicetičlenný orchestr složený výhradně z lomnických hudebníků - amatérů za řízení Josefa Nalezinka. Jeho koncerty se staly tichými národními manifestacemi vyprodaného hlediště.

S činností výboru Spolku divadelních ochotníků úzce souvisel i provoz kina, jehož správou byl výborem pověřen Miroslav Matoušek, který ji úspěšně řídil po celou dobu provozu kina od r. 1930 do jejího zrušení v r. 1946. Výsledná bilance kina značně přispěla ke zlepšení hospodářských výsledků ve prospěch splácení dluhu. Nebyla to však práce lehká. Např. v r. 1940 bylo uvedeno 231 představení, z nich 139 představení českých filmů. Vzpomeňme při tom i obětavé práce Antonína Motejla a Josefa Budiny při vlastním promítání filmů. Postupně však narůstal nátlak na odběr stále většího počtu cizích filmů, produkce českých filmů byla omezována a tak již r. 1944 se uváděly téměř výhradně reprízy starých českých filmů. Návštěvnost kina v té době zasluhuje pozornosti, uvážíme-li, že od roku 1930 až do zrušení kina v divadle uváděla svůj program dvě lomnická kina téměř bezprostředně sousedící. V r. 1943 bylo nařízeno předat divadelní kino do správy dvěma německým válečným invalidům. Mělo by to dalekosáhlé důsledky nejen z hlediska finančního přínosu, ale i nasazením německých občanů do divadla i jisté omezování vlastní divadelní činnosti. Jenom dík úsilovnému jednání předsedy spolku Karla Tišera a správce kina Miroslava Matouška u říšského pověřence pro kina v Praze k předání správy kina nedošlo.

Celková finanční situace divadelního spolku v průběhu válečného období byla velmi příznivá. Divadelní představení byla téměř vždy vyprodána, dobrou návštěvnost vykazovalo i kino dík dobře volenému programu. Tak v r. 1941 bylo na dluh splaceno 63 tis. korun a v důsledku toho byla zrušena vnucená správa uvalená na spolek pro příliš vysoké zadlužení. Přesto ještě ke konci následujícího roku zůstal dluh 320 tis. korun. V r. 1943 získal spolek podporu 150 tis. korun od protektorátního ministerstva lidové osvěty, takže vedle další podstatné splátky dluhu byl ještě od města zakoupen pozemek za divadlem, na němž bylo později postaveno skladiště kulis a divadelních potřeb.

Celé toto období bylo naplněno usilovnou prací ochotníků, obezřetně vedených výborem spolku, který pracoval v pravidelných měsíčních schůzích, jak

o tom svědčí i podrobné zápisy vedené jednatelem Josefem Budinou, poté zapisovatelem Jindřichem Tryznou.

Od r. 1939 do poloviny r. 1944 bylo nastudováno 47 her, které byly uvedeny ve 117 představeních, z nich 9 představení na zájezdech. Repertoár byl velmi pestrý, každým rokem bylo uvedeno několik vážných nebo klasických her, v jejichž řízení se vystřídalo 12 režisérů. Někteří z nich byli velmi pilní. Tak např. 10 her nastudoval Josef Škoda, 5 her Jan Konopáč, 8 her společnou prací Škoda/Konopáč, 6 her František Vojtíšek atd. Objevují se nová jména v režii: Fr. Vojtíšek, M. Hanuš, Fr. Patočka, Vl. Cerman a další. Od té doby je prof. Vladimír Cerman

První slavnosti představení po osvobození 1945.

věrný herecké i režisérské práci do současné doby.

Při tom to bylo období těžkých zkoušek, fyzických, nervových a mravních. Byla to i zkouška těch, kteří stáli v čele každé kulturní organizace. Na nich záleželo, jakým směrem se bude ubírat činnost organizace v násilně změněných podmínkách. Díváme-li se na činnost Spolku divadelních ochotníků v Lomnici nad Pop. očima současníka tohoto těžkého údobí nebo s odstupem oněch více než 40 let, lze s uspokojením konstatovat, že spolek v této těžké mravní zkoušce obstál. Ani jediným záporným činem neposkvrnil poslání českého divadla.

1945

Mírová cesta k novému životu po osvobození vlasti sovětskou armádou

Rok 120. výročí založení ochotnického divadla v Lomnici nad Popelkou

Nastal květen, měsíc radosti, slávy a nadšení pro další novou práci v osvobození vlasti. Byl to také čas vzpomínání na oběti, které položily své životy v utrpení pod hrůznou tyranií fašistických uchvatitelů. Byl mezi nimi i člen výboru našeho souboru a herecky činný Jaromír Vítvar, který dotrpěl 15. dubna 1944 v německé věznici Gollnow. Ještě 3. května, kdy se lomničtí občané připravovali k likvidaci německých skupin ve městě a okolí, byl Němci odvlečen a ve škole dne 5. května utýrán František Vojtíšek, činný a obětavý člen naší ochotnické rodiny jako maskér, režisér a herec. Přinesl krvavou daň na prahu nového života.

Po roční přestávce (od 15. července 1944) bezprostředně po skončení války zahájil náš soubor přípravy k činnosti. A tak se již 13. června sešla za velké účasti valná hromada. Byla to po patnácti letech, uplynulých od postavení Tylova divadla, první příležitost k oznámení, že spolek již není zatížen dluhem. Vedení Spolku divadelních ochotníků v tomto 120. jubileu se ujal nově zvolený výbor, do jehož čela byl opět postaven Karel Tišer, který nastoupil do této funkce již v r. 1933., řídil práci výboru po dobu těžkých hospodářských let v době velkého zadlužení spolku stavbou divadla a s pomocí ostatních členů výboru převedl spolek přes úskalí nacistické okupace.

Po uklidnění z rušného revolučního údobí počátečních květnových dnů, z prvních návalů radosti, ale

také souběžně s prvopočátky příprav na budoucí život v osvobozené vlasti, počala se úsilovně studovati hra Karla Čapka Bílá nemoc v režii Josefa Škody a ve výpravě Františka Patočky. Její hluboké myšlenky a varovný hlas teprve nyní bezprostředně po skončení války byly obecenstvem dokonale pochopeny, teprve tato doba ukázala geniální velikost autorových myšlenek. Slavnostní premiéra byla již 21. července, následovaly 2 reprízy a dva zájezdy: do Železného Brodu a na okrskovou soutěž do Semil, v níž byl získán postup do krajské soutěže v Mladé Boleslavi.

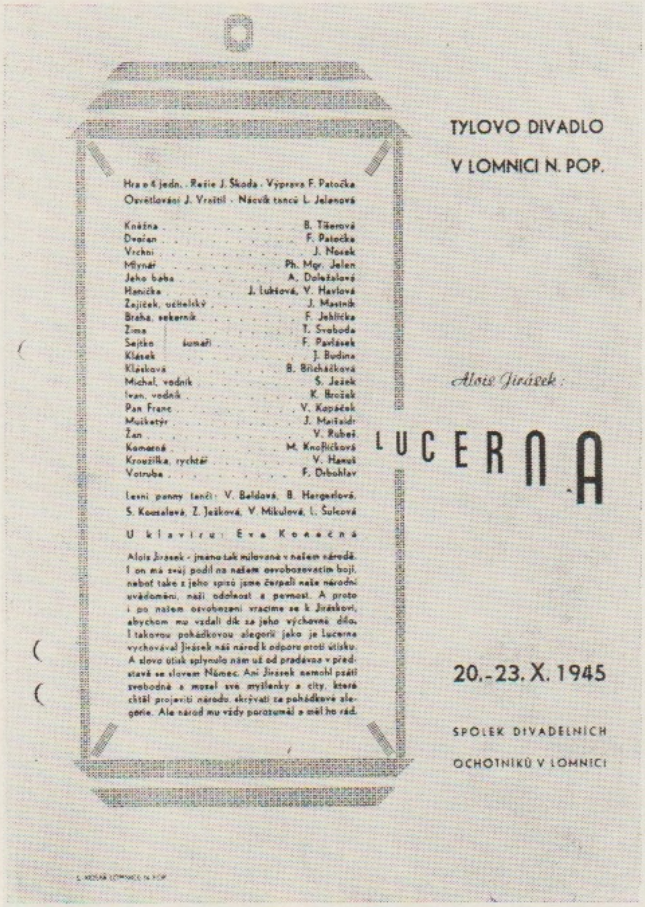
Přes krátkost času pro nastudování byla premiéra i další představení důstojnou oslavou osvobození i 120. jubilea našeho divadelního souboru a proto zasluhuje alespoň stručné vzpomenutí na obsazení některých čelných rolí:

předně to byl nový herecký typ souboru PhMr. Jaroslav Jelen, který přesvědčivě vytvořil postavu maršála jako představitele bezohledné zvůle, moci a ctižádostivosti. Pak to byli Jan Konopáč v roli lékaře idealisty dr. Galéna a Josef Škoda v roli dvorního rady dr. Sigelia, bezohledného prospěcháře, který se na své cestě nenechá zastavit soucitem s lidskou bolestí a hrůzou; oba opakovali své role z r. 1937, ovšem v mnohem vyzrálejším podání. Dále to byl Fr. Patočka v roli barona Krüga, představitele všemocného zbrojařského kapitálu a pak Josef Nosek

s Annou Doležalovou v citově vytvořeném manželském páru otce a matky. Vysoký stupeň herectví těchto představitelů čelných rolí vedl k dokonalému podání rolí i ostatními účinkujícími.

Bezprostředně po této hře byla studována stále půvabná Jiráskova Lucerna. Premiéra 20. října byla druhým slavnostním představením roku a po něm následovalo dalších 5 repríz. I u tohoto nastudování stojí za vzpomínku herecké podání alespoň některých představitelů čelných rolí: na jedné straně kněžna v sympaticky vytvořené roli Boženou Tišerovou, dvořan Fr. Patočky, vrchní Josefa Noska s ostatní zámeckou chasou, z nichž jedni unavení rozmařilou společností své třídy a druzí bezduše poslušní přisluhovači těch prvních. Na druhé straně představitelé prostého lidu, mlynář v podání PhMr. Jaroslavem Jelenem, jeho babička ve výborném obsazení zkušenou Annou Doležalovou, Haničky J. Lukešové v altern. V. Havlové, sekerník Braha Fr. Jehličky – všichni stojící neohroženě proti panské svévoli. Svou roli našel Josef Budina v postavě Kláska doplňovaný Boženou Břicháčkovou v roli rázné Kláskové. Pak to byla muzikantská parta učitelského mládence Zajíčka v podání Jaromíra Mastníka s komickou dvojicí muzikantů Zímy a Sejtka Fr. Pavláška a Th. Svobody. Dlouho pak byli v paměti pohádkově působící vodníci Karla Brožka a Alexandra Ježka.

Druhé slavnostní představení po osvobození 1945.

O vánočních svátcích byla sehrána třemi představeními hra V. Vernera Červený mlýn.

Celkem v půlročním období tohoto roku byly nastudovány 3 hry a sehráno 14 představení.

Přes několikerá bezúspěšná jednání s Divadlem Svornost, vedená v minulých letech o sloučení souborů Spolkem divadelních ochotníků, byl tento návrh i v tomto roce opakován. Důvody o účelnosti a dobrá vůle však nenašly odezvu.

1946

Předchozí jubilejní rok neposkytl dostatečný časový prostor k důstojné oslavě 120. výročí spolku. Vždyť to byla jen druhá polovina roku, v níž se soubor mohl zaměřit na oslavu vítězství a jubilea spolku jen slavnostními představeními. Zato se zpožděním jednoho roku byly jubilejní oslavy velkorysé.

6. a 7. července

uvedena hra T. Rattigana Světelnou cestou v režii Josefa Škody. V hlavní roli jako host vystoupil člen Národního divadla Ladislav Boháč, v dalším obsazení naši členové: Sl. Kulhavá, Fr. Konopáčová, L. Šulcová, L. Skalský, PhMr. Jaroslav Jelen, Jan Konopáč, Miroslav Matoušek, Josef Škoda a Jaroslav Kocourek. Výprava A. Borovec, světla J. Vraštil.

7. července

slavnostní valná hromada, položení věnce na hrob člena souboru Fr. Vojtíška, umučeného Němci 5. května 1945, zahájení divadelní výstavy v učňovské škole.

9. července

divadelní představení ochotníků ze Studence hrou

Ivana Stodoly Marina Havranová. V čelné roli lomnický rodák Jaroslav Rozkovec.

13. července

zvaní občanů na staročeskou pouť krojovanými skupinami divadelních ochotníků - hudebníků, procházejícími odpoledne a večer ulicemi města.

14. července

Staročeská pouť. Po celý den několik tisíc návštěvníků zcela naplnilo vhodně vyzdobené náměstí a s ochotníky oslavilo významné divadelní jubileum.

Vítězstvím Bílé nemoci v okrskové soutěži v předchozím roce sehrál soubor tuto inscenaci v oblastní soutěži v Mladé Boleslavi. Představení však mělo velmi slabou úroveň. Jako by to již nebyl onen soubor z minulého roku, jako když na něj padla nevysvětlitelná únava a nezájem. A tak vidina účasti na celostátní přehlídce v Hronově se rozpadla.

Zato úspěšné bylo provedení Čapkovy hry Věc Makropulos v režii K. Tišera a J. Konopáče. V roli představitelky Emilie Marty opět vynikla Fr. Konopáčová a svým výkonem jistě vnesla do hry pro celý soubor úspěšnou atmosféru. Vítězstvím s touto hrou v okrskové soutěži postoupil soubor do krajské přehlídky v Železném Brodě v r. 1947.

V režijní práci se objevují nová jména: PhMr. J. Jelen nacvičil pohádku s dětmi, Jiří Jína nastudoval hru Konstantina Simonova z Velké vlastenecké války

Ruští lidé. Byla to první hra sovětského autora uvedená po válce na našem jevišti a dosáhla tří představení.

Na pozvání našeho souboru hostovali v Tylově divadle semilští ochotníci se vzorně nastudovanou Tylovou hrou Jan Hus. V titulní roli Josef Srba, pozdější čelný člen Divadla Vítězného února v Hradci Králové.

Po dlouhém a neúspěšném jednání členů správy divadelního kina Mir. Matouška a Jos. Budiny bylo provozování kina v budově našeho divadla zrušeno a neuspěly ani další intervence uskutečněné v následujícím roce. Pro Spolek divadelních ochotníků to znamenalo značnou ztrátu finanční, ale i tím, že divadlo nebude trvale vytápěno a mnohem více bude trpět bezprostředním sousedstvím rybníka.

Celkem bylo nastudováno 5 her a se dvěma reprízami z minulého roku bylo sehráno 16 představení, z nich 5 na zájezdech.

Na nové působiště odešel se svou rodinou z Lomnice prof. Jaroslav Cerman, představitel četných stěžejních dramatických rolí (m. j. Pán z Větrova v Meluzíně Fr. Kožíka). Odchod jmenovaného i jeho choti byl pro náš soubor velkou hereckou ztrátou. V tomto roce náhle zemřela obětavá členka souboru **Anna Vondráková**, znamenitá režisérka, autorka několika dramatických pokusů.

Z leva do prava: K. Tišer, Al. Hanuš, A. Doležalová, V. Junek, Jos. Budina, Fr. Jehlička, Jan Konopáč, Jiří Jína, Mir. Matoušek, Jos. Nosek, Jos. Škoda, Jar. Mastník, Jan Čurda, Ant. Motejl, Jindř. Tryzna.

1947

Vzhled jeviště získal nově pořízenou sametovou oponu.

V červenci byli ochotníci opět značně vytíženi přípravou a uspořádáním druhé staročeské pouti. Za krásného počasí se sjelo opět velké množství návštěvníků. Na technické přípravě, organizaci a programu se podílela celá řada členů divadelního souboru, spolupracovaly i jiné organizace a lomnické závody.

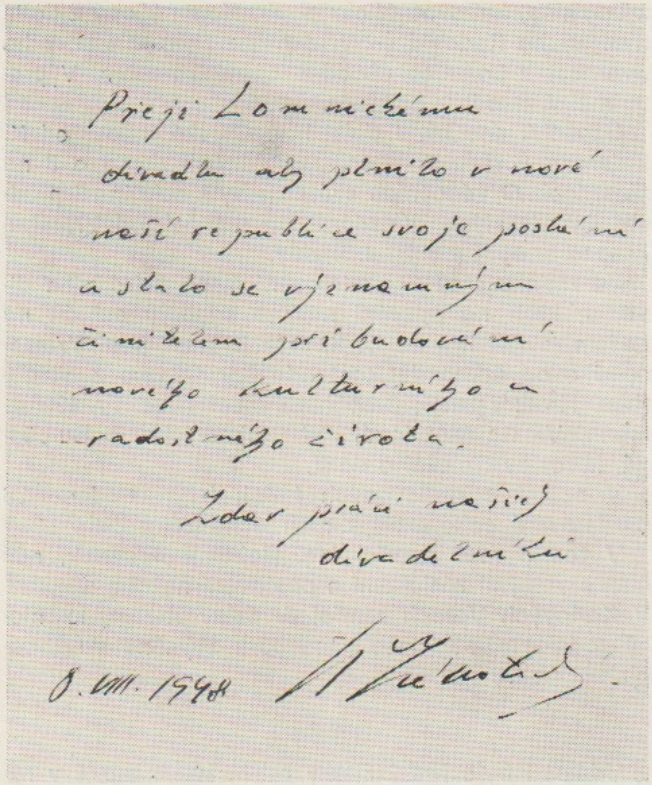
Tento rok se vyznačoval velkou divadelní aktivitou. Bylo nastudováno 5 her a spolu s reprízami her z předchozího roku bylo sehráno 25 představení, z nich 11 na vlastní jevišti. Největšího úspěchu dosáhla Čapkova hra Věc Makropulos nastudovaná v loňském roce (10 repríz). Na krajské soutěži v Doksech bylo jí uděleno druhé místo. Další úspěch v pěti představeních měla hra Dnes večer přijde přítel od J. Camaneera a v režii J. Škody.

Dlouholetá členka souboru Marie Loudová, pozdější nositelka zlatého odznaku J. K. Tyla, zahájila v tomto roce své režijní práce v pohádkových hrách s dětmi, v nichž pak pokračovala nepřetržitě po dobu 14 let.

1948

V novém výboru spolku se objevilo několik nových jmen: předsedou byl opět zvolen Karel Tišer, místopředsedou PhMr. J. Jelen, jednatelem J. Budina, pokladníkem J. Konopáč, dalšími členy Václav Junek, Josef Hudský, Jiří Jína, Adolf Lachman, A. Doležalová, Jos. Nosek, Jos. Škoda, Mir. Matoušek, Jaroslav Kocourek a Jindřich Tryzna.

Vlastní divadelní činnost předčila předchozí rok. V nově nastudovaných osmi hrách a reprízách jedné hry z r. 1947 bylo sehráno 31 představení, z nich 12 na zájezdech. Hra Dnes večer přijde přítel, nastudovaná vloni, byla i v tomto roce úspěšná. Vedle jedné

Přeji Lomnickému
divadlu aby plnilo v nové
naší republice svoje poslání
a sláva se vyznamenalo
činnostem pokrokovým
novému kulturnímu a
radostnému životu.
Zdar práci naší
divadelníků
8. VIII. 1948

Návštěva soudruha Antonína Zápotockého v našem divadle.

reprízy na vlastním jevišti byla sehrána na čtyřech zájezdech: na okrskové soutěži v Semilech, dvakrát na III. Máchově festivalu v Doksech, kam byl při této příležitosti uspořádán dvoudenní autobusový zájezd i pro ostatní ochotníky a dále pak na „VIII. Klicperově Chlumci". V krajské soutěži v Pardubicích byla uvedena hra polského autora Čert a krčmářka.

Riegrův okrsek ÚMDOČ nastudoval v režii JUDr. Jaroslava Páva ze Žel. Brodu hru Frant. Šamberka Josef Kajetán Tyl, v níž některé role obsadil lomnickými ochotníky. Hra byla uvedena postupně v Žel. Brodě, Semilech a v Lomnici.

Vánoční svátky byly po dva dny naplněny premiérou hry našeho pokladníka a režiséra Jana Konopáče s názvem Pluvil.

Při své návštěvě v Lomnici dne 8. srpna navštívil tehdejší předseda Ústřední rady odborů a pozdější prezident republiky soudruh Antonín Zápotocký i budovu našeho divadla a zapsal se do pamětní knihy našeho souboru.

V tomto roce zemřel náš dlouholetý člen **Josef Kysela,** jevištní představitel rolí svérázného typu.

1949

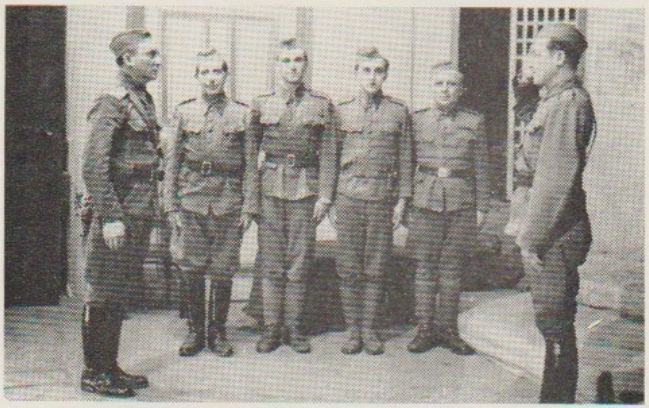
Mimo jiné hry byly souběžně nastudovány dvěma na sobě nezávislými skupinami dvě hry, které pak v jediný den byly uvedeny na zájezdech: v Bělohradě v režii Jana Konopáče hra J. B. Priestleye Inspektor se vrací a v Chlumci n. C. Slovanské nebe od J. Tomana v režii J. Škody. Posledně jmenovaná hra byla opakována také v Bělohradě a Inspektor se vrací ještě v Doksech.

Bilance tohoto roku: nastudováno 6 her a včetně jedné hry z předchozího roku byly sehrány ve 22 představeních, z nich 4 na zájezdech. V uvedených představeních bylo šest pro děti. V okrskové soutěži se soubor umístil hrou Makar Dubrava od A. Kornejčuka v režii J. Škody na 2. místě s 85,18 % bodů.

V tomto roce nás navždy opustil dlouholetý člen **Josef Nosek,** úspěšný herec téměř všestranného zaměření. Ztratili jsme v něm jednoho ze členů plně oddaných ochotnické práci.

1950

Z funkce předsedy odstoupil Karel Tišer. Stál v čele souboru plných 17 roků. Na jeho místo zvolen Josef Škoda, místopředsedou Jan Konopáč – oba

Rozkaz (1949).
Zleva Fr. Volejník, Jos. Škoda, Jan Konopáč ml., Jar. Kocourek, V. Junek, PhMr. Jar. Jelen.

dlouholetí význační herci a zkušení režiséři. Jinak podstatné změny ve složení výboru nenastaly.

Okresní odborová rada doporučila sloučení obou lomnických divadelních souborů a uzavření patronátních dohod s některými místními podniky. Jednání se zástupci Divadla Svornost opět nepřineslo kladné výsledky.

Velkou událostí letního období byla okrsková představení pohádky Radúz a Mahulena v opětovné režii JUDr. Jaroslava Páva ze Žel. Brodu. V Lomnici byla sehrána 3 představení za večerního osvětlení v lomě v Popelkách. Umožňoval to vhodný přírodní terén, vklíněný do lesa s přilehlou skalní strání. Tato hra dala počátek velkým úspěchům dalším hrám, které byly sehrány na tomto místě v následujících letech. Jsou ještě nyní po třiceti letech v živé paměti. Další představení Radúze a Mahuleny byla opakována jednou v přírodním divadle v Žel. Brodě a v listopadu ještě dvakrát v našem Tylově divadle.

Byla to spolupráce několika ochotnických souborů a proto je snad vhodné uvést obsazení alespoň čelných rolí:
Král Stojmír - B. Halberstadt, Semily, královna Runa - B. Blažková, Semily, princezna Mahulena - Libuše Cermanová, v altern. Miroslava Matoušková, obě z Lomnice, princezny Prija a Živa - M. Majsnerová z Držkova a M. Zákoucká ze Semil, Královic Radúz - PhMr. J. Jelen, v altern. J. Kocourek, oba z Lomnice, královna Niola - Fr. Konopáčová z Lomnice, sluha Radovid - V. Junek z Lomnice. Divadlo Svornost z Lomnice obsadilo četný kompars. Výpravu měl J. Škoda z Lomnice.

Úspěchů dosáhly i další hry. Carská milost od K. Zidarova v režii J. Škody ve 3 hrách doma a 3 na zájezdech. O vánočních svátcích byla sehrána 3 představení Veselých Winsdorských paniček od W. Shakespeara, opět v režii J. Škody.

Za zmínku stojí 2 představení členů Národního divadla, kteří na pozvání našeho souboru sehráli na našem jevišti hru G. B. Shawa Živnost paní Warrenové a od Edmonda Rostanda hru Cyrano z Bergeraku. Hráli: Zdeněk Štěpánek, Josef Grus, Fr. Kreuzmann, Vlasta Matulová, Jiří Steimar, Marie Burešová, Miroslav Doležal a další.

V sedmi nastudovaných hrách bylo uvedeno 26 představení ochotníků, z nich 4 na zájezdech.

V tomto roce zemřel **ing. Bohumil Jirounek,** náš člen s velkými zásluhami o postavení našeho divadla. V Karlových Varech zemřel **Jaroslav Hlinka,** lomnický rodák, režisér našeho souboru zejména ve třicátých letech.

1951

Událostí byla hra Liščičky od L. Hellmanové v režii J. Škody, v níž vystoupil j. h. pozdější národní umělec Zdeněk Štěpánek.

Měšťáci (1951).
Od leva: Jiří Otmar, E. Nováková, K. Mikulová.

Lidé z naší ulice (1952).
Zleva: J. Konopáč, Vl. Bičík, Vl. Cerman, Jiří Otmar, Zd. Hadinec, sedící Jos. Škoda.

Noc na Karlštejně (1952), L. Cermanová, Vl. Cerman.

Noc na Karlštejně (1952).
Zleva: Zd. Hadinec, J. Otmar, Vl. Bičík, J. Pavlata.

V lomě v Popelkách pokračovala večerní představení stále za velkého zájmu obecenstva. Byly to Námluvy Pelopovy od Jaroslava Vrchlického, v nichž v režijní spolupráci s J. Škodou se ponejprv objevilo jméno Zdeňka Jodase, který pak pokračoval v samostatné režii hry Měšťáci od Maxima Gorkého. Její představení na krajské přehlídce LUT v Železném Brodě bylo kladně hodnoceno.

Další svůj režijní počátek zahájil Miloš Jodas (bratr již vpředu uvedeného Zdeňka) ve hře Sen noci svatojánské.

A do třetice „nováčků": ve hře Měšťáci se také ponejprv objevuje jako scénárista Vladimír Podzimek, který v této práci úspěšně pokračoval i v dalších letech.

M. D. Rettigová (1952), Jan Konopáč, Eva Pehlíková-Sacká.

Nově bylo nastudováno 7 her a s připočtením repríz z předchozího roku byla sehrána 24 představení, z nich 7 zájezdových.

V tomto roce zemřel náš dlouholetý člen, herec a režisér **ing. Bedřich Šlechta,** dále pak **Ludmila Skalská st.,** herečka mnohostranného hereckého výrazu.

1952

Předchozí vysoká aktivita dosahuje svého vrcholu a objevuje se i v následujících letech. V tomto roce bylo sehráno 32 představení, z nich 13 zájezdových. Celkově uvedeno 9 her, z nichž jedna byla reprízou z předchozího roku. Největšího počtu představení do-

Nebe na zemi (1952), Vl. Cerman, Vl. Bičík.

Nebe na zemi (1952).
Zleva: Vl. Cerman, Vl. Bičík, J. Trnka, V. Hadincová, J. Konopáč, L. Cermanová, V. Junek.

Gazdina roba (1953), L. Cermanová, E. Palasová.

sáhly hry: Tartuffe v režii Jana Konopáče osmkrát, tři večerní představení v Popelkách hry Noc na Karlštejně v režii J. Škody, která pak pokračovala v Nové Pace a v přírodě v Semilech a na Kyjích. O vánočních svátcích byla 4 představení hudební komedie Nebe na zemi v režii J. Škody, ve výpravě Vl. Podzimka, která pak pokračovala sedmi reprízami v následujícím roce.

V tomto roce potihla náš soubor velká ztráta, těžko nahraditelná. Zemřel výtečný herec a představitel hlavně komediálních typů **Josef Budina.** Dlouholetý člen výboru, jednatel a také pracovník divadelního kina.

1953

Bylo nastudováno 7 her a se třemi reprízovanými z předchozího roku bylo uvedeno celkem 35 představení, z nich 14 na zájezdech. Největšího počtu představení dosáhly hry: reprízovaná představení z r. 1952 Nebe na zemi 3× doma a 4× na zájezdech, Gazdina Roba a Figarova svatba v režii J. Škody 3× doma a stejný počet na zájezdech, dále Otec v další režii J. Škody 3× doma a 4× na zájezdech. V kraj-

Dům u doktorů (1954), H. Hermanová, Jan Konopáč.

ské soutěži, pořádané v lednu v Lomnici, byla uvedena hra Pavla Kohouta Dobrá píseň, jejíž provedení nemělo u poroty úspěch.

Zvlášť úspěšné byly zájezdy do přírodního divadla v Kyjích. Je to nedaleká malá obec bez sálu, ale velkou zásluhou jejího občana, nadšeného divadelníka Josefa Šulce, bylo v lese nad obcí upraveno místo pro hry v přírodě, kam vždy přicházeli návštěvníci ze širokého okolí.

Do nového pracoviště odešel z Lomnice PhMr. Jaroslav Jelen, mnohostranný herec, zejména představitel dramatických typů (m. j. role maršála v Bílé nemoci). Jeho odchod byl pro náš soubor velikou ztrátou.

V tomto roce zemřeli tito naši členové:
Arnošt Borovec, sochař, několikaletý náš scénograf a **Marie Knoflíčková,** po několik desítek let až do svého pozdního věku představitelka čelných ženských rolí.

1954

Ve složení výboru spolku došlo k některým menším změnám: funkci jednatele převzal Jiří Jína a objevuje se nové jméno ve výboru - Vlastimila Bičíka z Nové Vsi n. Pop.

Vlastní divadelní činnost byla opět bohatá: byla zahájena v únoru velkou estrádou hudby, zpěvů a divadelních scén. Celkem bylo uvedeno 31 představení, z nich 12 zájezdových, nastudováno 7 her. Největšího počtu 12 představení dosáhla hra Muzikantská Liduška v režii J. Škody, následovalo pak 7 představení hry Dům u doktorů opět v režii J. Škody.

V Praze zemřel náš bývalý člen **Karel Holendr.** Člen výboru našeho souboru a herecky činnný na přelomu dvacátých a třicátých let.

1955

V jubilejním roce 130. výročí založení souboru byli ve výboru tito členové: předseda Josef Škoda, zástupce pro věci politické Jan Konopáč, jednatel Jiří Jína, hospodář Jindřich Tryzna, kulturně propagační pracovník prof. Vladimír Cerman a další členové: Vlastimil Bičík, Jan Čurda, A. Doležalová, Jaroslav

Muzikantská Liduška (1954).

Třetí zvonění (1954), L. Cermanová, Jar. Kocourek.

Kocourek, Adolf Lachman, M. Loudová, Jiří Otmar, K. Tišer, B. Velebil.

V režijních pracích se objevila nová jména mladých členů, která až do té doby jsou známá ve velmi čelných rolích: prof. Vl. Cerman ve hrách Rozkvétající ženy a Panenské sliby a pak ve společné režii s J. Škodou Jiří Otmar ve hře Přelom.

Vedle 7 představení hry Panenské sliby dosáhla úspěchu v 6 představeních hra Třetí zvonění od V. Štecha obohacenou režií Jana Konopáče, který ji doplnil dobovou hudbou s vlastními texty, takže se u obecenstva stala velmi úspěšným muzikálem a rovněž soutěžní představení bylo porotou velmi kladně hodnoceno.

V šesti hrách bylo uspořádáno 27 představení, z nich 12 na zájezdech.

Ve svých 87 letech zemřel v tomto roce nestor naší ochotnické rodiny **František Matoušek.** Dlouholetý významný člen výboru ještě z doby na radnici a dál v prvých letech po vybudování Tylova divadla,

Panenské sliby (1955), Jiří Otmar, Jar. Kocourek.

Zapadlí vlastenci (1956).
Zleva: A. Doležalová, Jos. Šulc, J. Otmar, B. Velebil, M. Škodová, Vl. Cerman, Jan Konopáč ml., V. Crhová, Sl. Šimerková, Jos. Škoda.

před nímž byl i členem stavebního odboru. Jeho bohatá herecká činnost sahá hlavně do údobí působení našeho souboru na jevišti divadla na radnici.

1956

Bylo sehráno 21 představení tří her, z nich 7 představení na zájezdech. Hra Zapadlí vlastenci byla sehrána čtrnáctkrát. Její představení uvedené pro krajskou porotu bylo po velmi kladném hodnocení doporučeno k posouzení porotou, vybírající inscenace pro národní přehlídku. A zde byly vysloveny nepříznivé názory k některým hereckým výkonům i k režii a ve svém celku byly naprosto rozporné s hodnoce-

Václav Thám (1957), L. Cermanová, Vl. Cerman.

ním krajské poroty. Hra nebyla tudíž pro národní přehlídku doporučena.

1957

V 18 představeních bylo 5 zájezdových se čtyřmi nově nastudovanými hrami a jednou reprízou hry z předchozího roku.

Z nastudovaných her zasluhuje pozornosti hra Václav Thám v dramatizaci B. Vrbského a Matějovského z Jiráskova F. L. Věka. Titulní roli vytvořil prof. Vl. Cerman. Členové krajské poroty přítomní na představení v Lomnici hru kladně hodnotili, určili ji I. místo v krajské soutěži a doporučili pro národní přehlídku v Jablonci n. Nis. A zde nastala obdoba předchozího roku. Autorům byla vytýkána přímo neúcta k Jiráskovi a vytýkané záporné jevy v dramatizaci „měly by být poučením pro upravovatele a zejména pro Čs. divadelní a literární jednatelství" (Cesta míru 24. 5. 1957 zn. Z. J.). Naproti tomu o vlastním provedení hry píše autor článku m. j. „A tak citlivá režie J. Konopáče, bohatá na nápady, výborná mozartovská hudební meziaktní intermezza, zářivá, účelná výprava .... a herecké výkony podložené nadšením a poctivou prací studijní, vyzněly hluše" (rozuměj vinou vlastní dramatizace). Po tomto odsouzení prohlásil

Václav Thám (1957), Jar. Kocourek, L. Skalská.

člen krajské poroty, která doporučila hru do národní přehlídky, že by ji pro její působivost při představení v Lomnici do národní přehlídky opět doporučil.

1958

Počet nastudovaných her i představení je stále dokladem zvýšené činnosti. Tentokráte bez zájezdů bylo na vlastním jevišti sehráno 12 představení pěti her. Pro krajskou soutěž byla sehrána Hra o lásce a smrti od Romaina Rollanda v režii prof. Vl. Cermana. Záporné vyjádření krajské poroty (v jiném složení než bylo v r. 1956 a 1957) bylo opět obdobou dvou předchozích roků.

Za svým novým zaměstnáním se z Lomnice odstěhoval Bohumil Velebil, mladý a nadějný herecky činný člen našeho souboru a také člen jeho výboru.

Navždy jsme se rozloučili s **Adolfem Lachmanem,** dlouholetým hercem a členem výboru spolku, jakož i členem stavebního odboru v údobí příprav ke stavbě Tylova divadla a v jejím průběhu.

1959

Byly nastudovány 4 nové hry a s 1 hrou opakovanou z předchozího roku bylo sehráno 14 představení včetně jednoho zájezdu do Libuně s pohádkou pro děti Popelka v režii M. Loudové.

Úspěchu dosáhla hra Jak přišla basa do nebe v režii J. Škody. Na jednom představení jsme uvítali autorku spisovatelku Marii Kubátovou. Pro náročnost scénické výpravy byla pětkrát sehrána jenom na vlastním jevišti.

V režijní práci se opět objevuje nové jméno Ladislava Nováka ve hře Viktora Rozova Když hledáme radost.

Dne 24. října měla premiéru další hra našeho čelného člena Jana Konopáče Detektivové, uvedená se 2 reprízami.

V tomto roce zemřel Jan Niesner, jeden z nejstarších našich členů, účinkující jako herec a režisér četných her ještě v době divadla na radnici a působící i na nové scéně v novém Tylově divadle. Byl spolurežisérem první hry uvedené na slavnostním otevření našeho Tylova divadla v r. 1930.

Přes velkou aktivitu ve vlastní divadelní činnosti, zejména u mladých členů, v činnosti spolku se stále prohlubuje organizační útlum. Scházelo také obecenstvo, které postupně návštěvám divadla odvykalo. Několik tuhých zimních období zanechalo na budově divadla značné škody, kotle ústředního topení po čtyřicetileté činnosti vypověděly službu.

1960

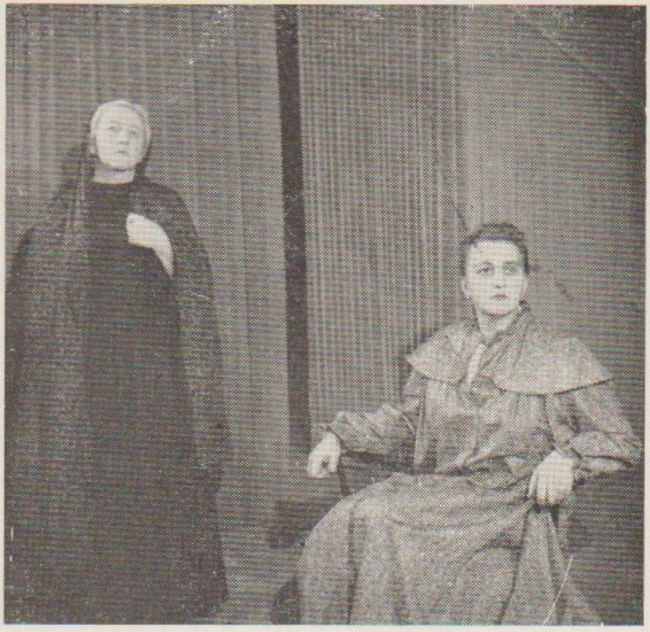
Bylo nastudováno 5 her a spolu s reprízou jedné hry z r. 1959 bylo sehráno 15 představení, z nich 3 hry na zájezdech. Nejúspěšnější hry byly Půlnoční mše od Petra Karvaše v režii Jana Konopáče v pěti představeních, pak hra Pavla Kohouta Třetí sestra v režii prof. Vl. Cermana, která dosáhla v tomto roce 5 představení a další tři v následujícím roce.

S režijním debutem se přihlásil k činnosti mladý člen Miroslav Hlavica ve hře Limonádový Joe od Jana Brdečky a pak ještě v další hře Dana od Vl. Straky. Rovněž vloni debutující režisér Ladislav Novák uvedl další Pohádku o Honzovi a princezně Zlatovlásce od J. Beneše. Předností těchto představení bylo účinkování nově získaných mladých členů.

V tomto roce zemřeli naši členové

František Pavlásek, obětavý osvětlovač, pečující o elektro-zařízení jeviště Tylova divadla a

Miroslav Matoušek, jehož jméno se objevuje již v r. 1919 ve funkci jednatele spolku. Po více než 20 roků byl členem výboru, v údobí příprav ke stavbě di-

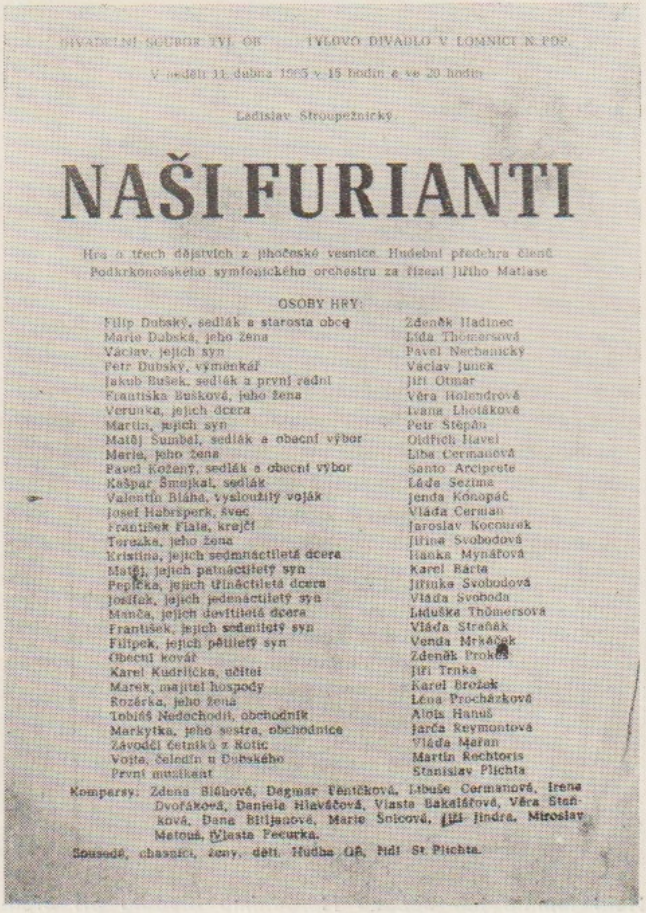

Ostrov Afrodity (1961), Fr. Konopáčová, V. Holendrová.

vadla členem stavebního odboru v němž prokázal mnohé zásluhy o stavbu divadla, poté vedoucím divadelního kina. Herecky činný zejména v rolích mužných typů.

1961

Z nově nastudovaných šesti her a jedné opakované z předchozího roku bylo uvedeno 20 představení, z nich 10 na zájezdech. S hrou Třetí sestra, nastudovanou v předchozím roce, se soubor zúčastnil okresní přehlídky LUT v Lomnici; podle vyjádření poroty měla vysokou úroveň, získala I. místo a doporučení pro krajskou porotu, která se však na představení nedostavila (!). Režii této hry měl prof. Vl. Cerman.

DIVADELNÍ SOUBOR TVL OB TVLOVO DIVADLO V LOMNICI N.POP.

V neděli 11. dubna 1965 v 15 hodin a ve 20 hodin

Ladislav Stroupežnický

NAŠI FURIANTI

Hra o třech dějstvích z jihočeské vesnice. Hudební předehra členů Podkrkonošského symfonického orchestru za řízení Jiřího Matiase

OSOBY HRY:

Filip Dubský, sedlák a starosta obce	Zdeněk Hadinec
Marie Dubská, jeho žena	Lída Thömersová
Václav, jejich syn	Pavel Nechanický
Petr Dubský, výměnkář	Václav Junek
Jakub Bušek, sedlák a první radní	Jiří Otmar
Františka Bušková, jeho žena	Věra Holendrová
Veruška, jejich dcera	Irena Lhotáková
Martin, jejich syn	Petr Štěpán
Matěj Šumbal, sedlák a obecní výbor	Oldřich Havel
Marie, jeho žena	Liba Germanová
Pavel Kožený, sedlák a obecní výbor	Santo Arciprete
Kašpar Šmejkal, sedlák	Láda Sezima
Valentin Bláha, vysloužilý voják	Jenda Konopáč
Josef Habrperk, švec	Vláda Cerman
František Fiala, krejčí	Jaroslav Kocourek
Terezka, jeho žena	Jiřina Svobodová
Kristina, jejich sedmnáctiletá dcera	Hanka Mynářová
Matěj, jejich patnáctiletý syn	Karel Bárta
Pepička, jejich třináctiletá dcera	Jiřinka Svobodová
Josífek, jejich jedenáctiletý syn	Vláda Svoboda
Manča, jejich devítiletá dcera	Liduška Thömersova
František, jejich sedmiletý syn	Vláda Strašák
Filípek, jejich pětiletý syn	Venda Mrkáček
Obecní kovář	Zdeněk Prokeš
Karel Kudrlička, učitel	Jiří Trnka
Marek, majitel hospody	Karel Brožek
Rozárka, jeho žena	Lena Procházková
Tobiáš Nedochodil, obchodník	Alois Hanuš
Markytka, jeho sestra, obchodnice	Jarča Keymontová
Závodčí četníků z Rotic	Vláda Maran
Vojta, čeledín u Dubského	Martin Rechtoris
První muzikant	Stanislav Plichta

Komparsy: Zdena Bílhová, Dagmar Pentičková, Libuše Germanová, Irena Dvořáková, Daniela Hlavsčová, Vlasta Bakaláčová, Věra Staňková, Dana Biljanová, Marie Šnicová, Jiří Jindra, Miroslav Matouš, Vlasta Pecurka.

Sousedé, chasníci, ženy, děti. Hudba ÚB, řídí St. Plichta.

140. výročí našeho souboru (1965).

Úspěchu dosáhla v 6 představeních hra Ostrov Afrodity od Alexise Parnise v režii J. Škody.

Mladí ochotníci se zúčastnili krajského kola Soutěže tvořivosti mládeže v Kunčicích n. L. hrou Sylva v režii M. Hlavici.

V tomto roce zemřel dlouholetý člen souboru ve funkci člena výboru **Josef Hudský**, mimo to člen ochotnického hudebního kroužku (kontrabas).

1962

Byly nastudovány sice jenom 3 hry, ale s reprízami dvou her z předchozího roku bylo sehráno 18 představení, z nich 11 na zájezdech. Nejvíce představení dosáhla hra Svatba sňatkového podvodníka v režii prof. Vl. Cermana (4× na vlastním jevišti, 7× na zájezdech).

Dne 17. listopadu byla uvedena další premiéra hry našeho člena Jana Konopáče Kilo cukru.

1963

V tomto roce byly nastudovány 3 hry, které byly uvedeny ve 12 představeních, z nich 6 na zájezdech.

Okresní porotou, která v Lomnici shlédla hru Tajemná tvář od B. Bechera a J. Gregora v režii prof. Vl. Cermana, byla hra doporučena pro krajskou porotu, která se však opět nedostavila (!). Styk s krajským kulturním střediskem nebyl v té době na žádoucí výši, nikoliv vinou divadelního souboru. Byl prostě opomíjen – snad proto, že Lomnicko je okrajovou částí kraje.

Scéna z Našich furiantů (1965).

V tomto roce jsme se navždy rozloučili se svými členy:

Josefem Procházkou, který se svou manželkou tvořili dvojici cele oddanou ochotnickému divadlu a

Lilou Skalskou, všestrannou herečkou v rolích vážného i veseloherního typu.

1964

V režii J. Škody byly nastudovány 4 hry a spolu s jednou hrou opakovanou z předchozího roku, také ve stejné režii, bylo uvedeno 9 představení na vlastním jevišti a jedno na zájezdě. Úspěch v okresní soutěži získala hra O. Zelenky Občan Čančík opět v režii J. Škody.

Ve věku 92 roků zemřela nejstarší členka našeho souboru **Anna Matoušková.** Se svým manželem († r. 1955) zasvětili celý svůj aktivní život divadlu jako jeho neodmyslitelná manželská dvojice.

1965

Dne 11. dubna se konala ve vstupní hale Tylova divadla oslava 140. výročí trvání ochotnického divadla v Lomnici nad Pop. V prostorách haly, v níž byla uspořádána výstavka archivních dokumentů, za velké účasti divadelních příznivců zahájil slavnost Zpěvácký soubor Bořivoj oslavným sborem. Jednatel spolku Jiří Jína přednesl pak stručný nástin historie i současnosti souboru. Odpoledne a večer bylo slavnostní představení hry Naši furianti. Hra byla sehrána čtyřikrát doma a na třech zájezdech.

Druhou hrou nastudovanou v tomto roce byla opět Jiráskova Lucerna, která byla uvedena na vlastním jevišti v pěti představeních a na třech zájezdech; v následujícím roce byla ještě sehrána také na dalším zájezdě.

V tomo roce jsme se navždy rozloučili s našimi členy:

Václavem Rubešem st., rovněž jedním z nejstarších členů působících ještě mnoho roků v divadle na radnici a potom v Tylově divadle i po roku 1945;

Annou Krejcarovou, představitelkou čelných rolí vážných ženských typů (mezi jinými Lesana ve slavnostním představení Strakonického dudáka při otevření Tylova divadla);

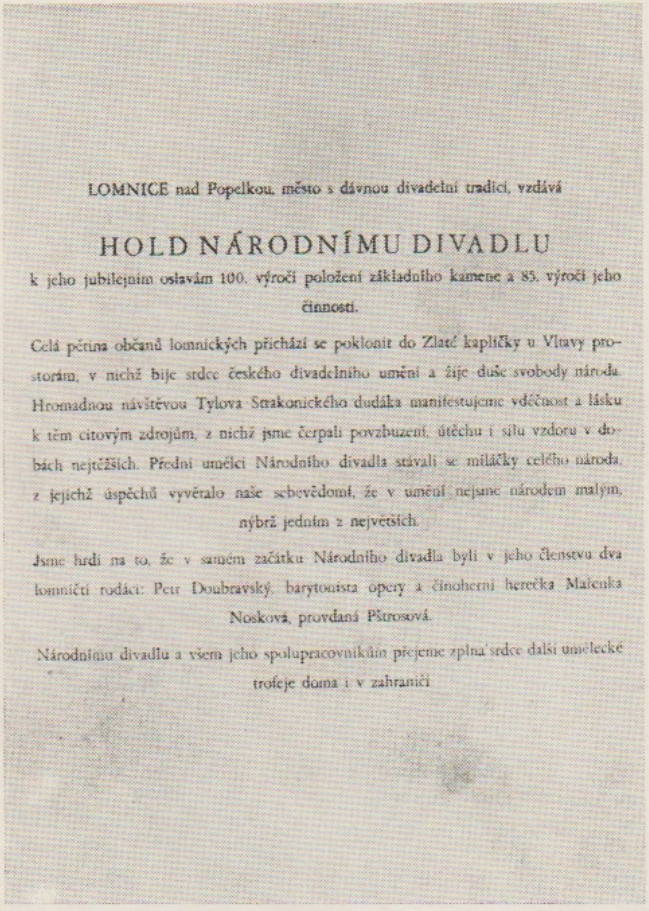
Františkem Jehličkou, členem výboru a hercem v období po II. světové válce.

1966

Nastudovány 3 hry a 1 estráda. Sehráno 12 představení včetně dvou zájezdových. V okresní soutěži LUT byla sehrána hra Poklad od angl. dramatika J. B. Priestleye v režii prof. Vl. Cermana, v níž Jaroslavu Kocourkovi byla udělena cena za herecký výkon. V souvislosti s výběrem soutěžní hry byla vedena bouřlivá oboustranná diskuse.

Úspěšná byla 4 představení hry Charleyova teta od J. B. Thomase v režii J. Škody.

Dne 26. března se opět setkáváme s naším předním členem Janem Konopáčem jako autorem pohádky Světlo na drahy v premiérovém provedení.

LOMNICE nad Popelkou, město s dávnou divadelní tradicí, vzdává

HOLD NÁRODNÍMU DIVADLU

k jeho jubilejním oslavám 100. výročí položení základního kamene a 85. výročí jeho činnosti.

Celá pětina občanů lomnických přichází se poklonit do Zlaté kapličky u Vltavy prostorám, v nichž bije srdce českého divadelního umění a žije duše svobody národa. Hromadnou návštěvou Tylova Strakonického dudáka manifestujeme vděčnost a lásku k těm citovým zdrojům, z nichž jsme čerpali povzbuzení, útěchu i sílu vzdoru v dobách nejtěžších. Přední umělci Národního divadla stávali se miláčky celého národa, z jejichž úspěchů vyvěralo naše sebevědomí, že v umění nejsme národem malým, nýbrž jedním z největších.

Jsme hrdi na to, že v samém začátku Národního divadla byli v jeho členstvu dva lomničtí rodáci: Petr Doubravský, barytonista opery a činoherní herečka Maličká Noskova, provdaná Pštrosová.

Národnímu divadlu a všem jeho spolupracovníkům přejeme zplna srdce další umělecké trofeje doma i v zahraničí.

Hold lomnických občanů Národnímu divadlu při představení Strakonického dudáka, sehraného pro občany města Lomnice nad Popelkou v roce 1968.

V tomto roce zemřel náš člen **Vladislav Fecurka,** mladý nadějný jevištní osvětlovač.

1967

Byla nastudována jenom 1 hra Nebe na zemi v režii prof. Vl. Cermana. Na vlastním jevišti byla uvedena dvakrát a jednou na zájezdě.

Dramatická práce Jana Konopáče získala ocenění pozváním na Večer vítězů Šrámkovy Sobotky, v němž byla vyhodnocena jeho hra Předseda. Byla pak s úspěchem hrána ochotnickými soubory na různých místech našeho kraje.

Zemřel neúnavný ochotnický technik **Václav Staněk;** po mnoho roků působil při scénických výpravách. Jako mnohostranný řemeslník se staral o běžné opravy jevištního zařízení.

1968

V rušném ovzduší tohoto roku divadelní činnost našeho souboru dočasně ustala.

Zaznamenali jsme úmrtí naší dlouholeté členky **Slávky Šimerkové - Kulhavé,** představitelky čelných rolí vážného typu.

1969

Oživení organizační činnosti

Koncem roku se stávající neutěšené situace chopili noví, vesměs mladí lidé, odhodlaní čelit všem nepříznivým vlivům. Dne 4. prosince uskutečnili „schůzi divadelních ochotníků" a jak dále uvádí zápis Petra Štěpána z této schůze „tedy nikoliv schůzi výboru nebo divadelního spolku v pravém slova smyslu. Jde spíše o shromáždění několika jedinců, kteří nejsou spokojeni se současným stavem ochotnického spolku a kteří se rozhodli jej obnovit jak po stránce činnosti herecké, tak po stránce organizační"! Schůzky se zúčastnilo 13 ochotníků a jejím výsledkem bylo svolání členské schůze spolku na počátek následujícího roku.

V tomto roce byly nastudovány a uvedeny sice jenom 2 hry, zato však byly úspěšné:
v režii J. Škody hra Taková ženská na krku od G. Feydeauova a pak režijní debut Petra Štěpána ve hře Ztratil se byt od Drag. Debricanina. Obě hry byly sehrány třikrát na vlastním jevišti a jednou na zájezdě. Posledně jmenovaná hra byla ještě jednou uvedena na zájezdě v následujícím roce.

1970

Dne 27. ledna se po třináct letech sešla členská schůze za přítomnosti 30 členů. Řídil ji Jan Konopáč st., který úvodem nastínil rozbor činnosti i negativních důsledků v uplynulých letech.

Byl zvolen nový výbor: předsedou opět Josef Škoda, místopředsedy prof. Vladimír Cerman a Jiří Jína, jednatelem Petr Štěpán, zapisovatelkou Eva Kocourková, pokladníkem Ladislav Novák, kronikářem Zdeněk Hadinec, výtvarníkem Jaroslav Kocourek. Ostatní členové výboru, režisérské rady a správy zařízení: Věra Holendrová, Václav Junek, Jan Konopáč st., Ladislav Kotyk, Vl. Kubec, Miroslav Kunt, Ladislav Sezima, Jiřina Svobodová, Lída Thömersová, Bohuslav Vejnar.

Již v krátké době se ukázal kladný výsledek tohoto hnutí mladých ochotníků. V dubnu byl uspořádán společně se Závodním klubem ROH n. p. Technolen seminář divadelních ochotníků. Vedla jej velmi zasvěceně prof. Štemberková z Prahy.

Ve II. ročníku soutěže v přednesu monologů nazvané Cyranův kord ve Vysokém nad Jiz. získal náš člen Jaroslav Kocourek I. cenu za monolog Chlestakova z Gogolovy hry Revizor.

Na přehlídce městských ochotnických souborů semilského okresu konané ve Vysokém n. Jiz. uvedli naši ochotníci Figarovu svatbu. Prof. Vl. Cerman získal cenu poroty za režijní práci a herecký výkon v roli hraběte Almavivy. Jaroslavu Kocourkovi udělena cena poroty za nejlepší podání episodní role celé přehlídky - role soudce. Výkony obou oceněných i celého představení byly vysoce hodnoceny v tisku.

Zima 1969/1970 způsobila opět značné škody na budově divadla. Z provozu byl úplně vyřazen kotel a bylo nutné budovu vytápět vypůjčeným agregátem. Ale již v tom se ukázala nová organizační aktivita - na podzim byl nový kotel dodán. Přesto se po určitou dobu zkoušky musely konat v nevytápěných místnostech. Současně zjištěn velmi špatný stav elektro-instalace, takže i k tomu byla v zápětí učiněna opatření k odstranění závad. Členové souboru odpracovali téměř 1000 brigádnických hodin na údržbě a opravách technického zařízení.

Podstatně se zvýšila i divadelní činnost. Náhradou za slabou návštěvnost ve vlastním divadle se opět zajíždělo s představeními do blízkých i vzdálených míst. Zájezdy nejen umožnily rozvinutí a obohacení

divadelní praxe, ale daly vznik novým přátelstvím s divadelními ochotníky širokého okolí. Získaly znovu dobrý zvuk lomnickému ochotnickému divadlu a souboru pomohly také „táhnout" břímě údržby divadelní budovy.

Ve 14 představeních vč. devíti zájezdových byly uvedeny 3 hry. Velký úspěch 12 představení a zejména příznivou odezvu v tisku získal muzikál Výtečníci od Pavla Dostála, v němž ve spolupráci s Petrem Štěpánem měl svou první režii Ladislav Sezima. Tisk ocenil zejména obsazení hry mladými ochotníky.

Před premiérou hry Figarova svatba za úplně obsazeného hlediště bylo na otevřeném jevišti vzpomenuto 70. narozenin předsedy spolku Josefa Škody, za účasti zástupce MěstNV a starších i mladých ochotníků, kteří tím vyjádřili dík a uznání velké práci jubilantově.

1971

Soubor uspořádal v sokolovně I. divadelní ples v rázu Nebe na zemi, který byl zásluhou velké práce mnoha ochotníků úspěšný v účasti i průběhu. Divadelní plesy pak pokračovaly i v dalších letech. V létě převzali ochotníci organizaci programové části Staročeských dožínek, konaných v září na lomnickém náměstí.

V Tylově divadle byla již počátkem roku zahájena generální oprava vstupní haly a některých jevištních

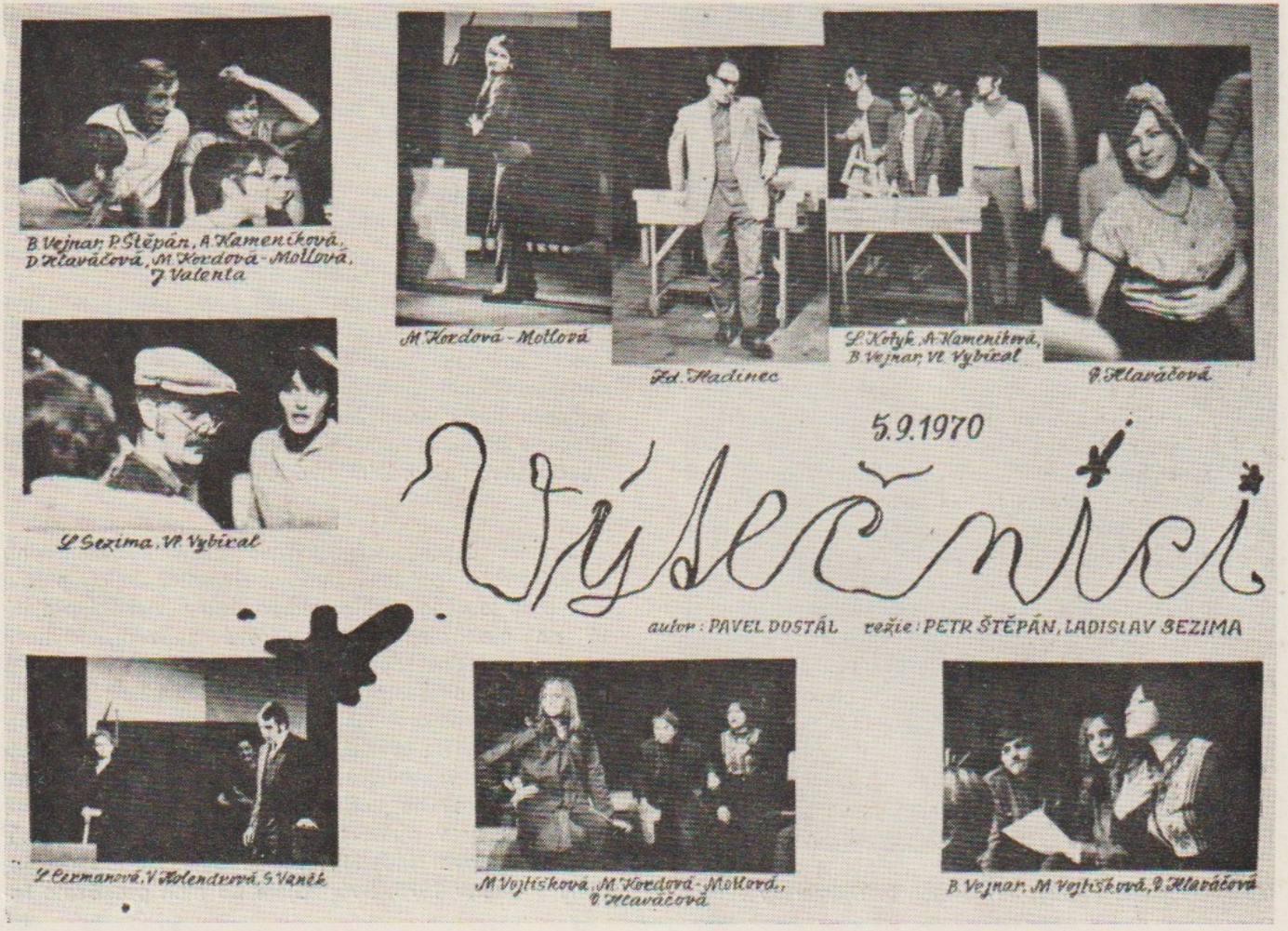
zařízení. Náhradou sloužilo pro představení skromné jeviště v sále nynějšího Sdruženého klubu ROH.

Znovu uvedeny 4 reprízy Výtečníků z předchozího roku a nově nastudována jenom jedna hra Velká zlá myš od Ph. Kinga a F. L. Caryho v režii prof. Vl. Cermana; zato však dosáhla 10 představení z toho 7 na zájezdech.

Ke vzpomínce na 80. narozeniny dlouholetého obětavého ochotnického pracovníka Aloise Hanuše se přidružila smutná rozloučení se dvěma představiteli lomnického ochotnického divadla, kteří po mnoho let rozdávali své umění lomnickému obecenstvu a veškerý volný čas věnovali nesčíslnému počtu rolí. Spolu hráli, až spolu dohráli téměř současně své životní role:

v Janu Konopáčovi odešel dlouholetý činovník v různých funkcích. Byl příkladně obětavý a zároveň skromný, do posledních chvil svého života dovedl nezištně rozdávat své srdce a schopnost ve prospěch rozvoje kultury našeho města. Byl úspěšným mnohostranným hercem, režisérem, autorem četných divadelních her, výborným hudebníkem. Byl členem kulturní komise rady ONV v Semilech a členem téhož odboru rady bývalého KNV v Liberci;

Anna Doležalová, textilní dělnice, dlouholetá úspěšná herečka, obětavá členka souboru. V kolika rolích a kolika mladým ochotníkům byla na jevišti matkou

a babičkou, kolika mladým ochotníkům byla vzorem a vychovatelkou!

Třetí nenávratnou ztrátou bylo úmrtí technického pracovníka souboru **Aloise Vraštila,** který působil při scénických úpravách.

1972

V obsazení novou generací byla opět sehrána Čapkova hra Věc Makropulos v režii prof. Vl. Cermana. Zvítězila na okresní přehlídce v dubnu v Lomnici. Krajská přehlídka, pořádaná v Týništi n. Orl., do níž náš soubor postoupil, přinesla významný úspěch udělením ceny za nejlepší ženský herecký výkon celé přehlídky naší člence L. Thömersové v hlavní roli. V dalších rolích hráli: Jiří Otmar, Zd. Hadinec, Ja-

Věc Makropulos (1972), Jiří Otmar, L. Thömersová.

roslav Kocourek, Vl. Mařan, Libuše Cermanová st., Libuše Cermanová ml., Jana Řeháková, L. Sezima, Jan Konopáč ml.

Koncem roku byla dokončena generální úprava vstupní haly Tylova divadla, která trvala téměř 2 roky. Úpravy a opravy, které se v té době prováděly a které stále pokračovaly, vyžádaly si nákladu přibližně 300.000 Kčs. Na těchto pracích se ochotníci podíleli 910 brigádnickými hodinami.

Proto také i nadále převládala zájezdová představení, v tomto roce ze 14 představení bylo osm zájezdových. Tak např. hra Věc Makropulos byla dvakrát sehrána na vlastním jevišti a šestkrát na zájezdech, Jiráskova hra Otec třikrát doma a jednou na zájezdě, avšak brzy nato v následujícím roce měla hra 3 reprízy, takže v krátkém časovém období byla sehrána sedmkrát. V uvedených 14 představeních v roce byly obsaženy 3 hry.

Při prvním představení hry Věc Makropulos na vlastním jevišti byly před obecenstvem předány Zlaté odznaky J. K. Tyla za zásluhy o rozvoj ochotnického divadla Josef Škodovi a prof. Vladimíru Cermanovi. Později pak v témže roce byly stejné odznaky předány Václavu Junkovi a Jaroslavu Kocourkovi.

V tomto roce zemřeli naši členové **Vlastimil Bičík** z Nové Vsi n. Pop., mladý nadějný herec a člen výboru souboru, ve Valašských Kloboukách lomnická rodačka **Milada Bařinková - Šidlichovská,** čelná představitelka zejména zpěvních rolí v operetách uváděných ve třicátých letech. Navždy jsme se také rozloučili s dlouholetou členkou souboru, obětavou divadelní uváděčkou **Annou Noskovou.**

1973 - 1974

Činnost členů souboru byla převážně zaměřena na adaptační práce v budově divadla. Jejich plynulost byla značnou měrou zdržována v získání projektů na elektroinstalaci, zvukové zařízení, klimatizaci a ústřední topení. Kromě těchto zařízení bylo místo pro orchestr přikryto deskou, čímž se prodloužil vlastní prostor jeviště, byly zrušeny přední osvětlovací rampy na jevišti, v prostoru hlediště pod balkónem byla vestavěna kabina pro řízení osvětlovacího a zvukového zařízení, byly vyměněny některé vadné desky v obložení stěn hlediště. Celkový náklad financoval MěstNV. Práce byly zhruba dokončeny v dubnu 1975. Svůj zájem na nich prokázala ře-

da mladých ochotníků, kteří pod vedením předsedy souboru Josefa Škody mají velkou zásluhu na zvládnutí a hlavně na dokončení těchto prací tak, aby celý prostor divadla byl v r. 1975 připraven na oslavy 150. výročí založení ochotnického divadla v Lomnici nad Popelkou.

Proto také počet her podstatně poklesl.

V r. 1973 byly sehrány 3 reprízy hry Otec z minulého roku a to výhradně na zájezdech.

V roce 1974 sehráno 10 představení ve dvou hrách nastudovaných v tomto roce, z nich byly 4 zájezdové. Šest představení bylo sehráno v Tylově divadle, ačkoliv adaptační práce nebyly ještě dokončeny. Zkoušelo se v nevytápěných šatnách.

V roce 1973 jsme se navždy rozloučili s mnohými našemi zemřelými členy:

s **Ladislavem Šádkem,** členem výboru před stavbou divadla,

s **Antonínem Motejlem ml.,** hercem, hudebníkem, operátorem divadelního kina,

s **Františkem Šulcem,** obětavým členem skupiny působící ve scénických výpravách,

s **Josefem Trnkou,** představitelem rolí starších typů.

V r. 1974 zemřela naše dlouholetá členka **Emilie Hermanová,** obětavá herečka v typech starších rolí.

scéna

M. Kmínková, V. Mařan, J. Kocourek, L. Sezima, E. Sacká, K. Kramář, J. Kramářová, J. Řeháková, D. Hlaváčová.

J. Kramářová, J. Řeháková, D. Hlaváčová.

9. 5. 1974

Dámský krejčí

režie: VLADIMÍR ČERMAN

L. Sezima, K. Kramář

V. Mařan, J. Kocourek

J. Kocourek

J. Řeháková, J. Kocourek

J. Kocourek, L. Sezima

J. Kramářová, E. Sacká

1975

Rok 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a 150. výročí založení ochotnického divadla v Lomnici nad Popelkou

K 1. lednu bylo zrušeno Kulturní a společenské středisko (KaSS) a byl ustaven
JEDNOTNÝ KLUB PRACUJÍCÍCH ROH,
do jehož organizace byl převeden náš Divadelní soubor Tyl.

Po úspěšném skončení adaptačních a rekonstrukčních prací v Tylově divadle a po vymalování hlediště nastaly práce úklidové. Ale i ty členové souboru zvládli a dokázali souběžně nastudovat první oslavnou hru, která byla uvedena 9. května jako **československá premiéra** autorů Vojtěcha Róna a Miloše Bílka „Hra na Otóna" v režii prof. Vl. Cermana. Na zájezdu s touto hrou do Malé Skály v říjnu byl na představení přítomen také spoluautor Miloš Bílek. Po naší premiéře byla tato hra uvedena v Divadle E. F. Buriana v Praze a na jiných profesionálních jevištích.

Program jubilejních oslav

21. září dopoledne

byla v prostorách Městského muzea zahájena divadelní výstava. Za velké účasti divadelních příznivců byla uvedena slavnostním sborem v podání Pěveckého souboru Bořivoj JKP. S historií divadelního souboru seznámil účastníky jeho člen Jaromír Mastník, který také podle vlastního scénáře výstavu instaloval s pomocí některých členů souboru. Výstava byla přístupná do 26. října a navštívilo ji přes 2000 osob.

Jubilejní plakát k oslavám navrhl a jeho tisk zajistil lomnický rodák a náš několikaletý herecky význačný bývalý člen akademický malíř František Patočka z Liberce. Na průčelí divadla byl umístěn velký poutač, vypracovaný rovněž tímto umělcem.

21. září večer

zahájení okresní divadelní přehlídky pořádané v našem Tylově divadle pod záštitou odboru kultury rady ONV v Semilech, Okresní odborové rady v Semilech a rady MěstNV v Lomnici n. P. Přehlídku zahájil náš soubor představením Hry na Otóna a poté následovaly postupně do 18. října představení ochotnických souborů: Krakonoš z Vysokého n. Jiz., Dramatický kroužek Jirásek z Rokytnice n. Jiz., Divadelní soubor Ivana Olbrachta ze Semil. V závěru přehlídky

24. října dopoledne,

v den před hlavní slavností, sehrál náš soubor pro žactvo místní základní devítileté školy hru Zapadlí vlastenci.

25. října odpoledne

v Tylově divadle bylo uspořádáno slavnostní představení hry

Zapadlí vlastenci.

25. října večer

se konala v sále JKP slavnostní jubilejní schůze členů souboru, spojená s přátelskou besedou hostí a přátel ochotnického divadla. Byly zastoupeny ONV, Okresní odborová rada, Okresní kulturní středisko, Měst. výbor KSČ, Měst. výbor NF, Městský NV a zástupci ochotnických souborů ze Semil, Železného Brodu a Rokytnice n. Jiz. V přeplněném sále JKP byli nejenom současně činní ochotníci našeho souboru, ale i generace starší, z níž mnozí již před mnoha léty svou divadelní činnost skončili.

Slavnostní schůzi opět zahájil úvodním sborem Pěvecký soubor Bořivoj. Historický vývoj souboru přednesl jednatel Petr Štěpán. V závěru oficiálního pořadu byly předány Zlaté odznaky J. K. Tyla našim členům: Marii Loudové, Jiřímu Otmarovi a Zd. Hadincovi.

Na paměť tohoto slavného jubilea byly předány knižní upomínky současným i dřívějším aktivním členům souboru.

Byly to oslavy významných jubileí, a proto je jistě na místě uvést zde i obsazení rolí v obou slavnostních hrách:

Zapadlí vlastenci

ve společné režii Josefa Škody a Jana Konopáče ml. hráli:
Jiří Otmar - kantor, Věra Holendrová - jeho žena, Bohuslav Vejnar - preceptor, Josef Šulc z Kyjů - farář, Eva Sacká - hospodyně, Hana Pokorná - Albínka, Zd. Hadinec - Žalák, L. Cermanová - Žaláková, Hana Sezimová - mladá Žaláková, prof. Vl. Cerman - Roubal, v ostatních rolích L. Novák, Oldřich Havel, L. Sezima, J. Kocourek, J. Škoda, L. Tomášek, Mir. Vraštil, A. Hásková, Jan Pěnička, Hana Otmarová, Jan Konopáč ml., Ivana Otmarová, Martin Kocourek, Tomášek, Tomášková, Košťál a další.

Hra na Otóna

v režii prof. Vl. Cermana hráli:
Karel Kramář - Otón, Jana Řeháková - Raudi, Věra Holendrová - matka, L. Novák - otec, Jiří Otmar - Kreutzer, Jar. Kocourek - Feldwebel, Santo Arciprete - Reiner, L. Sezima - Berghaus, v ostatních rolích Jan Konopáč, Jan Pěnička, Petr Štěpán, Vl. Cerman, Petr Jakubec, L. Dobiáš, Vl. Kočí.

Obě hry byly uvedeny v sedmi představeních, z nich 1 na zájezdě.

V tomto roce odešly do nenávratna naše členky: **Jana Vavrušková - Nosková**, dlouholetá vynikající herečka, zpěvačka nezapomenutelná v četných zpěvních rolích operet třicátých let.

Marie Myslivcová, autorka tanečních vložek mnohých divadelních představení, zasloužilá cvičitelka v tělovýchově.

1976

Připravovala se přestavba Národního divadla v Praze. Mezi mnohými ochotnickými soubory se z našeho souboru zúčastnilo 34 členů ve dvou dnech v říjnu 1976 a 24 členů v jednom dni v květnu 1978 vyklizovacích prací ve skladech kulis a garderóby Národního divadla.

Pro posudkovou porotu bylo sehráno představení Hry na Otóna, jako výběr pro Hronov. Ale v krajské

přehlídce v Holicích (za účasti asi 20 diváků!) nebyla hra dobře oceněna hlavně po stránce autorského zpracování.

Na okresní přehlídce divadelních souborů uvedl náš soubor hru Ivana Bukovčana Než kohout zazpívá v režii Ladislava Sezimy.

Ke Dni učitelů sehráli naši ochotníci reprízu hry Zapadlí vlastenci.

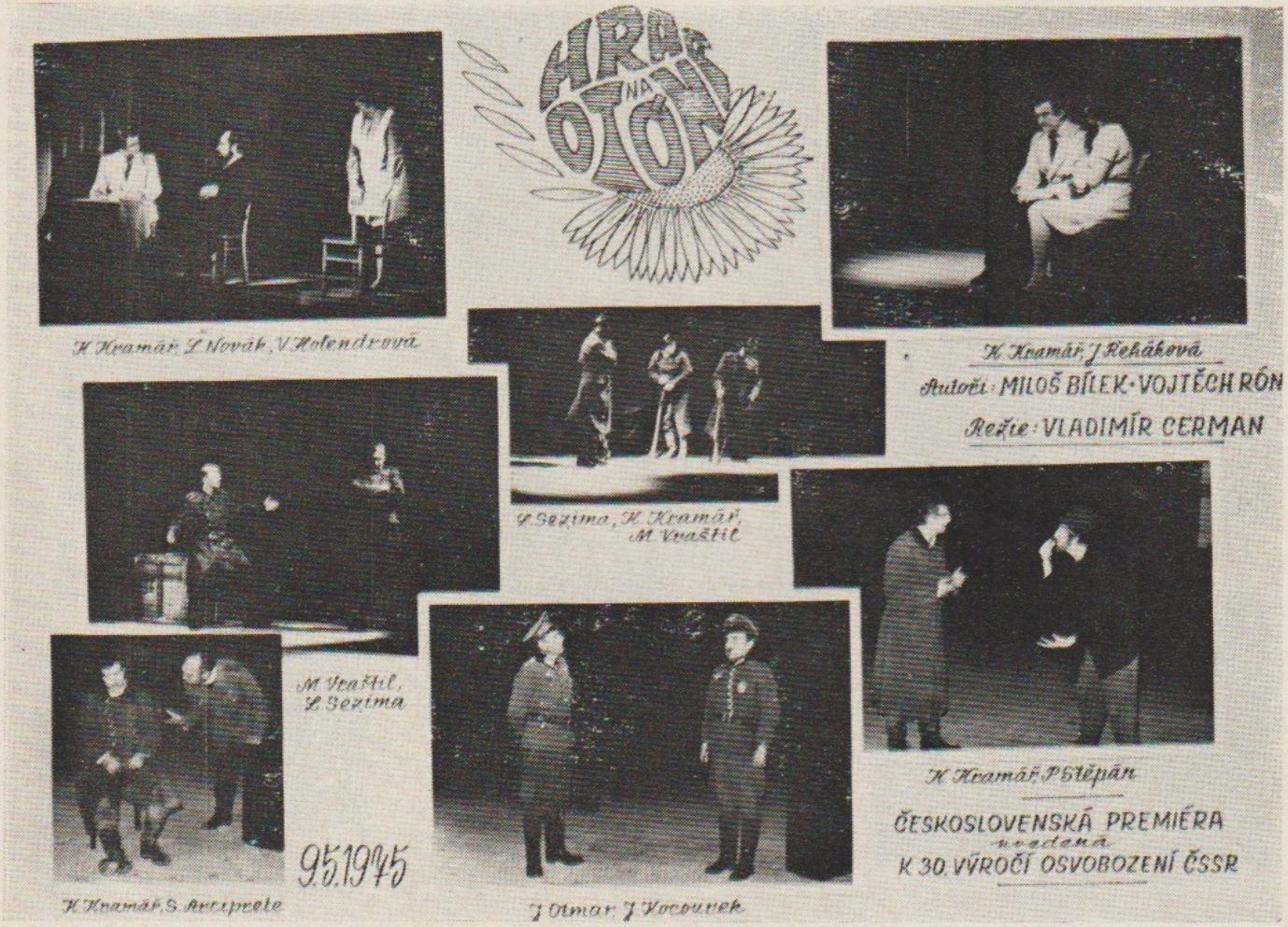
Událostí roku bylo na počátku prosince natáčení televizního pořadu Neděle v klubu. V programu účinkovali i členové našeho souboru: Ladislav Novák a L. Thömersová provázeli celý program slovem, dále ve scénce Ivana Otmarová, Eva Kocourková, Jiří Otmar, Lad. Sezima, Jaroslav Kocourek. Televize uvedla pak tento program v únoru následujícího roku.

Za celý rok bylo sehráno 16 představení, z nich 7 na zájezdech. Nově byly nastudovány 3 hry a kromě nich byly uvedeny 2 reprízované hry z minulého roku.

1977

Ze sehraných 21 představení bylo uvedeno 11 na vlastním jevišti, nově nastudovány 3 hry a v reprízách sehrány 2 hry. K oslavě MDŽ byla nastudována scénka, která byla uvedena třikrát.

Jednotný klub pracujících ROH převzal z Vysokého n. Jiz. na další léta pořádání soutěže monologů Cyranův kord. Byl to 8. ročník této soutěže a náš člen prof. Vl. Cerman získal v něm třetí místo s mo-

nologem výměnkáře Roubala ze Zapadlých vlastenců. Z našeho souboru se soutěže ještě zúčastnili dr. Jaroslav Poláček, Martin Zajíček a Jaroslav Kocourek.

V tomto roce zemřela řada našich členů:

Václav Junek zemřel v Turnově, před tím náš dlouholetý člen, všestranný herec, člen našeho výboru, nezapomenutelný dědeček Dubský v Našich furiantech;

Alois Konopáč, představitel jevištních postav charakterních typů;

Anna Čapková, obětavá uváděčka v našem Tylově divadle;

Josef Šidlichovský, herec, výtečný zpěvák, účinkující zejména v hlavních zpěvních rolích;

Bumerang (1976) B. Vejnar, Vl. Mařan.

Bumerang (1976) L. Thömersová, I. Kramářová, K. Kramář.

Čeněk Sucharda, známý lomnický malíř, svou tvorbou zaměřený zejména na zátiší a krajiny. Výtvarník četných divadelních výprav.

1978

Byla nastudována pouze jedna hra a to zasloužilého umělce Miroslava Horníčka Malá noční inventura v režii L. Sezimy, uvedená na vlastním jevišti. Dvakrát byla na zájezdech sehrána repríza hry Most od Alex. Čchaidze v režii prof. V. Cermana a ve scéně Jarosl. Kocourka. Touto hrou získal náš soubor nejvyšší ocenění na přehlídce Týden divadelní tvorby, uspořádané v Turnově. Tisk hodnotil vyrovnané herecké projevy, gradaci děje i účelně řešenou scénu, která byla zvlášť oceněna jako nejlepší z celé přehlídky.

Soutěže monologů Cyranův kord se z našeho souboru zúčastnili: prof. Vl. Cerman monologem Divíška z Jiráskova Otce a dále monologem Dandy Jíry z Moliérova Chlídáka manžela. Kromě jmenovaného se též zúčastnila Eva Kocourková.

L. Thömersová a L. Novák provázeli v našem Tylově divadle slovem natáčení televizního pořadu Neděle v klubu v prosinci 1976.

1979

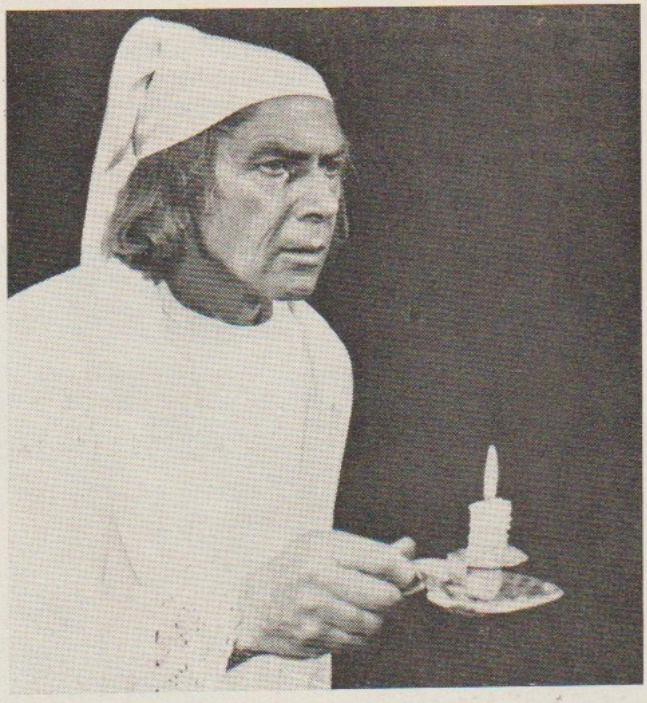
Nastudována opět jenom 1 hra a to Študáci a kantoři v režii L. Sezimy. Byla sehrána dvakrát doma a čtyřikrát na zájezdech. Všechna představení měla velký úspěch, na okresní přehlídce v Turnově obdržel prof. Vl. Cerman cenu za nejlepší herecký výkon přehlídky.

V soutěži monologů Cyranův kord se stal vítězem prof. Vl. Cerman jednak monologem Courvoisiera ze Hry o lásce a smrti od R. Rollanda a monologem Lízala ze hry bratří Mrštíků Maryša. Oba monology byly opakovány i ve večerním programu. Kromě jmenovaného se z našeho souboru zúčastnil Jaroslav Kocourek.

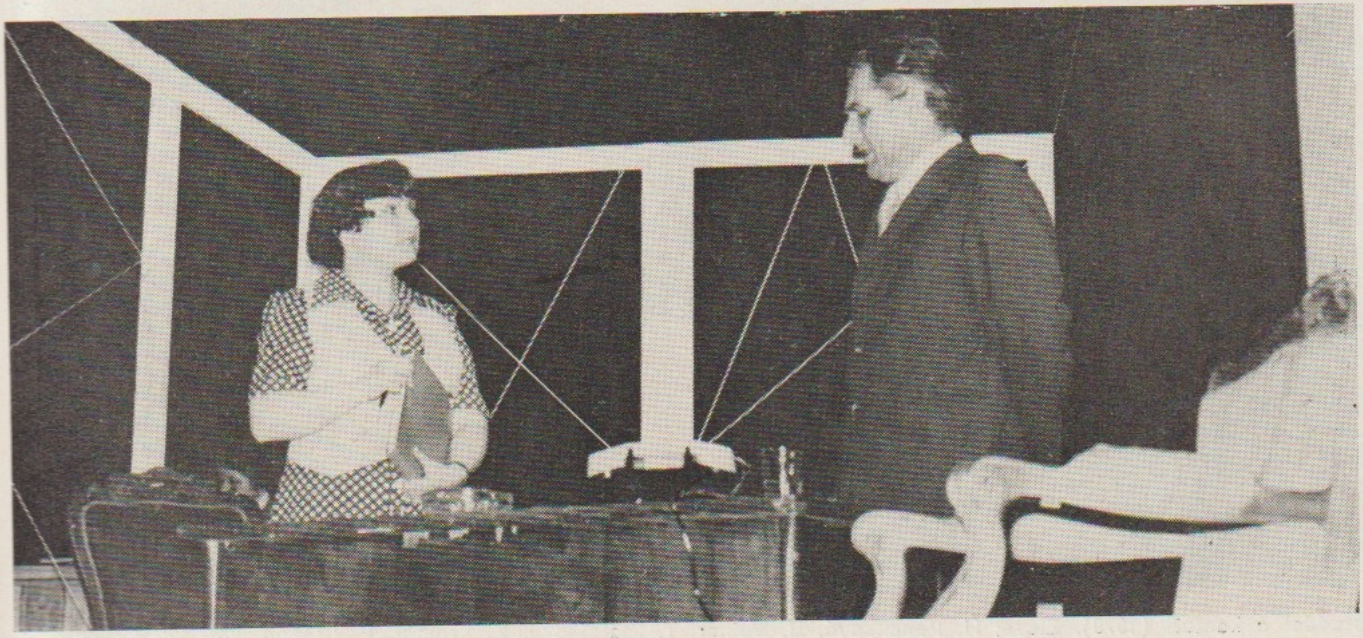
V tomto roce nás navždy opustila **Božena Břicháčková**, dlouholetá všestranná herečka, nezapomenutelná Klásková v Lucerně.

1980

Bezprostředně po premiéře hry Ztřeštěná neděle od Valentina Katajeva v režii prof. Vl. Cermana, sehrané 17. února, byly zahájeny rozsáhlé adaptační a rekonstrukční práce v Tylově divadle. Jejich rozsah je uveden v záznamu při jejich ukončení v r. 1982.

Chudák manžel (1977) Vl. Cerman v hlavní roli.

Most (1977) Eva Kocourková, Jiří Otmar.

Zkoušelo se a hrálo na jevišti sálu JKP na náměstí a jeho stísněným prostorám byl také přizpůsoben výběr dalších her. Zde se také uvedly i reprízy hry Ztřeštěná neděle, která měla úspěch a byla uvedena i na okresní přehlídce v Turnově.

Za celý rok byly nastudovány 1 hra a 1 scénka, z nich byla sehrána 3 představení doma a 6 na zájezdech. Pro letní slavnosti v Hostinném na pozvání pořadatelů a za účasti našich 35 ochotníků byla zde uvedena scénka Příjezd Švejka.

V soutěži monologů Cyranův kord v Lomnici bylo uděleno II. místo prof. Vl. Cermanovi za monology

Študáci a kantoři (1979). Zleva: H. Panenková, B. Vejnar, T. Zlatníková, K. Kramář, P. Štěpán, vpředu: P. Konopáč, O. Bradáčková.

Falstafa ze Shakespearových Veselých paniček Winsdsorských a Policejního direktora z Gogolova Revizora. Druhým účastníkem z našeho souboru byl Jaroslav Kocourek.

V tomto roce zemřeli naši členové:
Alois Hanuš, dlouholetý člen výboru, obětavý ochotnický pracovník a herec typů starších rolí;
ve Valašských Kloboukách zemřel **Jaroslav Bařinka,** náš člen před II. světovou válkou, výborný herec a vynalézavý režisér.

1981

Veškerá práce v souboru byla stále zaměřena na adaptace v Tylově divadle. Proto byla nastudována jenom 1 hra - veselohra Toulavý kufr ve společné režii prof. Vl. Cermana a Jaroslava Kocourka. Byla uvedena dvakrát na jevišti sálu JKP a dvakrát na zájezdech. Navždy nás opustili mimořádně úspěšní herci:
Františka Konopáčová, představitelka nejvýraznějších hereckých typů v mnoha desítkách rolí, m. j. Emilie Marty ve Věci Makropulos, titulní role Zuzany Vojířové a mnoha dalších;
Josef Bartoš, zemřel na Malé Skále, lomnický rodák, vyzrálý typ mužných dramatických postav (m. j. Petr Vok ze Zuzany Vojířové);
Marie Škodová, všestranná herečka dramaticky výrazných rolí, režisérka,
Josef Šulc z Kyjů, hrál s naším souborem jako host, zejména ve vážných rolích starší generace (nezapomenutelný farář ze Zapadlých vlastenců).

1982

Ve stísněných podmínkách jeviště sálu JKP byly nastudovány opět jenom 2 hry. Z nich sehráno 6 představení na jevišti sálu JKP a 9 představení na zájezdech. Mezi nimi se hrou Nulová křivka v režii L. Sezimy zúčastnil se soubor okresní přehlídky v Turnově.

V listopadu byly ukončeny adaptační a rekonstrukční práce v Tylově divadle. Bylo to údobí, v němž se touha mladých členů souboru po novém a moderním prostředí plně projevila na vlastních pracích členů, v nichž spolu s odborníky dodavatelských podniků odvedli dílo hodné reprezentace lomnické kultury. Kromě speciálních odborných prací, které prováděly dodavatelské podniky, všechny ostatní práce zvládli brigádnicky členové divadelního souboru, členové ostatních souborů JKP a ostatní občané. Neodmyslitelnou postavou mezi nimi po celou dobu adaptace byl opět neúnavný předseda souboru Josef Škoda.

Za celou dobu adaptace, t. j. za 2 3/4 roku bylo **odpracováno:**

9.827 hodin členy Divadelního souboru Tyl při JKP,
4.435 hodin členy ostatních souborů JKP,
10.637 hodin ostatními občany,
2.068 hodin studenty o prázdninách.
26.967 hodin celkem.

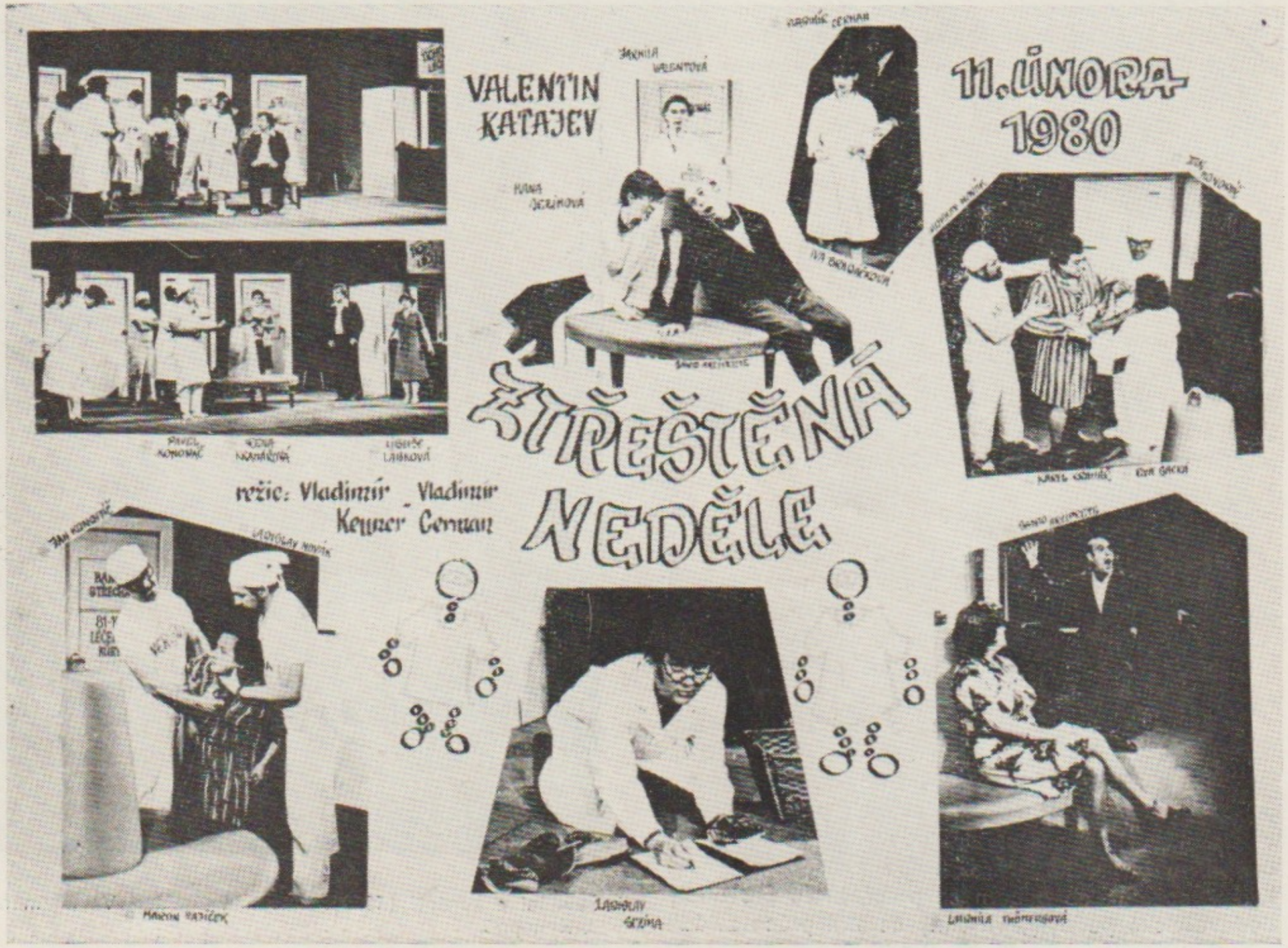
Študáci a kantoři (1979). Zleva: L. Sezima, Vl. Cerman, J. Konopáč.

Celá budova byla odizolována (elektroosmóza), do jejího průčelí vsazeno nové velké okno, interiér byl vymalován a provedena generální oprava ústředního topení. Do celé zadní části, t. j. na jeviště a do přilehlých prostor zavedeno plynové vytápění.

Hlediště: podlaha v přízemí dostala strmější profil, byla opatřena podkladovou betonovou vrstvou a pokryta krytinou PVC. Hlediště i balkón byly vybaveny novými sedadly, stěny a strop byly pokryty speciální vrstvou k zajištění dokonalé akustiky a v přízemí hlediště bylo provedeno nové obložení stěn.

Toulavý kufr (1981). Zleva: Vl. Cerman, H. Sezimová, V. Holendrová, J. Zajíčková.

Jeviště se v porovnání s ostatními částmi budovy změnilo nejvíce. Dostalo zcela nové uspořádání a zařízení: 2 šatny s umyvadly a sprchami, podlahu všech šaten, ochozy pro osvětlovače, lanoviště včetně divadelní techniky, elektroinstalaci, strop, bezpečnostní zařízení pro případ požáru, vyměněno okno do šaten.

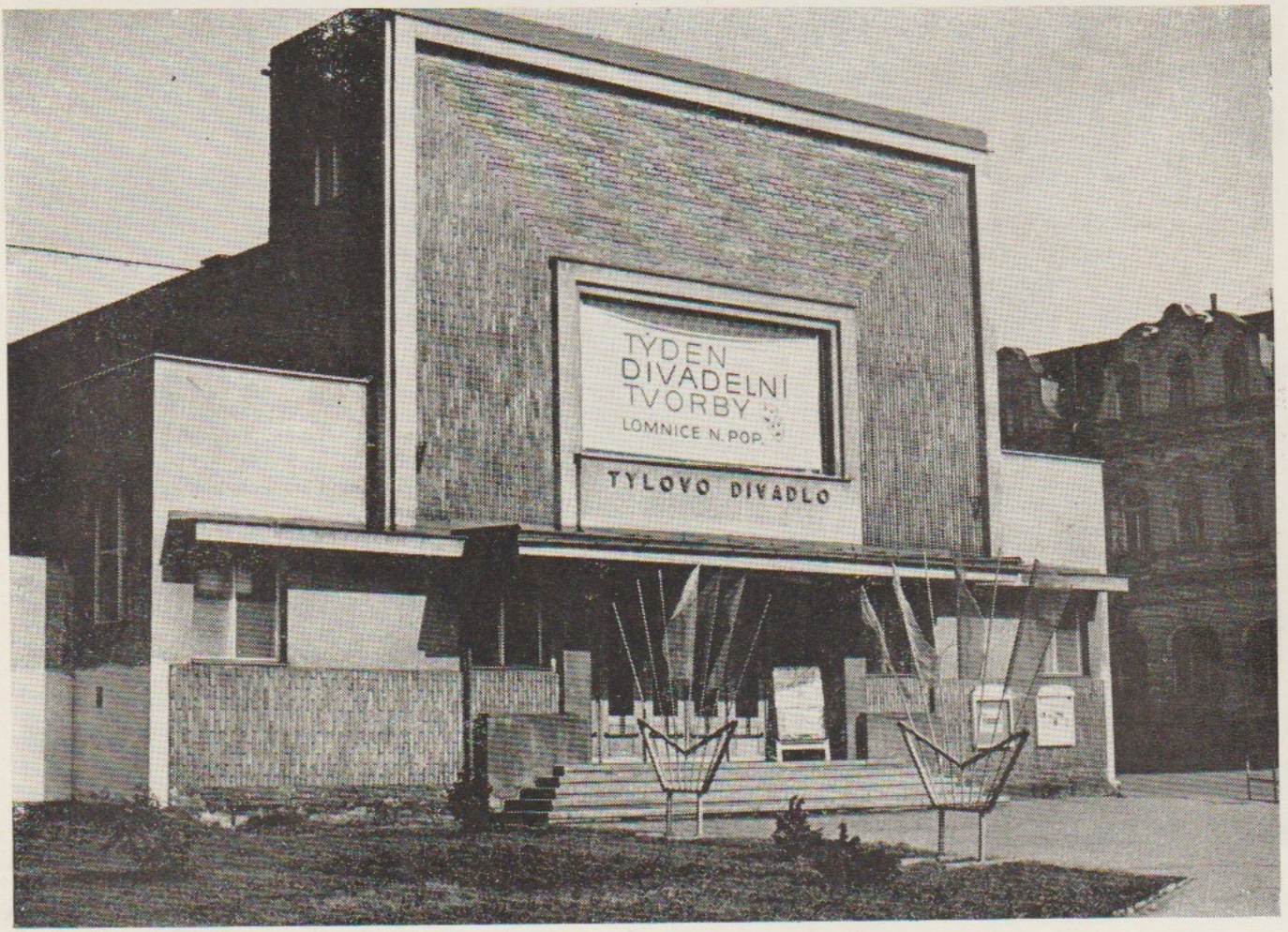
Na odborných pracích se podílely tyto podniky: OSP Opava, OSP Semily, OPS Jičín, Semily a Jilemnice, JZD Semily. Náklady byly financovány z prostředků Městského národního výboru v Lomnici nad Popelkou ve výši 1,981.297 Kčs.

Poté bylo Tylovo divadlo nově upravené a v plném lesku otevřeno

19. listopadu
slavnostním zasedáním MV KSČ, MV NF a MěstNV u příležitosti oslav 750. výročí prvního záznamu o Lomnici v Dalimilově kronice. Účinkovaly soubory JKP: Pěvecký soubor Bořivoj, Podkrkonošský symfonický orchestr, žesťové kvinteto, taneční hudební soubor Diplomatik a taneční kroužek.

20. listopadu
na pozvání JKP hostovalo zde Divadlo Vítězného února z Hradce Králové a s velkým úspěchem uvedlo hru Pygmalion.

7. prosince
hostovalo na jevišti Tylova divadla Divadlo Ivana Olbrachta ze Semil s hrou Velvyslankyně, v níž roli

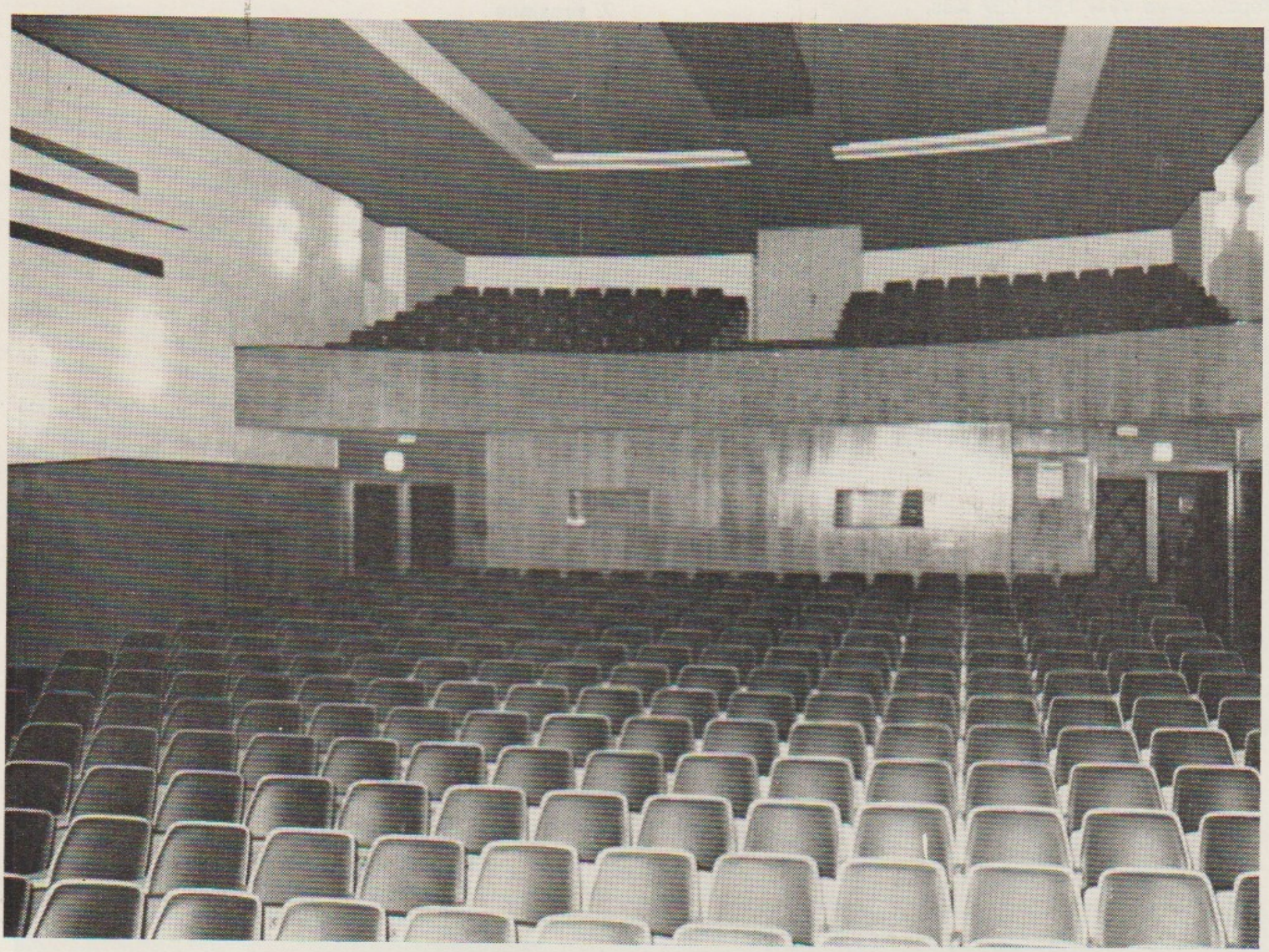
krále vytvořil člen našeho souboru Jar. Kocourek.

XIII. ročníku soutěže monologů Cyranův kord v Lomnici se z našeho souboru zúčastnili: Bohuslav Vejnar (odměněn zvláštní cenou poroty), Jiří Wilda a Martin Zajíček.

V tomto roce nás nenávratně opustili tito členové:
Marie Loudová, vynikající a neúnavná režisérka her s dětmi a pro děti. Jenom od r. 1947 za dobu 14 let odvedla 20 režijních prací;
Karel Brožek, představitel starších typů, skvělý vodník Ivan v Lucerně;
Jan Čurda, člen výboru, po několik desetiletí obětavý nápověda;
František Herman, herec ve starších rolích;
Jiří Dvořák, sehrál několik rolí v padesátých letech;
Jan Vraštil, po mnoho roků obětavý osvětlovač a údržbář jevištní elektroinstalace.

1983
Rok českého divadla

Dosavadní předseda Josef Škoda, který v této funkci stál v čele souboru plné 33 roky, požádal ze

Hlediště našeho Tylova divadla po adaptaci 1980 – 1982.

zdravotních důvodů o zproštění z této funkce. Na jeho místo byl 2. února zvolen aktivní člen souboru Ladislav Sezima; za velké zásluhy o rozvoj lomnického divadelnictví byl odstupující předseda Josef Škoda jmenován čestným předsedou souboru.

Dvě hry nastudované v tomto roce byly uvedeny v 11 představeních, z nich 6 představení na zájezdech. Hra Stará historie od Julia Zeyera v režii dr. Jaroslava Poláčka byla sehrána v 8 představeních, z nichž jedno bylo uvedeno na okresní přehlídce v Lomnici a poté na krajské přehlídce ve Světlé nad Sáz. Ze tří představení hry Aloise Jiráska Vojnarka bylo jedno věnováno lomnickým důchodcům.

Okresní kulturní středisko v Semilech a Jednotný klub pracujících ROH v Lomnici uspořádaly v lomnickém Tylově divadle pod záštitou Okresní odborové rady v Semilech na počest 35. výročí Vítězného února okresní festival zájmové umělecké činnosti „Týden divadelní tvorby", jehož se zúčastnily soubory semilského okresu:

Loutkářský soubor JKP Semily, Divadelní soubor Krakonoš OB Vysoké n. Jiz., Dramatický odbor Antonín

Stará historie (1983). Zleva: L. Čermáková, dr. J. Poláček, Jar. Kocourek, Ing. J. Dytrt, S. Šolcová, B. Vejnar, J. Wilda, M. Zajíček, R. Vejvarová.

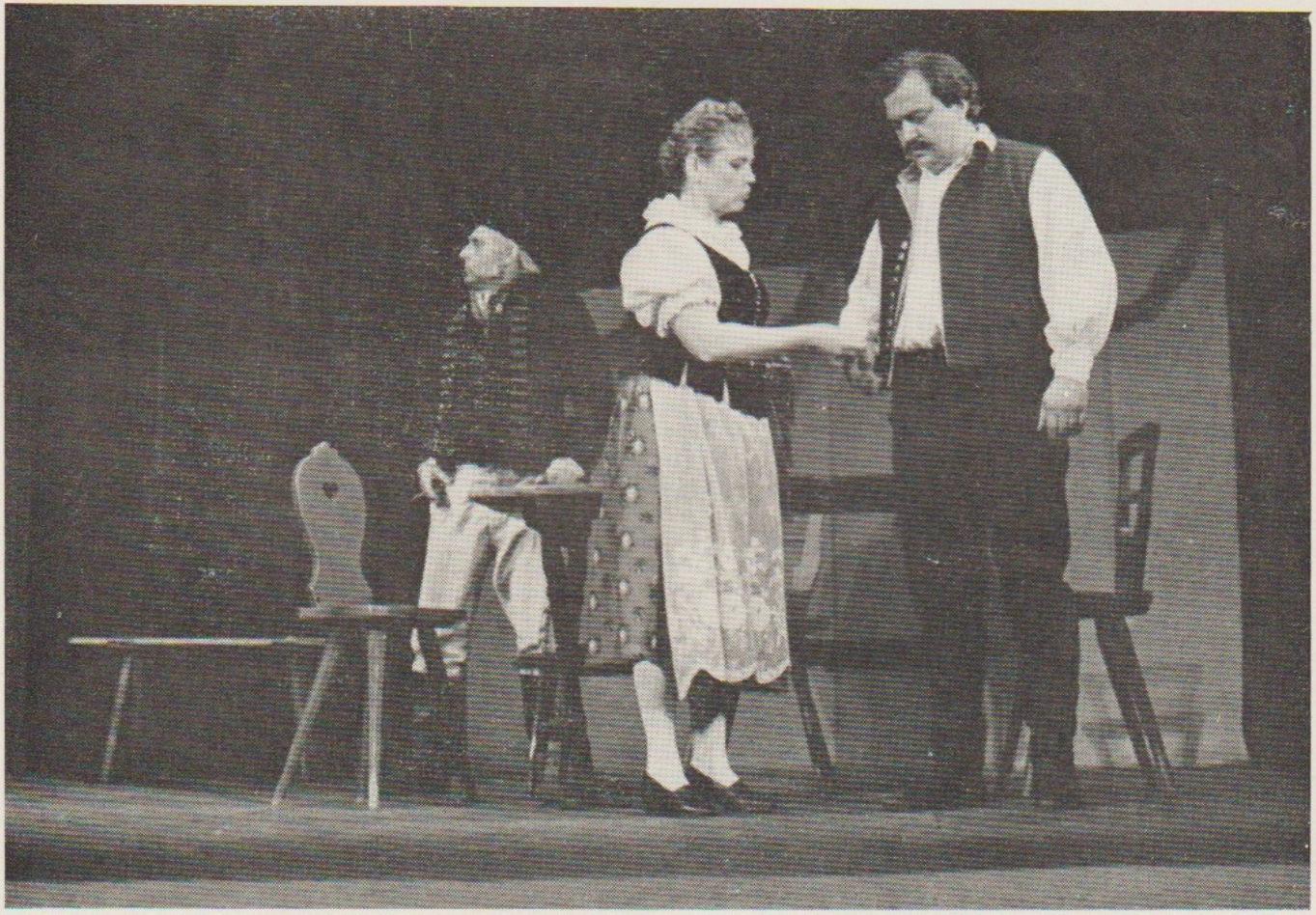
Marek z Turnova, Dětský divadelní soubor TJ Sokol Bradlecká Lhota, Divadelní soubor Slovan KK JZD ČSP Nová Ves n. Pop., Divadlo Ivana Olbrachta JKP Semily. Přehlídkou pak uzavřely dva soubory JKP ROH Lomnice n. Pop.:

Loutkářský soubor Popelka hrou Čert a Káča v režii Miloslava Sůvy a Divadelní soubor J. K. Tyla hrou Stará historie v režii dr. Jaroslava Poláčka.

V upomínku na Rok českého divadla vydal JKP Lomnice n. Pop. pro členy svých souborů a příznivce divadla soubor grafických listů s předmluvou spisovatelky Marie Kubátové, básní Josefa Hubaře a prací výtvarníků: akademických malířů Vladimíra Komárka a Františka Patočky, dále Miloše Janků, Vl. Novotného a J. Lízlera.

Ve XIV. ročníku soutěže monologů Cyranův kord byla udělena II. cena a k ní zvláštní cena poroty k roku českého divadla prof. Vladimíru Cermanovi za monolog Roubala ze Zapadlých vlastenců a Klapáčka ze hry O. Daňka Svatba sňatkového podvodníka. Z našeho souboru se soutěže zúčastnil také Jaroslav Kocourek.

Rok českého divadla byl slavnostně uzavřen okresním a krajským aktivem. Okresní aktiv v Semilech byl uspořádán Odborem kultury rady ONV, Okresním kulturním střediskem s Jednotnými kluby pracu-

Vojnarka (1983). Zleva: Vl. Cerman, I. Otmarová, K. Kramář.

jících ROH semilského okresu. Z našeho souboru obdrželi **Čestná uznání** za zásluhy o rozvoj amatérského divadla

prof. Vladimír Cerman,
Libuše Cermanová,
Jaroslav Kocourek,
Jan Konopáč,
Ladislav Novák,
Ladislav Sezima.

Obdobný aktiv na úrovni Východočeského kraje uspořádal v Hradci Králové Odbor kultury rady KNV a Krajské kulturní středisko, na němž z našeho souboru obdrželi **Čestná uznání**

Otta Malý za scénu ke hře Stará historie,

dr. Jaroslav Poláček za režii hry Stará historie, uvedené na krajské soutěži,

Ladislav Novák, ředitel JKP ROH v Lomnici nad Popelkou, za přínos k rozvoji amatérského divadla ve Východočeském kraji.

V tomto roce zemřeli dva význační členové našeho souboru:

Jiří Jína – veřejný pracovník s bohatými organizačními zkušenostmi v kulturní práci, činný v souboru jako herec i režisér. V souboru byl od r. 1945 členem výboru, později jeho jednatelem a sv. č. i jednate-

Vojnarka (1983). Zleva: L. Cermanová, K. Kramář, Vl. Cerman, L. Sezima, L. Novák.

lem Riegrova okrsku ÚMDOČ, po ustavení Osvětové besedy jejím předsedou.

Josef Škoda – zemřel v posledních dnech roku ve věku 83 let. Již v 18 letech se ponejprv objevil na lomnické ochotnické scéně a této práci se věnoval téměř do poslední doby svého života – plných 65 let. Sehrál více než stovku rolí a jeho režijní práce se projevila přibližně na 450 představeních. V r. 1950 byl zvolen předsedou souboru a po 33 letech byl jmenován čestným předsedou. Byl nositelem čestného odznaku J. K. Tyla a k 80. životnímu jubileu převzal z rukou ministra kultury ČSR diplom a jmenování Zasloužilým pracovníkem v kultuře. S naším čestným předsedou jsme se před veřejností rozloučili na jevišti Tylova divadla dne 2. ledna následujícího roku.

1984

Činnost ve 160 roce trvání souboru byla bohatá, a také mimořádně úspěšná. Ze čtyř nově nastudovaných her a jedné hry reprízované z minulého roku

Pohádka o Honzovi a víle Verunce (1984).
Zleva stojící: dr. J. Poláček, ing. J. Dytrt, L. Čermáková, R. Vejvarová, J. Wilda,
sedící: J. Zajíčková, Vl. Mařan, M. Zajíček, T. Jelínek.

bylo sehráno 25 představení, z nich 19 mimo Lomnici. Největšího počtu 10 představení docílila Pohádka o víle Verunce od V. Nováka a St. Oubrama v režii dr. Jaroslava Poláčka. V Lomnici byla sehrána třikrát, z toho v dubnu ke 35. výročí založení Pionýrské organizace a rovněž na okresní přehlídce v Turnově.

Při představení hry Vojnarka v Roztokách u Jilemnice uspořádal redaktor Čs. rozhlasu Jiří Vopršal rozhovor s předsedou souboru Ladislavem Sezimou a s prof. Vladimírem Cermanem o činnosti našeho souboru. Rozhlas zařadil rozhovor již během týdne do ranního vysílání.

Velmi úspěšné bylo představení hry Ivana Bukovčana Než kohout zazpívá v režii Ladislava Sezimy a uvedené v Lomnici v rámci krajské soutěže souborů kategorie B. Porota hodnotila toto představení jako nejlepší a později tuto inscenaci doporučila pro Jiráskův Hronov. Hodnocení tohoto představení přinesly krajské noviny Pochodeň a později bylo uveřejněno hodnocení doc. dr. J. Císaře v časopise Tvorba. Ceny za I. místo v soutěži obdrželi zástupci

Než kohout zazpívá (1984). Zleva: L. Novák, H. Sezimová, J. Konopáč, K. Kramář.

našeho souboru na krajském aktivu divadelních ochotníků v Hradci Králové v září současně s vyhodnocením nejlepších hereckých výkonů této soutěže – naši členové Karel Kramář a prof. Vl. Cerman. Soubor získal cenu za scénografii a Ladislav Sezima za režii. Na „Týnišťském divadelním podzimu" v Týništi n. Orl. obdržel cenu za nejlepší mužský herecký výkon festivalu prof. Vladimír Cerman za velmi procítěné ztvárnění postavy Terezčáka (Pochodeň 1. 11. 1984). Hra byla také uvedena v srpnu a září v Lomnici a na třech zájezdech ke 40. výročí Slovenského národního povstání.

Na čtyřech zájezdech byla uvedena vždy dvě představení: odpoledne pro děti Pohádka o víle Verunce a večer pro dospělé dvě aktovky Opuštěná, autor Eduard Bass a Dezertér z Olšan od E. A. Longena. Režie celého programu dr. Jaroslav Poláček, scény Otta Malý, hudba Zd. Novotný, asistentka režie Jitka Zajíčková, světla Vl. Mařan a Josef Šimek.

Naši členové se zúčastnili v Kutné Hoře soutěže monologů Kutnohorská pečeť a získali
prof. Vl. Cerman I. místo za 2 monology: Roubala ze Zapadlých vlastenců a dr. Galéna z Bílé nemoci,
Jan Konopáč II. místo rovněž za 2 monology: profesora z Čapkova Loupežníka a za Skřivánka z dramatizace povídky J. Š. Baara,
Jaroslav Kocourek IV. místo z monolog Chlestakova z Gogolova revizora.

Než kohout zazpívá (1984).
Zleva: H. Sezimová, P. Štěpán, K. Kramář.

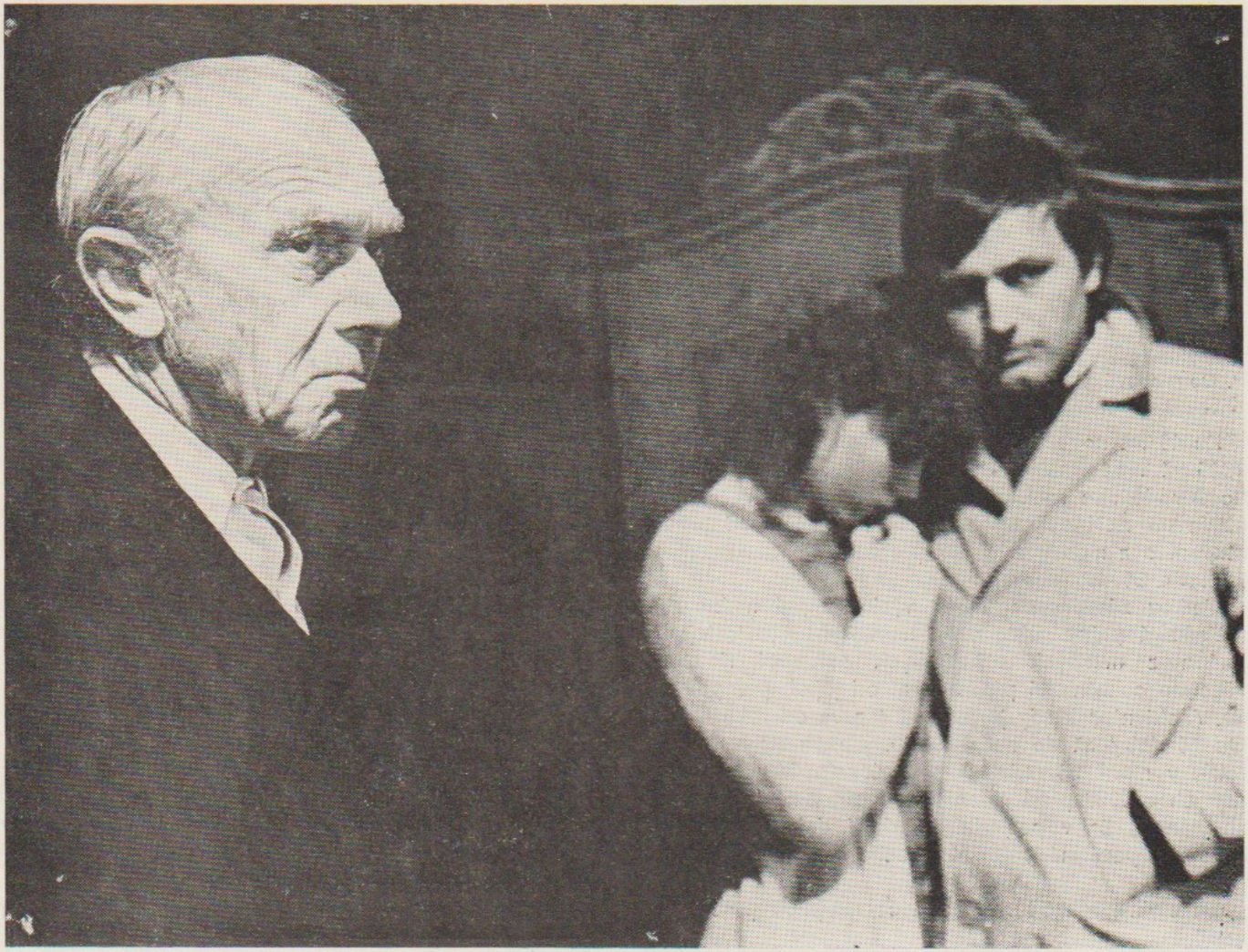

Než kohout zazpívá (1984).
Zleva: E. Sacká, K. Kramář.

Na XV. ročníku soutěže monologů Cyranův kord v Lomnici získali čestné uznání prof. Vl. Cerman (dr. Galén) a Jan Konopáč (Skřivánek). Zejména monolog posledně jmenovaného měl u obecenstva velký úspěch.

Národní divadlo věnovalo vstupenky na operu Braniboři v Čechách členům našeho souboru, kteří v letech 1976 a 1978 po dobu tří dnů brigádnicky pracovali ve skladech garderóby a kulis Národního divadla v období příprav na jeho rekonstrukci. Později bylo několik členů souboru vybráno na slavnostní představení Lucerny uspořádané Národním divadlem pro semilský okres.

V posledním roce jubilea našeho souboru nás navždy opustil dlouholetý člen a obětavý maskér **Rudolf Zuzánek.**

Než kohout zazpívá (1984). Vl. Cerman, P. Cermanová, B. Vejnar.

Než kohout zazpívá (1984).
P. Cermanová, B. Vejmar

Za 40 let nové cesty amatérského divadla, za léta 1945 až 1984 jimiž se dovršilo 160 let trvání nynějšího Divadelního souboru Tyl v Lomnici nad Pop., nastudovali naši ochotníci 145 her, sehráli 636 představení a z nich uvedli 387 představení na vlastním jevišti a 249 na zájezdech.

Velkou zásluhu na tomto výsledku má neúnavná režisérská práce. Škoda, že nemůžeme zjistit jejich jména z minulých režisérských generací řídících všechna ochotnická představení od jejich prvopočátků. Archivní doklady je uvádějí teprve od roku 1926. Od té doby až do našeho 160. jubilea uplynulo 59 roků, v nichž 39 režisérů nastudovalo 340 her uvedených v 1020 představeních. Je příjemné můžeme-li znamenati, že v poslední již delší době přistupuje k této odpovědné práci řada ochotníků mladé generace.

Za zmíněných 59 roků nejvíce režijních prací odvedli

Josef Škoda	87 her
Jan Konopáč st.	53 her
Jan Niesner	34 her
prof. Vladimír Cerman	22 her
Marie Loudová	20 her
Josef Ottmar	18 her
Jaroslav Hlinka	14 her

Pro ucelenost představy o stošedesáti leté činnosti našeho souboru uvádíme počet her a představení souhrnně podle jednotlivých historických etap, aby tak vynikl celkový obraz velké a neúnavné činnosti mnoha generací divadelních ochotníků pro povznesení kultury města a jeho okolí.

Etapy	Počet her	Počet předst.	Z toho na zájezdech
1825 - 1827			
V hostinci Fr. Šlechty	12	12	
1828 - 1858			
vypomáhali kočovným společnostem, hráli v různých hostincích, ponejvíce v hostinci Ludv. Cermana, také v soukromých domech. Zprávy o počtu představení se nedochovaly.			
1859			
na vlastním skládacím jevišti v sále Ludvíka Cermana	5	5	
1859 - 1862			
na prvním vlastním stálém jevišti v zadní části staré radnice	29	27	
1862 - 1866			
po požáru staré radnice s divadelním sále hráli v soukr. domech	22	19	1
1866 - 1930			
na vlastním jevišti v divadelním sále nynější radnice	489	550	3
1930 - 1938			
ve vlastní budově - Tylově divadle od slavnostního otevření až do okupace	94	202	22
1939 - 1945			
údobí II. světové války - okupace	47	117	9
1945 - 1984			
od dnů osvobození až do jubilejního roku 160. výročí souboru	145	636	249
Souhrn stošedesáti leté činnosti	843	1568	284

VÝVOJ AMATÉRSKÉHO DIVADELNICTVÍ V LOMNICI NAD POPELKOU

Před 160 lety započali lomničtí divadelní ochotníci razit cestu českému kulturnímu dění ve svém městě a jeho okolí. Jejich divadelní činnost vyrostla z tužeb lidu našeho podkrkonošského podhůří, z lidu, který již dříve než před oněmi 160 lety, poznal v divadle prostředek k naplnění svého snažení - k národnímu osvobození. V celém našem podhůří vyrůstají v té době průkopníci, prosazují český živel do veřejného života a plni nadšení dávají vznik počátkům ochotnických divadel. Nezůstali však v tomto úsilí osamoceni. Postupem let se činnost na kulturním poli počala naplňovat a obohacovat i jinými směry. Byli to lidoví hudebníci s dávnou tradicí podkrkonošských muzikantů, byla to školní, studentská a učňovská mládež, do kultury měst a vesnic se výrazně zapsaly činností svých členů a mládeže tělovýchovné jednoty i další organizace, jakož i řada jedinců, mezi nimiž na mnohých místech jako průkopníci české kultury začínali působit i učitelé.

A tak ani Lomnice nad Popelkou (v oné době ještě Lomnice u Jičína) nezůstává v této atmosféře pozadu. V roce 1862, kdy již po 38 roků působil zde Spolek divadelních ochotníků, byl založen Zpěvácký spolek Bořivoj, který od svého ustavení až dosud spolupracuje s naším divadelním souborem.

V r. 1886 byl v Lomnici založen Řemeslnický, vzájemně se podporující spolek Svornost; jeho dramatický odbor, později přejmenovaný na Divadlo Svornost, jako druhá ochotnická scéna ve městě, po osmdesát let přispívala svou bohatou činností k rozvoji lomnické kultury. Svou vyspělost prokázal tento soubor vítězstvím na Jiráskově Hronovu v r. 1937 hrou F. X. Šaldy Dítě v režii Oldřicha Lokaje.

V r. 1925 ustavila lomnická organizace KSČ Dělnický dramatický soubor Jiřího Wolkra, který uvedl řadu her na různých jevištích v okolí Lomnice a zejména pak v představeních v přírodě - až do poloviny třicátých let.

Rovněž v r. 1925 založila dramatický odbor, Jednota Orla, který zvlášť od r. 1935 uváděl představení na slušně vybaveném vlastním jevišti v nové budově Lidového domu - Orlovny.

Divadelní představení pořádala sice sporadicky i Tělocvičná jednota Sokol, zpočátku ve spolupráci se členy Spolku divadelních ochotníků na jevišti v radnici a v malém sále sokolovny, po přístavbě velkého sálu samostatně v sokolovně.

Zvláště sokolská loutková scéna, založená v r. 1926 těšila děti několika generací. V období II. světové války převzal loutkářskou tradici soubor mladých nadšenců, který hrál hlavně v hostinci na Karlově; po skončení války se loutkářská činnost vrátila do sokolovny, v r. 1954 se stala souborem Závodního klubu ROH n. p. Technolen a od r. 1975 pokračuje v bohaté činnosti Loukářský soubor Popelka Sdruženého klubu ROH na jevišti sálu v budově klubu.

Již před I. světovou válkou, ale hlavně v letech mezi oběma válkami, obohacovali divadelní činnost i lomničtí studenti, sdružení ve Všestudentském spolku, hodnotnými divadelními představeními a recitačními večery.

V období II. světové války ustavili zaměstnanci firmy Textilní závody P. A. Šlechta a syn a. s. v Lomnici dramatický odbor při Spolku divadelních ochotníků. Samostatná činnost tohoto odboru skončila před polovinou roku 1944.

Život v osvobozené vlasti a jeho společenské přeměny vnesly i do ochotnického divadla významné organizační změny. Zprvu to bylo přemístění sídla Riegrova divadelního okrsku ÚMDOČ do Lomnice v r. 1948, kde se jeho předsedou stal Oldřich Lokaj, zkušený a rozvážný režisér a předseda lomnického Divadla Svornost, jednatelem člen našeho souboru Jiří Jína. Divadelní okrsek sdružoval mnoho nadšených a zkušených ochotníků, jejichž společná práce na divadelních představeních okrsku a pořádaných převážně v Lomnici, Semilech a v Železném Brodě, dala vznik mnohým přátelstvím trvajícím až do současné doby.

Počátkem padesátých let byly zřízeny Újezdní osvětové besedy, organizace ÚMDOČ zanikla. Do ÚOB byl zařazen i Spolek divadelních ochotníků v Lomnici, jehož dosavadní název byl v tomto období doplněn jménem Tylovým a od té doby se jím znamená dodnes pod základním názvem Divadelní soubor Tyl. Divadlo Svornost se v té době stala souborem Závodního klubu ROH Technolen. Předsedou ÚOB se stal bývalý okresní osvětový inspektor Jan Drbohlav, učitel s rozsáhlými zkušenostmi v kulturní oblasti, ale pro potřeby ochotnického divadla buď neměl nebo nemohl mít porozumění v tom směru, aby Spolku bylo alespoň v menší míře pomoženo

ve starostech o divadelní budovu, která již tehdy potřebovala některé nutné opravy a úpravy. Proto i nadále na všechny náklady, které vyžadovala údržba budovy, museli „vydělat" členové souboru výhradně jen vlastní divadelní činností. Mělo to však jednu kladnou stránku, která je zřejmá z přehledu počtu her a představení pořádaných doma a na zájezdech i do vzdálených míst, jen aby jejich výtěžek zajistil alespoň nejnutnější prostředky, nezbytné pro existenci souboru, provozu i údržbu budovy.

Po několika málo letech byla ÚOB vystřídána Osvětovou besedou, organizačně zapojenou do školské a kulturní komise rady MěstNV. V r. 1957 se stal jejím předsedou dobrovolný pracovník Jiří Jína, několik let již činný v našem ochotnickém souboru. Organizační změnou a do určité míry jistě i působením nového předsedy OB postupně získával Spolek divadelních ochotníků Tyl větší zájem, péči a podporu pro potřeby divadelní budovy se strany MěstNV a jeho představitelů.

V té době uspořádal v Tylově divadle několik představení pohádek divadelní kroužek lomnické základní devítileté školy pod vedením učitelky Marie Novákové a Františka Kunta.

V r. 1971 byla zrušena OB, zřízeno Kulturní a společenské středisko (KaSS) jako zařízení MěstNV. Jeho prvním ředitelem se stal Ladislav Kubát z Lomnice. I za jeho vedení pokračovala úzká spolupráce se Souborem divadelních ochotníků Tyl jako součástí KaSS, jehož výbor složený jen z dobrovolných pracovníků i dále samostatně řídil práci a činnost souboru na jevišti Tylova divadla.

V jubilejním roce 150. výročí založení ochotnického divadla v Lomnici n. P. – v roce 1975 byl zřízen a 1. ledna vstoupil v činnost **Jednotný klub pracujících ROH** (KaSS bylo zrušeno). Ředitelem JKP byl jmenován Ladislav Novák, již předtím několik let činný herecky i režisérsky v našem divadelním souboru. V JKP se soustředila veškerá kulturní činnost v našem městě. Lomnickému amatérskému divadelnictví, které po mnohých bezúspěšných snahách je konečně v jednom organizačním svazku, byl zásluhou MěstNV a také organizační práce ze strany vedení JKP, vytvořen nový široký prostor pro další rozvoj divadelní činnosti v našem městě i pro jeho okolí.

V desátém výročí svého ustavení, souběžně s výročím stošedesáti let amatérského divadla v Lomnici nad Pop., vstoupil dnem 1. ledna 1985 Jednotný klub pracujících ROH do nové organizační struktury jako **Sdružený klub ROH.**

A tak i nadále trvají nebývalé možnosti ve využití podpory, které se socialistické kultuře dostává od r. 1948 a dál i po krizovém období roku 1968. Pro kulturu města Lomnice n. Pop. a jeho širokého okolí je mimořádně příznačné, a nyní již přímo samozřejmé, že budova našeho Tylova divadla je právě za těchto podmínek, a bude i nadále, střediskem celostátních politických, historických, kulturních a společenských oslav, jichž se naši ochotníci plnou měrou svou divadelní činností zúčastňují. Jeviště Tylova divadla bude dál hostit čelné představitele vrcholného jevištního projevu, mezi jinými i členy činohry i opery Národního divadla i dalších profesionálních scén a v rámci činnosti Klubu přátel vážné hudby při Sdruženém klubu ROH budou dál znít z našeho jeviště i umělecké přednesy renomovaných interpretů - hudebníků a pěvců. Samozřejmě nelze ani zapomenout na hostování umělců populárního žánru.

Únor 1985 **Jaromír Mastník**

Oslavy 160. výročí počátků našeho amatérského divadelního souboru jsou také oslavou významného 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. V tom spatřujeme zvýšení významu těchto divadelních oslav v podmínkách naplněných péčí našeho socialistického zřízení o rozvoj kulturních statků.

PŘEDSEDOVÉ, DŘÍVE ŘEDITELÉ SOUBORU OD ROKU 1859

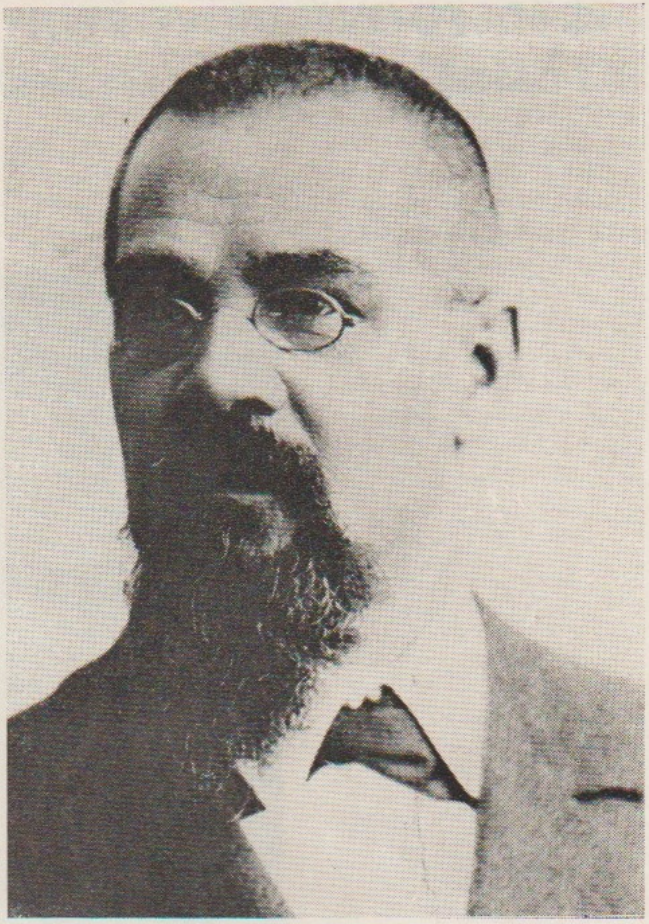
Z OBDOBÍ PŘED ROKEM 1859 SE JMÉNA PŘEDSTAVITELŮ SOUBORU NEDOCHOVALA

MUDr. Alois Kabeláč 1859 – 1866

Jan Raim 1866 – 1878

Josef František Vlček 1878 – 1895

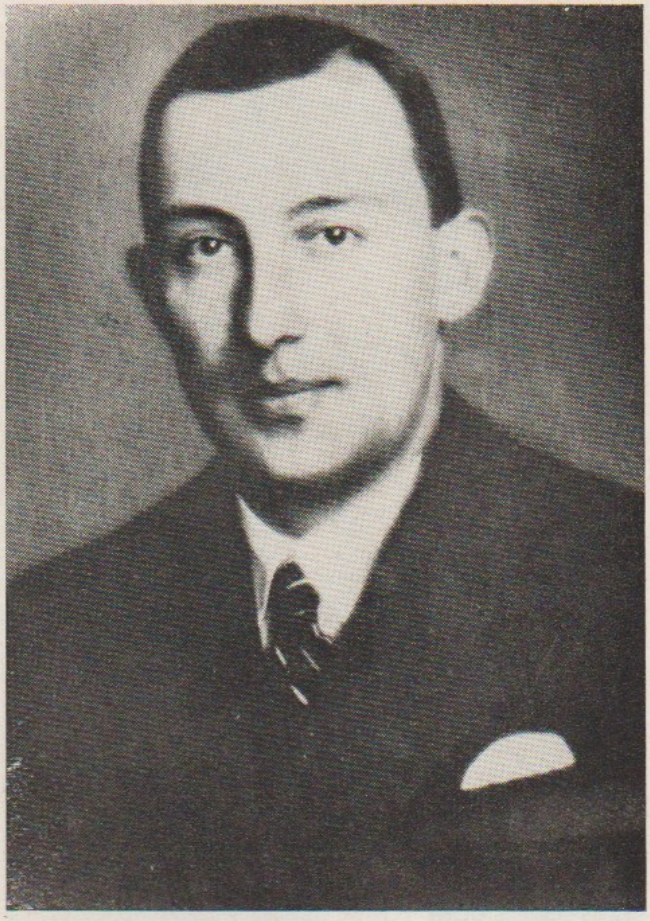
Antonín Jirounek 1895—1906

Antonín Kolorenč 1906—1919

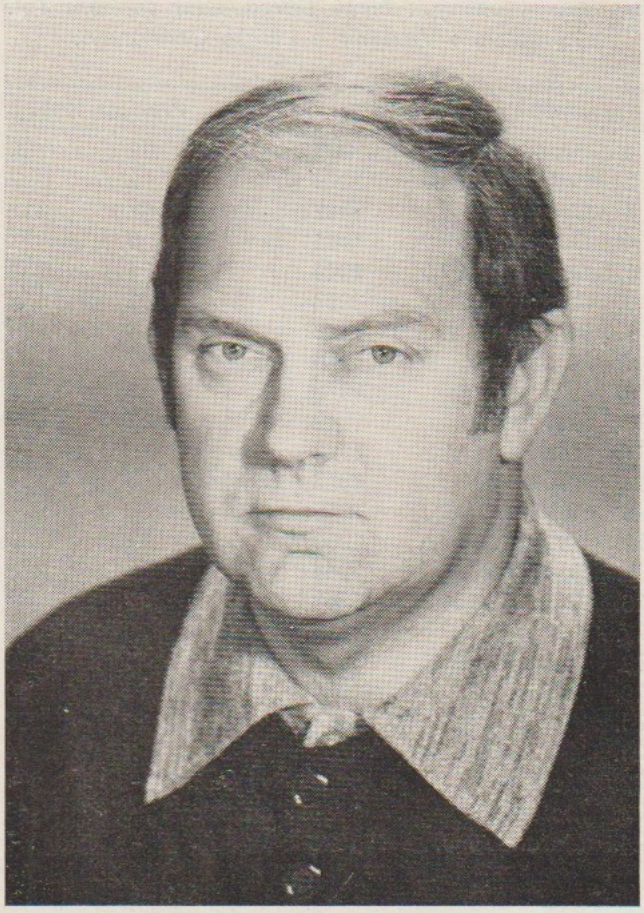
Josef Tichý 1919—1933

Karel Tišer 1933—1950

Josef Škoda 1950 – 1983

Ladislav Sezima 1983 – dosud

Seznam současných členů Divadelního souboru Tyl.
Zpracovali: Vladimír a Libuše Cermanovi.

	Jméno	V souboru od roku		Premiér	Repríz
1.	Arciprete S.	1961		12	60
2.	Bradáčková I.	1979		2	7
3.	Cerman V.	1942		87	317
4.	Cerman Z.	1954		5	13
5.	Cermanová L.	1944		54	242
6.	Čermáková L.	1983		3	19
7.	ing. Dytrt J.	1983		3	19
8.	Hadinec Z.	1946		45	183
9.	Hásková A.	1975		2	12
10.	Havel O.	1942		22	91
11.	Hochman V.	1978	- výtvarník	-	-
12.	Holan M.	1945	- maskér	9	24
13.	Holanová M.	1945	- nápověda	-	-
14.	Holendrová V.	1960		19	99
15.	Kocourek J.	1944		69	273
16.	Kocourková E.	1958		17	55
17.	Konopáč J.	1949		39	187
18.	Koudelková K.	1982		1	6
19.	Kramář K.	1974		13	60
20.	Kramářová I.	1971		12	56
21.	Křivková J.	1984		1	4
22.	Malý O.	1983	- výtvarník	-	-
23.	Mařan V.	1965	- osvětlovač	12	48
24.	Mařanová J.	1978		-	-

	Jméno	V souboru od roku		Premiér	Repríz
25.	Mastník J.	1942		6	19
26.	Mikešová L.	1958		5	11
27.	Novák L.	1959		25	106
28.	Otmar J.	1951		50	198
29.	Otmarová I.	1965		7	36
30.	Pěnička J.	1975		3	18
31.	Dr. Poláček J.	1983		2	11
32.	Sacká E.	1948		23	59
33.	Sezima L.	1961		28	126
34.	Sezimová H.	1975		10	41
35.	Šimek J.	1975	- osvětlovač	-	-
36.	Šimková J.	1980		-	-
37.	Šídová Z.	1982		1	6
38.	Šolcová S.	1983		2	12
39.	Štěpán P.	1965		10	44
40.	Thömersová L.	1961		11	48
41.	Tišer K.	1922		3	7
42.	Ulrichová A.	1982		1	6
43.	Valentová J.	1980		1	7
44.	Vejnar B.	1970		15	73
45.	Vejnar L.	1983		1	5
46.	Vejnarová N.	1978		-	-
47.	Vejvarová R.	1983		3	19
48.	Voňka J.	1983		2	11
49.	Wilda J.	1983		2	11
50.	Zajíček M.	1977		7	38
51.	Zajíčková J.	1981		1	3

Seznam členů Divadelního souboru Tyl - dříve Spolku divadelních ochotníků. Vypracováno z dostupných podkladů od r. 1941.

	Jméno	Premiér	Repríz
1.	Arcipretová E.	2	12
2.	Bacovská L.	3	3
3.	Bárta K.	1	6
4.	Bartoníček P.	4	13
5.	Bartoníček V.	1	6
6.	Bartoš J.	5	10
7.	Bartoš M.	4	9
8.	Bartoš Z.	3	17
9.	Bártová K.	7	18
10.	Bártová M.	1	1
11.	Bečvaříková M.	1	1
12.	Bečvářová J.	1	1
13.	Beránková V.	2	3
14.	Bičík V.	14	57
15.	Bláhová I.	8	14
16.	Bokora Š.	3	4
17.	Brožek K.	6	28
18.	Brožová R.	2	3
19.	Břicháčková B.	16	63
20.	Břicháčková J.	2	7
21.	Břicháčková V.	1	2
22.	Břicháčková Z.	1	1
23.	Budina J.	12	37
24.	Budina V.	1	4
25.	Budinová J.	1	1
26.	Budinová M.	1	4
27.	Buchar B.	1	1
28.	Ceral J.	1	1
29.	Cerman J.	8	18
30.	Cermanová O.	4	23
31.	Crha I.	3	21
32.	Crha J.	1	2
33.	Crhová V.	5	26
34.	Davidová V.	1	3
35.	Dlouhá J.	1	2
36.	Dlouhý Z.	1	11
37.	Dobiáš J.	1	6
38.	Dočekal Š.	1	4
39.	Doležalová A.	17	41
40.	Drbohlav F.	2	7
41.	Dvořák J.	2	16
42.	Dzuriková E.	1	9

	Jméno	Premiér	Repríz
43.	Effenberger V.	12	51
44.	Fecurka V.	3	12
45.	Fric J.	1	2
46.	Fric J. ml.	5	7
47.	Friedlová E.	2	4
48.	Fučíková J.	1	1
49.	Gahutová M.	4	4
50.	Grusová J.	2	16
51.	Hadincová V.	7	34
52.	Hájek V.	1	1
53.	Hamtil M.	1	6
54.	Hamáček K.	1	1
55.	Hanuš A.	1	6
56.	Hanuš V.	1	5
57.	Hanušová J.	1	6
58.	Hasman R.	6	23
59.	Havlíček J.	1	1
60.	Havlíková H.	4	9
61.	Havlová V.	1	5
62.	Hejduková A.	2	4
63.	Herman F.	3	8
64.	Herman J.	2	7
65.	Hermanová E.	20	59
66.	Hlaváčková B.	1	1
67.	Hlaváčová D.	3	24
68.	Hlavica M.	7	24
69.	Hlinková L.	1	1
70.	Hloušková N.	1	5
71.	Holan F.	1	4
72.	Holan Z.	5	13
73.	Holendr V.	1	3
74.	Horáčková Z.	1	3
75.	Horák B.	2	3
76.	Horák J.	1	3
77.	Horák K.	8	29
78.	Horák M.	1	1
79.	Hroch R.	1	1
80.	Hronková H.	1	5
81.	Hudská R.	1	1
82.	Charvát V.	1	4
83.	Chuchlík B.	4	5
84.	Janda J.	1	7
85.	Jandová A.	3	18
86.	Jandová K.	1	7
87.	Janovská V.	1	1
88.	Jehlička F.	3	11

	Jméno	Premiér	Repríz
89.	PhMr. Jelen J.	19	65
90.	Jelínek T.	1	4
91.	Jeriová E.	1	5
92.	Ježek A.	3	11
93.	Jína J.	19	71
94.	Jindra J.	3	17
95.	Jodas M.	7	21
96.	Jodas Z.	1	3
97.	Johan Z.	2	4
98.	Josífková V.	1	7
99.	Junek J.	1	1
100.	Junek V.	38	145
101.	Junková M.	2	11
102.	Jůnová M.	1	2
103.	Kameníková A.	1	11
104.	Kazda L.	4	13
105.	Kedroň J.	2	13
106.	Kejzlar J.	2	7
107.	Kmínková M.	1	4
108.	Knoflíčková M.	3	7
109.	Kocourek M.	1	6
110.	Kočí V.	1	3
111.	Kočová V.	1	2
112.	Konopáč A.	3	16
113.	Konopáč J.	41	148
114.	Konopáč P.	2	12
115.	Konopáčová F.	37	114
116.	Kopáček V.	1	5
117.	Kořínek V.	1	3
118.	Košťák	1	6
119.	Kotyk L.	3	11
120.	Koudelková L.	2	3
121.	Kovář B.	5	7
122.	Kovář J.	1	1
123.	Kříž A.	1	1
124.	Kříž V.	2	7
125.	Kubalová Z.	5	25
126.	Kubec V.	3	11
127.	Kuhnová V.	1	1
128.	Kunt F.	1	1
129.	Kunst M.	1	4
130.	Kupková J.	1	1
131.	Kůtek J.	3	4
132.	Kynčlová M.	2	6
133.	Kysela J.	3	6
134.	Kozák A.	4	6

	Jméno	Premiér	Repríz
135.	Lábková L.	1	7
136.	Lachman A.	6	11
137.	Lachman J.	3	13
138.	Lachmanová M.	1	1
139.	Lachmanová K.	1	1
140.	Lavický J.	1	2
141.	Lédlová H.	2	3
142.	Linek J.	6	29
143.	Loudová M.	3	13
144.	Lukšová J.	3	10
145.	Lukšová M.	1	1
146.	Macháček J.	1	1
147.	Machek R.	2	1
148.	Majšajdr J.	1	5
149.	Malík J.	1	1
150.	Mařanová V.	3	14
151.	Mastník J.	6	19
152.	Mašková M.	1	4
153.	Maternová M.	1	1
154.	Matoušek I.	6	9
155.	Matoušek M.	10	17
156.	Matoušková K.	2	5
157.	Matoušková M.	9	39
158.	Matoušková V.	5	9
159.	Matys Z.	2	2
160.	Menšíková E.	2	4
161.	Michálek J.	2	5
162.	Mikule F.	2	4
163.	Mikulová J.	1	3
164.	Mikulová K.	1	5
165.	Mikulová V.	1	1
166.	Mikulová	1	2
167.	Motejl A.	1	1
168.	Motlová M.	1	11
169.	Mrkáček J.	1	6
170.	Mynářová H.	6	18
171.	Nalezinek O.	6	11
172.	Nedomlelová V.	2	4
173.	Nehybová D.	1	1
174.	Nechanický P.	1	6
175.	Neubauer J.	2	2
176.	Neubauerová P.	1	7
177.	Nevyhoštěný M.	2	5
178.	Niesner J.	2	8
179.	Nosek J.	9	38
180.	Novák J.	1	1

	Jméno	Premiér	Repríz
181.	Nováková E.	7	26
182.	Novotný J.	1	-
183.	Nový J.	2	2
184.	Otmarová B.	8	32
185.	Otmarová H.	1	6
186.	Ouředník Z.	2	5
187.	Palasová E.	5	38
188.	Panenková H.	1	5
189.	Patočka F.	6	11
190.	Patočková V.	1	1
191.	Pavlásek F.	3	11
192.	Pavlata J.	5	30
193.	Pavlitová J.	1	7
194.	Pavlů J.	1	6
195.	Pelcová V.	1	2
196.	Petr M.	1	4
197.	Petrželka Z.	1	3
198.	Pěkný R.	2	9
199.	Pěničková M.	1	1
200.	Pfajferová M.	2	3
201.	Pikorová A.	3	25
202.	Pivec F.	3	12
203.	Plichta S.	2	14
204.	Plichtová V.	1	1
205.	Podlipná Z.	2	2
206.	Podzimek V.	3	17
207.	Pokorná H.	2	13
208.	Polanová A.	3	7
209.	Posejpalová M.	1	1
210.	Procházka J.	13	74
211.	Procházková L.	13	68
212.	Prokeš V.	2	3
213.	Prokeš Z.	4	21
214.	Prokešová J.	2	2
215.	Prskavcová A.	3	8
216.	Ratajová Z.	2	2
217.	Rechtoris M.	1	6
218.	Rechtorisová E.	1	2
219.	Rejmontová J.	6	13
220.	Roudová P.	1	1
221.	Rubeš V.	2	7
222.	Rubínová E.	2	2
223.	Rutkovská E.	1	1
224.	Rybák F.	1	1
225.	Řeháková J.	6	29
226.	Samler M.	2	2
227.	Sehnalová J.	1	4
228.	Sekot Z.	1	5
229.	Seligrová M.	1	2
230.	Sezima S.	3	12
231.	Skalská L. st.	4	8
232.	Skalská L. ml.	11	52
233.	Skalský J.	2	2
234.	Sklenčková J.	1	3
235.	Stolín B.	1	3
236.	Stolínová P.	3	7
237.	Strejček J.	1	-
238.	Straňák V.	1	6
239.	Suchardová L.	1	3
240.	Svoboda J.	1	6
241.	Svoboda T.	1	5
242.	Svobodová J.	12	51
243.	Svobodová J. ml.	1	6
244.	Sýkorová K.	1	14
245.	Šádková O.	2	10
246.	Šidlichovský J.	1	13
247.	Šidlichovský Z.	1	11
248.	Šimérková S.	6	36
249.	Šimková M.	1	1
250.	Šínová N.	1	1
251.	Škoda J.	60	191
252.	Škoda M.	2	6
253.	Škodová M.	12	51
254.	Škodová Z.	2	2
255.	Ing. Šlechta B.	3	2
256.	Šlechta Q.	1	-
257.	Šmíd S.	2	3
258.	Štorková E.	1	4
259.	Štefanová D.	2	14
260.	Špáta B.	2	2
261.	Šubrtová H.	4	23
262.	Šulc J.	9	43
263.	Talpová H.	1	2
264.	Tišer J.	3	4
265.	Tišer K.	3	7
266.	Tišerová B.	11	28
267.	Tišerová H.	1	2
268.	Titěra V.	3	3
269.	Thömersová L. ml.	1	6
270.	Tomášek V.	1	6
271.	Tomeš V.	1	13
272.	Trnka J. ml.	2	14

	Jméno	Premiér	Repríz
273.	Trnka J.	23	96
274.	Tryzna J.	12	26
275.	Tryznová H.	4	7
276.	Tulaková V.	1	5
277.	Tulková V.	1	7
278.	Tůmová H.	2	5
279.	Válek F.	1	4
280.	Valenta J.	1	11
281.	Valenta M.	3	4
282.	Valentová H.	3	15
283.	Valentová M.	1	3
284.	Vaněk S.	1	11
285.	Vávra B.	5	7
286.	Vavrušková J.	3	3
287.	Vejvarová R.	3	19
288.	Velebil B.	10	45
289.	Vitáková H.	1	11
290.	Vlk J.	1	1
291.	Vojtíšek F.	3	6
292.	Vojtíšková M.	1	11
293.	Vokřínek V.	4	10
294.	Volejník F.	12	35
295.	Vraštil M.	6	34
296.	Zajíc M.	2	8
297.	Zajícová B.	1	3
298.	Zapadlová	1	2
299.	Zelinková J.	1	3
300.	Zlatníková T.	1	5
301.	Žižková J.	1	2
302.	Žoldoš M.	1	8

Funkci nápovědy po mnoho let vykonávali:
Čurda Jan
Rausová Miloslava

Seznam režisérů s uvedením počtu jejich režijních prací od r. 1926

(do té doby nebyla jména režisérů uváděna).

Zpracovali: Vladimír a Libuše Cermanovi.

	Jméno	Počet režií
1.	J. Bařinka	2
2.	J. Bízek	2
3.	V. Cerman	22
4.	Dolenský	1
5.	M. Hanuš	2
6.	M. Hlavica	4
7.	J. Hlinka	14
8.	R. Hroch	4
9.	Ph. Mr. J. Jelen	1
10.	J. Jína	4
11.	M. Jodas	1
12.	Z. Jodas	3
13.	Kamberský	1
14.	J. Kocourek	2
15.	J. Konopáč ml.	2
16.	J. Konopáč st.	53
17.	A. Lachman	2
18.	O. Lokaj	1
19.	M. Loudová	20
20.	J. Niesner	34
21.	L. Novák	3
22.	Josef Ottmar	18
23.	Jiří Otmar	3
24.	F. Patočka	4
25.	Dr. J. Páv	2
26.	Dr. J. Poláček	4
27.	B. Plíva	1
28.	L. Sezima	8
29.	J. Stříbrný	2
30.	J. Škoda	87
31.	M. Škodová	5
32.	Ing. B. Šlechta	4
33.	P. Štěpán	2
34.	K. Tišer	1
35.	Vaněček	1
36.	K. Vlasák	1
37.	F. Vojtíšek	6
38.	A. Vondráková	9
39.	V. Vrzal	3

Divadelní hry uvedené Spolkem divadelních ochotníků, později Divadelním souborem Tyl.
(Uvedeny jsou pouze hry, o nichž se dochoval záznam.) Zpracoval Petr Štěpán

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
1.	1825 – 1827	J. N. Štěpánek	Čech a Němec	Jména režisérů		
2.			Dané slovo	se uváděla teprve		
3.		V. K. Klicpera	Divotvorný klobouk	od roku 1926		
4.		V. K. Klicpera	Dobré slovo			
5.			Kvítek			
6.		V. K. Klicpera	Lhář a jeho rod			
7.			Ovčačka z Blatné			
8.		A. Kotzebue	Pán z Nemotoh			
9.		F. Raymann	Selské námluvy			
10.			Doktor Štěkavec			
11.			Xantippa			
12.		V. K. Klicpera	Žižkův meč			
13.	1. 1. 1859	E. Kaiser	Bratr Honák		2	
14.	28. 8.		Svéhlavost			
15.			Roztržití		2	
16.	4. 9.		Duch času		1	
17.	7. 9. 1859		Pan Strejček		1	
18.	28. 9.	J. K. Tyl	Slepý mládenec		2	
19.	1. 1. 1860		Zakletý princ		1	
20.	29. 1.		Statek Lhota		1	
21.	11. 3.	J. N. Štěpánek	Čech a Němec		1	
22.	9. 4.	J. K. Tyl	Paličova dcera		2	
23.	24. 6.	Kastelli-J. Procházka	Dva přátelé a jeden kabát			
24.		A. Fredr	a Pan Čapek		1	
25.	26. 8.	J. B. Molière	Lakomec		1	
26.	8. 9.		Galejní otroci		1	
27.	22. 9.		Vězení		1	
28.	28. 9.	V. K. Klicpera	Divotvorný klobouk		1	
29.	2. 12.		Manžel bez ženy		1	
30.	10. 3. 1861	J. K. Tyl	Pražský flamendr		1	
31.	15. 8.		Dříve matka a		1	
32.			Husička z Podháje		1	
33.	1. 9.		Magelona		1	
34.	15. 9.		Výroční trh v Miloticích		1	
35.	24. 11.		Doktora Fausta domácí čepička		1	
36.	1. 12.	Raupach	Mlynář a jeho dítě		1	
37.	15. 12.		Stará místo mladé			
38.			Obžínky		1	
39.	5. 1. 1862		Hraje si na vdanou			
40.			Nalezenec		1	
41.	2. 2.	J. K. Tyl	Marjánka, matka pluku		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
42.	16. 3.		Útěk do Afriky a			
43.			Ona mě miluje		1	
44.	30. 3. 1862	F. Schiller	Úklady a láska		1	
45.	21. 4.		Debora		1	
46.	24. 8.	J. Kořenovský	Starý manžel		1	1
47.	? 1863		Selské námluvy		1	
48.	?	J. N. Štěpánek	Berounské koláče		1	
49.	2. 2.		Přítel v nouzi		1	
50.	11. 3.		Ať se to žádný nedozví		1	
51.	23. 3.		Prostota venkovská		1	
52.	6. 4.		Vikomt Loteuer		1	
53.	19. 4.		Vychovatel v nesnázích a			
54.			Ženich z oblak		1	
55.	6. 12.	dle Töpfera - J. K. Tyl	Matka a dcera		1	
56.	27. 12.		Chudý písničkář		1	
57.	6. 1. 1864		Černý Petr a			
58.			Do půlnoci		1	
59.	21. 4.		Muka chudé ženy		1	
60.	27. 9.		Sládkova dcera		1	
61.	3. 11.		Pán a správec		1	
62.	17. 4. 1865		Pěnkava a Čížek		1	
63.	30. 4.		Obě šelmy			
64.		J. Neruda	Prodaná láska		1	
65.			dle účetních dokladů hrálo		4	
66.			se 4×			
67.						
68.						
69.	15. 4. 1866	S. H. Nosethal	Svatojánský dvůr		1	
70.	13. 5.		Hledá tragickou rekyni		1	
71.	14. 10.	G. Sandová	Ďáblova bažina		1	
72.	18. 11. 1866	E. Kaiser - J. K. Tyl	Dareba		1	
73.	6. 12.	J. Sýkora	Stehlík se Strnadem a			
74.		Feldman	Jen zdvořile		1	
75.	2. 2. 1867	Rosier	Víra, naděje a láska		1	
76.	2. 6.	R. Benedix	Patriarcha Jakub aneb			
			Pražští studenti		1	
77.	30. 6.	F. Drahoňovský	Závora, hradní na Hrubé Skále		1	
78.	4. 8.	K. Sabina	Inserát		1	
79.	1. 11.	F. Jeřábek	Cesty veřejného mínění		1	
80.	8. 12.	J. J. Kolár	Monika		1	
81.	26. 12.	J. K. Tyl	Robert Ďábel		1	
82.	2. 2. 1868	Fr. Jaroš	Omylové světem vládnou		1	
83.	15. 3.	Berger	Chudý baron			

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
84.			Převržená slánka		1	
85.	13. 4.	Puttlir	Politika v lese a			
86.		Jos. Junghaus	Poslední Mohykán		1	
87.	10. 5.	Coerner	Ženské slzy		1	
88.	14. 6.	J. Veselý	Husitská nevěsta		1	
89.	6. 9.	R. Benedix	Něžné příbuzenstvo		1	
90.	4. 10.	A. C. Táborský	Posvícení v Malčicích aneb Pane doktore, vy se mýlíte a			
91.		J. Josefovič	Kabát dolů		1	
92.	8. 12.	Aug. Kotzebue	Dvě synovkyně za jednu a			
93.		Ant. Melířová-Körschnerová	Chtěla mít hrdinu		1	
94.	26. 12.	J. K. Tyl	Krvavé křtiny aneb Drahomíra a její synové		1	
95.	6. 1. 1869	J. K. Tyl	Bankrotář		1	
96.	21. 2.	R. Benedix	Dalibor Čermák		1	
97.	29. 3.	Šmíd - J. Frič	Břetislav Bezejmenný		1	
98.	4. 4.	K. Birsch - Pfejfferová	Sirotek Lovoodský		1	
99.	29. 6.	Berger	Vražda na uhelném trhu a			
100.		A. Volf	Osudný den fidlovačky aneb Strašidlo v ševcovské dílně		1	
101.	22. 8.	V. K. Častolovský	Věno a			
102.			Hluchý podomek		1	
103.	17. 10.	K. Birsch - Pfejfferová	Růžena a Růženka		1	
104.	1. 11.	V. L. M.	Na dušičky aneb Modlitba na hřbitově		2	
105.	8. 12.	Aug. Kotzebue	Třeštílek		1	
106.	26. 12.	J. K. Tyl	Lesní panna		1	
107.	13. 3. 1870	E. Kaiser - V. K. Častolovský	Osudná bambitka		2	
108.	11. 9.	Josef Janke	Nehas co tě nepálí aneb před volbami		1	
109.	6. 11.	R. Benedix	Ženit nebo neženit		1	
110.	26. 12.	K. Birsch - Pfejfferová	Sedlák Zlatodvorský		1	
111.	2. 2. 1871		Křižáci v svaté zemi aneb Zaživa pohřbená jeptiška		1	
112.	12. 3.	R. Hoche	Nepravý a přece pravý			
113.		Josef Štolba	Bratranec		1	
114.	10. 4.	E. Kaiser - V. J. Kavka	Nebožtík strýc a		1	
115.			Pět zlatých			
116.	8. 10.	Josef Janke	Krakonoš aneb Srdce z kamene		1	
117.	1. 11.	Raupach	Mlynář a jeho dítě		1	
118.	3. 12. 1871	K. Š.	Dědkův kalmuk a			

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
119.		F. F. Šamberk	Já mám příjem		1	
120.	26. 12.	J. Z. Veselý	Pohádka o Popelce		1	
121.	3. 3. 1872	V. S. K.	Švihák a dělník		1	
122.	1. 4.	K. Sabina	Černá Růže		1	
123.	19. 5.	V. Lipovský	Marnotratný syn		1	
124.	6. 10.	Gruber	Sedlák křivopřísežník		1	
125.	2. 11.	V. L. M.	Na dušičky aneb Modlitba na hřbitově			
126.	1. 12.		Paní tchyně		1	
127.	28. 12.		Královna a její milostník		1	
128.	14. 4. 1873		Don Cesar de Bazano aneb Zasnoubení před popravou		1	
129.	7. 12.	P. Ferrari	Láska bez úcty		1	
130.	26. 12.	S. H. Nosenthal	Svatojánský dvůr		1	
131.	1. 3. 1874		Muž národa		1	
132.	6. 4.	Fr. Halma	Griselda		1	
133.	26. 4.		Sňatek s překážkami		1	
134.	16. 5.	K. Procházka	Kdo má regii		1	
135.	26. 12.		Staří blázni		1	
136.	21. 11. 1875	C. Goldoni	Treperendy a			
137.			Náměsíčník		1	
138.	5. 12.	V. Lipovský	Bodrý venkovan		1	
139.	26. 12.	E. Peistov	Město a vesnice		1	
140.	9. 1. 1876	E. Kaiser	Čeledín a mladý pán		1	
141.	12. 3.		On neb žádný		1	
142.	25. 3.	V. Lipovský	Služebnice své paní		1	
143.	8. 10.	dle J. K. Tyla	Ptáčníkova dceruška		1	
144.	1. 11.	J. K. Tyl	Slepý mládenec a			
145.			Chudý baron		1	
146.	19. 11.		D. S.		1	
147.	3. 12.	S. M. Boleslavský	Vrahové v městě		1	
148.	26. 12.		Tajnosti pařížské		1	
149.	25. 2. 1877	S. Moser	Slavnost založení		1	
150.	11. 3.	R. Hoche	Nepravý a přece pravý a			
151.			A on budiž pánem tvým		1	
152.	2. 4.	S. Züngl	Ďáblovy zápisky		1	
153.	29. 4.	J. P.	Dračí dráp		1	
154.	4. 11.	přeložil F. S. Janke	Červ svědomí		1	
155.	2. 12.	J. Konečný	Registrátor na cestách		1	
156.	26. 12.	V. Sardou	Poslední psaníčko		1	
157.	2. 2. 1878	přel. E. Pešková	Otče náš		1	
158.	31. 3.	Lutojacký	V podkroví a v salóně		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
159.	22. 4.	K. Gustrkov - J. K. Tyl	Srdce a svět aneb milenka a manželka		1	
160.	19. 5.	J. K. Tyl	Poslední desetník		1	
161.	8. 9.	A. d. Emmery - A. Pulda	Cesta kolem světa za 80 dní		3	
162.	3. 11.	dle Töpfera - J. K. Tyl	Matka a dcera		1	
163.	1. 12.	dle Vilkona - G. Eim	Páni doktoři		1	
164.	26. 12.	A. d. Emmery - Cerman	Dva sirotci		1	
165.	2. 2. 1879	G. Moser	Hypochondr		1	
166.	16. 3.	E. Kaiser	Staré dluhy aneb Zlatá svatba na faře		1	
167.	14. 4.	L. Stroupežnický	Černé duše		1	
168.	18. 5.	A. V. Schwab	Bratři sokové a			
169.		J. K. Tyl	Nalezenec		1	
170.	28. 9.	Angely	Řemeslnická merenda a			
171.		F. Schüller	Píseň o zvonu		1	
	5. 10.		Píseň o zvonu			
			Bratři sokové		1	
172.	1. 11.	O. Ludvig	Dědičný polesný aneb krev za krev		1	
173.	26. 12.	dle Roupacha - J. K. Tyl	Pašerové		1	
174.	15. 2. 1880	A. Ľ. Auonge	Doktor Kalous		1	
175.	14. 3.	M. Přebyslavská	Dvě sestry		1	
176.	28. 3.	A. Ľ. Auonge	Dcery pana Zajíčka		1	1
177.	6. 5.	H. J. Byron	Staří - mladí aneb Naši hoši		1	
178.	27. 6.	M. Ernestová	Jen po proudu		1	
179.	11. 10.	Fr. Lípa	Vzdory na vzdory		1	
180.	1. 11.	H. Schmied	Protiva		1	
181.	28. 11.	J. Rosen	Malí velikáni		1	
182.	26. 12.	A. H. Sokol	Farizejci		1	
183.	13. 3. 1881	Auligni	Život za přítele		1	
184.	18. 4.	J. Rosen	Jací jsou ti naši muži		1	
185.	8. 5.	S. Züngl	Vlastenci bohumilí		1	
186.	28. 9.	M. Balucký	Příbuzní		1	
187.	30. 10. 1881	H. Sienkiewicz	Na jednu kartu		1	
188.	4. 12.	E. Labiche a Delacour	Dobrák		1	
189.	26. 12.	F. A. Šubert	Petr Vok Rožmberk		1	
190.	26. 2. 1882	F. F. Šamberk	Jedenácté přikázání		1	
191.	12. 3.	K. Zalewski	Ostrouhali a		1	
192.		A. H. Sokol	Šteperka			
193.	10. 4.	G. Moser a Schönthan	Naše ženy		1	
194.	7. 5.	El. Pešková	Cikánka a její děti		1	
195.	28. 9.	F. Pyat	Muka chudé ženy		1	
196.	19. 11.	F. F. Šamberk	Rodinná vojna		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
197.	26. 12.	A. Görner	Měšťan a šlechtic		1	
198.	18. 2. 1883	I. Görnerová	Naši spojenci		1	
199.	22. 4.	Fr. ze Schönthanu	Hloupý kousek		2	
200.	28. 10.	M. Balucký	Těžké ryby		1	
201.	25. 11.	F. V. Jeřábek	Služebník svého pána		1	
202.	26. 12.	F. A. Šubert	Probuzenci		2	
203.	2. 3. 1884	G. Moser a Schönthan	Válka v míru		1	
204.	23. 3.	M. Balucký	Husy a husičky		1	
205.	13. 4.	B. Bjoernson	Bankrot		1	
206.	4. 5.	F. F. Šamberk	Palackého třída 27		1	
207.	1. 11.	V. Sordon	Fedora		1	
208.	16. 11.	G. Moser	Chléb z milosti		1	
209.	7. 12.	V. Sordon	Vlast		2	
210.	26. 12.	G. A. Chruščev - Sokolnikov	Dravci a			
211.		K. L. Kukla	Anatomové		1	
212.	8. 3. 1885	Fr. Ruth	Olymp		1	
213.	5. 4.		Magelona		1	
214.	3. 5.		Únos Sabinek		1	
215.	4. 10.	O. Feuillet	Pařížský román		1	
216.	29. 11.	P. Něvský	Danišev		1	
217.	25. 12.		Majitel hutí		2	
218.	2. 2. 1886	J. N. Nestroy	Zlý duch Lumpacivagabundus		2	
219.	14. 3.	O. Pinkas	Nerovné manželství		1	
220.	4. 4.	N. V. Gogol	Revisor		1	
221.	25. 4.	J. K. Tyl	Strakonický dudák		2	
222.	23. 5.	K. L. Kukla	Návrat Kolčevského a			
223.	13. 6.	L. Stroupežnický	Zvíkovský rarášek		1	
224.		P. Ferrari	Dvě dámy		1	
225.	3. 10.	F. Andrlík	Sokyně		1	
226.	17. 10.	A. Belot a E. Villetard	Poslední vůle Césara Girodota		1	
227.	31. 10.	V. L. M.	Na dušičky aneb Modlitba na hřbitově		1	
228.	21. 11.	V. Hugo	Angelo tyran Padovanský		1	
229.	5. 12.	J. K. Tyl	Lesní panna		2	
230.	25. 12.	F. A. Šubert	Jan Výrava		2	
231.	2. 2. 1887	Nestroy	Enšpigl aneb Každou chvíli jiné čtveráctví		1	
232.	27. 2.	F. Zákrejs	Anežka		1	
233.	20. 3.	J. Štolba	Vodní družstvo		1	
234.	10. 4.	A. Denney a Corman	Nevinně odsouzen		2	
235.	1. 5.	J. K. Tyl	Jiříkovo vidění		2	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
236.	22. 5. 1887	E. Kaiser	Osudná bambitka		1	
237.	31. 7.	J. Stankovský	Malý král a			
238.			První den po svatbě		1	
239.	9. 10.	J. Štolba	Krejčí a švec		1	
240.	30. 10.	J. V. Frič	Diblík, šotek z hor		1	
241.	27. 11.	A. Ľ. Arronge	Dobročinné paní		1	
242.	25. 12.	J. K. Tyl	Paličova dcera		1	
243.	6. 1. 1888	J. Barbier	Sarah		2	
244.	26. 2.	E. Chatriand	Polský žid		1	
245.	11. 3.	L. M. Boleslavský	Vypovězenec a			
246.		J. B. Mollière	Bezděčný lékař		1	
247.	1. 4.	L. Stroupežnický	Naši furianti		1	
248.	6. 5.	F. Schiller	Loupežníci		1	
249.	14. 10.	J. K. Tyl	Paní Marjánka, matka pluku		1	
250.	2. 12.	dle Berla - K. Tůma	Žertva na Balkáně		1	
251.	23. 12.	L. Stroupežnický	Václav Hrobčický z Hrobčic		2	
252.	6. 1. 1889	F. F. Šamberk	Kulatý svět		1	
253.	2. 2.	F. F. Šamberk	Divadelní vlak aneb Vzhůru			
			do Prahy		1	
254.	10. 3.	V. Hugo	Bídníci		1	
255.	24. 3.	F. F. Šamberk	Ravuggiollo, loupežník			
			z Apenin		1	
256.	21. 4.	dle L. - E. Pešková	Furiant		1	
257.	12. 5.	A. Görner	Manžel bez ženy		1	
258.	29. 9.	K. L. Kukla	Svatební noc a			
259.		J. Štolba	All right		1	
260.	12. 10. 1889		Konkursy pana notáře		1	
261.	27. 10.	V. L. M.	Na dušičky aneb Modlitba			
			na hřbitově		1	
262.	10. 11.	H. Gibbon	Manžel v base		1	
263.	24. 11.	J. Vávra	Nataša		1	
264.	1. 12.	Vilken	Páni doktoři		1	
265.	25. 12.	J. K. Tyl	Strakonický dudák		2	
266.	2. 2. 1890	F. V. Jeřábek	Služebník svého pána		1	
267.	23. 2.	J. Štolba	Závěť		1	
268.	9. 3.	S. K. Macháček	Ženichové a			
269.		R. Benedix	Proces		1	
270.	23. 3.	F. F. Šamberk	Svatojánská pouť		1	
271.	6. 4.	J. J. Kolár	Pražský žid		2	
272.	4. 5.	J. Verne	Cesta kolem světa za 80 dní		4	
273.	2. 8.	F. A. Šubert	Probuzenci		1	
274.	5. 10.	A. Jirásek	Vojnarka		1	
275.	26. 10.		Diplomati		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
236.	22. 5. 1887	E. Kaiser	Osudná bambitka		1	
237.	31. 7.	J. Stankovský	Malý král a			
238.			První den po svatbě		1	
239.	9. 10.	J. Štolba	Krejčí a švec		1	
240.	30. 10.	J. V. Frič	Diblík, šotek z hor		1	
241.	27. 11.	A. Ľ. Arronge	Dobročinné paní		1	
242.	25. 12.	J. K. Tyl	Paličova dcera		1	
243.	6. 1. 1888	J. Barbier	Sarah		2	
244.	26. 2.	E. Chatriand	Polský žid		1	
245.	11. 3.	L. M. Boleslavský	Vypovězenec a			
246.		J. B. Mollière	Bezděčný lékař		1	
247.	1. 4.	L. Stroupežnický	Naši furianti		1	
248.	6. 5.	F. Schiller	Loupežníci		1	
249.	14. 10.	J. K. Tyl	Paní Marjánka, matka pluku		1	
250.	2. 12.	dle Berla - K. Tůma	Žertva na Balkáně		1	
251.	23. 12.	L. Stroupežnický	Václav Hrobčický z Hrobčic		2	
252.	6. 1. 1889	F. F. Šamberk	Kulatý svět		1	
253.	2. 2.	F. F. Šamberk	Divadelní vlak aneb Vzhůru			
			do Prahy		1	
254.	10. 3.	V. Hugo	Bídníci		1	
255.	24. 3.	F. F. Šamberk	Ravuggiollo, loupežník			
			z Apenin		1	
256.	21. 4.	dle L. - E. Pešková	Furiant		1	
257.	12. 5.	A. Görner	Manžel bez ženy		1	
258.	29. 9.	K. L. Kukla	Svatební noc a			
259.		J. Štolba	All right		1	
260.	12. 10. 1889		Konkursy pana notáře		1	
261.	27. 10.	V. L. M.	Na dušičky aneb Modlitba			
			na hřbitově		1	
262.	10. 11.	H. Gibbon	Manžel v base		1	
263.	24. 11.	J. Vávra	Nataša		1	
264.	1. 12.	Vilken	Páni doktoři		1	
265.	25. 12.	J. K. Tyl	Strakonický dudák		2	
266.	2. 2. 1890	F. V. Jeřábek	Služebník svého pána		1	
267.	23. 2.	J. Štolba	Závěť		1	
268.	9. 3.	S. K. Macháček	Ženichové a			
269.		R. Benedix	Proces		1	
270.	23. 3.	F. F. Šamberk	Svatojánská pouť		1	
271.	6. 4.	J. J. Kolár	Pražský žid		2	
272.	4. 5.	J. Verne	Cesta kolem světa za 80 dní		4	
273.	2. 8.	F. A. Šubert	Probuzenci		1	
274.	5. 10.	A. Jirásek	Vojnarka		1	
275.	26. 10.		Diplomati		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
276.	1. 11.	Raupach	Mlynář a jeho dítě		1	
277.	16. 11.	F. F. Šamberk	Sedmašedesátníci		1	
278.	30. 11.	V. Štech	Zlatý déšť		1	
279.	25. 12.	J. Vrchlický	Bratři		2	
280.	15. 2. 1891	L. Stroupežnický	Vojtěch Žák, výtečník		1	
281.	8. 3.	J. J. Kolár	Mravenci		1	
282.	29. 3.	J. Arbes	Moderní upíři		1	
283.	15. 11.	J. Štolba	Staří blázni		1	
284.	29. 11. 1891	J. Görnerová	Babička aneb Otravný dech		1	
285.	25. 12.	V. Vlček	Milada		1	
286.	6. 3. 1892	V. Sardou	Mnoho přátel - naše škoda		1	
287.	27. 3.	J. Pelíšek	Jan Amos Komenský		1	
288.	17. 4.	J. Vávra	Pod krovem otcovským		1	
289.	1. 5.	J. Vrchlický	Noc na Karlštejně		1	
290.	6. 11.	?	Děti kapitána Granta		2	
291.	25. 12.	?	Exulanti		1	
292.	2. 2. 1893	?	Samá ženitba		1	
293.	12. 3.	C. Laufs	Rumlův ústav (Blázinec na cestách)		1	
294.	2. 4.	K. Birsch - Pfeifferová	Sedlák Zlatodvorský		1	
295.	23. 4.	?	Eva Kubánková		1	
296.	29. 10.	E. Kumičič	Sestry		1	
297.	19. 11.	I. I. Mjasnický	Zajíc aneb Honba za člověkem		1	
298.	25. 12.	Blumenthal a Kadelburg	Cesta na východ		1	
					1	
299.	18. 2. 1894	J. Echegaray	Velký Galeotto		1	
300.	25. 3.	V. K. Klicpera	Hadrián z Římsů		1	
301.	14. 8.	L. Stroupežnický	Naši furianti		1	
302.	17. 3. 1895	Al. Jirásek	Otec		1	
303.	11. 4.	V. J. Krylov	Chytrák nad chytráky		1	
304.	5. 5.	F. Ruth	Ztracený život		1	
305.	27. 10.	J. Štolba	Peníze		1	
306.	1. 12.	?	Archa Noemova		1	
307.	25. 12.	G. Davis	Ženílkov		1	
308.	6. 1. 1896	?	Písmákova dcera		1	
309.	1. 3.	F. B. Mikovec	Záhuba rodu Přemyslovského		1	
310.	15. 3.		Mastičkář a			
311.		F. Raymann	Selské námluvy a			
312.		V. K. Klicpera	Veselohra na mostě		1	
313.	5. 4.	?	Klub mládenců		1	
314.	3. 5.	M. A. Šimáček	Jiný vzduch		1	
315.	29. 11.	?	Zlatý pavouk		1	
316.	26. 12.	F. X. Svoboda	Útok zisku		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
317.	7. 1. 1897	?	Bezectní		1	
318.	2. 2.	F. Philippi	Dobrodinci lidstva		2	1
319.	3. 4.	L. Stroupežnický	Velký sen		2	
320.	18. 4.	A. Lokaj	Dědoušek		1	
321.	12. 12.	Blum a Toché	Nervosní ženy		1	
322.	25. 12.	Scribe	O korunu a			
323.		J. Vávra	Velké panstvo		1	
324.	9. 1. 1898	?	Žena		1	
325.	2. 2.	?	Bohatá holka		1	
326.	27. 2.	?	Primátor		1	
327.	27. 3.	?	Krásná ženuška		1	
328.	10. 4.	A. Jirásek	Emigrant		1	
329.	1. 5.	?	Břinkolovy trampoty		1	
330.	11. 6.	?	Zkouška státníkova		1	
331.	27. 11.	A. Jirásek	Kolébka		1	
332.	25. 12.	?	Domov		1	
333.	2. 2. 1899	?	Zapovězené ovoce		1	
334.	18. 2.	J. Hilbert	Vina		1	
335.	12. 3.	?	Márinka Válková		1	
336.	2. 4.	E. Bozděch	Světa pán v županu		1	
337.	7. 5.	?	Pomluva		1	
338.	12. 11.	A. Lokaj	Brouček		1	
339.	25. 12.	?	Martin Luba		1	
340.	1. 4. 1900	V. Štech	Třetí zvonění		1	
341.	15. 4.	M. A. Šimáček	Bez boje		1	
342.	21. 7.	L. Stroupežnický	Paní mincmistrová		1	
343.	25. 12.	Blumenthál-Kadelburg	U bílého koníčka		1	
344.	2. 2. 1901	Blumenthál-Kadelburg	To jsem sám rád		1	
345.	2. 3.	?	Talisman		1	
346.	7. 4.	F. Philippi	Dobrodinci lidstva		1	
347.	16. 5.	?	Přítěž		1	
348.	12. 11.	?	Taťána Řepina		1	
349.	25. 12.	J. Štolba	Mořská panna		1	
350.	2. 2. 1902	?	Dva světy		1	
351.	23. 2.	?	Viola		1	
352.	30. 3.	?	Nioba		1	
353.	25. 12.	?	Olymp		1	
354.	6. 1. 1903	?	Honza		2	
355.	9. 3.	?	V obležení		1	
356.	14. 4.	V. Sardou	Fedora		1	
357.	1. 11.	?	Drama čtyř chorých slečen		1	
358.	8. 12. 1903	?	Rozveselená rodina		1	
359.	26. 12.	?	Rabinská moudrost		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
360.	6. 2. 1904	?	Teta z Ruska		1	
361.	22. 2.	J. Štolba	Na letním bytě		1	
362.	3. 4.	?	Skryté štěstí		1	
363.	8. 12.	J. Šmaha	Zlato		1	
364.	25. 12.	K. Leger	Staří páni		1	
365.	2. 2. 1905	J. Kratochvíl	Eva ze Závořic		1	
366.	23. 4.	B. Kunětická	Cop		1	
367.	8. 12.	?	Pohádka o Kryšpínkovi		2	
368.	25. 12.	K. Želenský	Osudný manévr		2	
369.	2. 2. 1906	F. X. Svoboda	Boháč a smrt a			
370.		I. Herrman	Manželova přítelkyně a			
371.		O. S. Kostelecký	Jikrová polévka		1	
372.	4. 3.	F. F. Šamberk	Jedenácté přikázání		1	
373.	15. 4.	?	Zamilované psaníčko na cestách		1	
374.	28. 10.	P. M. Malloch a F. David	Ta první láska		1	
375.	1. 12.	J. K. Tyl	Strakonický dudák		2	
376.	25. 12.	J. Štolba	Křivé cesty		1	
377.	17. 2. 1907	F. X. Svoboda	Fialka		1	
378.	21. 4.	A. Guimerá	V nížině		1	
379.	3. 11.	K. Rožek	Podzimní svítání		1	
380.	6. 12.	V. Štech	Třetí zvonění		1	
381.	25. 12.	L. Stroupežnický	Zvíkovský rarášek a			
382.		L. Stroupežnický	Paní mincmistrová		1	
383.	8. 3. 1908	A. Kotzebue	Pán z Nemotoh		1	
384.	29. 3.	J. Balák	Terna		1	
385.	19. 4. 1908	G. Sandová	Ďáblova bažina		1	
386.	6. 5.	L. Stroupežnický	Zkažená krev a			
387.		K. S. Macháček	Ženichové		1	
388.	8. 11.	bří. Mrštíkové	Maryša		1	
389.	8. 12.	?	Nový sport a			
390.		?	V zakletém zámku		1	
391.	25. 12.	?	Slavoman		1	
392.	2. 2. 1909	Blumenthal a Kadelburg	Cesta na východ		1	
393.	28. 2.	F. Ruth	Ztracený život		1	
394.	21. 3.	?	Tiché jubileum		1	
395.	11. 4.	?	Marie Magdalena		1	
396.	16. 5.	?	Láska bdí		1	
397.	3. 10.	?	Proud		1	
398.	14. 11.	?	Slečna šafářka		1	
399.	25. 12.	B. Distl	Knoflík		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
400.	2. 2. 1910	H. Ibsen	Nora		1	
401.	5. 3.	?	České Amazonky		2	
402.	20. 3.	H. Ibsen	Paní z Námoří		1	
403.	12. 11.	?	Na jednu kartu		1	
404.	8. 12.	?	Bohatá holka		1	
405.	25. 12.	F. Wittenbauer	Soukromý docent		2	
406.	2. 2. 1911	?	Vpád		1	
407.	5. 3.	Červenka	Hodiny		1	
408.	24. 3.	S. Skružný	Dlouhý, Široký a Bystrozraký		3	
409.	16. 4.	B. Kunětická	Representantka domu		1	
410.	16. 9.	?	Ach, ta láska		1	
411.	5. 11. 1911	A. Jirásek	Emigrant		1	
412.	26. 11.	?	Svatojánské ohně		1	
413.	25. 12.	S. Skružný	Žabec		1	
414.	2. 2. 1912	Bisson	Bezejmenná		1	
415.	25. 2.	Jonáš	Skorna a			
416.		Svoboda	Rozveselená rodina		1	
417.	23. 3.	K. Rožek	Vítězství srdcí (Husité pod Neubarkem)		3	
418.	7. 4.	?	Hříchy otců		1	
419.	13. 10.	?	O lásku		1	
420.	3. 11.	V. Oliva	Rudá královna		1	
421.	17. 11.	K. Tůma	Žertva na Balkáně		1	
422.	8. 12.	?	Paní Dott		1	
423.	25. 12.	J. Císler	Ošetřovatelka		1	
424.	23. 2. 1913	?	Dcera Fabriciova		1	
425.	23. 3.	?	Královská výsost		1	
426.	13. 4.	?	Dolorosa		1	
427.	16. 11.	A. Guimerá	Moře a nebe		1	
428.	25. 12.	Blumenthal	Dva erby		1	
429.	2. 2. 1914	Przybyszwoský	Zlaté rouno		1	
430.	8. 3.	L. Fulda	Divoká honba		1	
431.	12. 4.	K. Mašek	Ženy, které potkáváme		2	
432.	28. 2. 1915	?	Mrak		1	
433.	4. 4.	K. Želenský	Strana bdělých		1	
434.	? 1916	?	Když láska bloudí		1	
435.	? 1916	?	Za koho se provdáme		1	
436.	25. 11. 1917	V. Skoch	Babička		2	
437.	10. 2. 1918	F. J. Čečetka	Sluníčko		2	
438.	31. 3.	V. Dyk	Posel		2	
439.	28. 4.	?	Rozkošná příhoda		2	
440.	15. 5.	J. J. Kolár	Pražský žid		2	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
441.	7. 7.	V. Sardou	Cypriena		2	
442.	10. 8.	?	Malí velikáni		2	
443.	5. 10.	H. Ibsen	Strašidla		2	
444.	9. 11.	J. Maria	Torquato Tasso		2	
445.	7. 12.	S. Skružný	Románek na horách		2	
446.	25. 12.	J. Štolba	Mořská panna		1	
447.	15. 2. 1919	V. Skoch	Libelula		2	
448.	15. 3.	Fingal	Hrany		2	
449.	20. 4.	V. Krejčí	Půlnoc		2	
450.	19. 6.	V. Krejčí	Povodeň		1	
451.	26. 7.	?	Slečna šafářka		1	
452.	27. 9.	A. Horáková	Žena legionářova		1	
453.	27. 10.	L. Stroupežnický	Václav Hrobčický z Hrobčic		2	
454.	22. 11. 1919	F. X. Svoboda	Poslední muž		2	
455.	25. 12.	J. Rydván	Princezna ze statku		1	
456.	1. 2. 1920	J. Skružný	Kometa Hanzelinova		2	
457.	29. 2.	J. Kvapil	Oblaka		1	
458.	6. 3.	F. F. Šamberk	Josef Kajetán Tyl		2	
459.	4. 4.	F. Hlavatý	Plachý pták		2	
460.	5. 7.	Karas	Kostnické plameny		1	
461.	6. 11.	S. Lom	Děvín		2	
462.	21. 11.	J. Vrchlický	Exulanti		2	
463.	25. 12.	F. V. Krejčí	Přes padesát		1	
464.	30. 1. 1921	V. Hugo	Bídníci		2	
465.	5. 3.	?	Zlatý Jiří		2	
466.	27. 3.	A. N. Ostrovský	Nevolníci		1	
467.	23. 4.	J. Rudolff	Dědečkovy housle		3	
468.	19. 6.	J. J. Kolár	Pražský žid		1	
469.	9. 10.	A. Jirásek	Samota		1	
470.	30. 10.	J. Karas	Mučedník Brixenský		1	
471.	25. 12.	K. Fořt	Pepiččina první láska		1	
472.	11. 3. 1922	J. K. Tyl	Strakonický dudák		3	
473.	16. 4.	F. Šrámek	Měsíc nad řekou		1	
474.	30. 9. 1922	Schönfluk	Geisir		1	
475.	28. 10.	J. Rudolff	Na kozlanském klepáči		2	
476.	3. 12.	Sokol Tůma	Stařeček Holuša		2	
477.	25. 12.	J. Štolba	Zločin v horské boudě		1	
478.	18. 3. 1923	V. Sardou	Fedora		1	
479.	29. 4.	?	Firma		2	
480.	21. 7.	F. Šrámek	Léto		1	
481.	1. 11.	J. Císler	Na šenavské pile		1	
482.	26. 11.	?	Okamžik		1	
483.	25. 12.	F. F. Šamberk	Palackého třída 27		1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
484.	27. 1. 1924	F. Andrlík	Sokyně		1	
485.	15. 3.	J. K. Tyl	Jiříkovo vidění		2	
486.	6. 4.	H. Ibsen	Paní z námoří		1	
487.	20. 4.	?	Uzel		2	
488.	1. 11.	A. Jirásek - A. Fencl	Psohlavci		2	
489.	23. 11.	K. Lužanská	Sýkora strýce Dobiáše		1	
490.	30. 11.	A. Averčenko	Hra se smrtí		1	
491.	25. 12.	O. Schäfer	Žena, kterou jsi mu dal		1	
492.	7. 3. 1925	L. Stroupežnický	Na valdštýnské šachtě		2	
493.	22. 3.	R. Jesenská	Devátá louka		1	
494.	12. 4. 1925	A. Jirásek	Lucerna		3	
495.	3. 5.	J. Hilbert	Druhý břeh		1	
496.	6. 6.	J. Vrchlický	Noc na Karlštejně		1	
497.	15. 8.	A. Jirásek	Kolébka		1	
498.	18. 10.	A. Ziegloserová	Cácorka		1	
499.	1. 11.	dle Sv. Čecha E. Šimek	Lešetínský kovář		1	
500.	22. 11.	K. Čapek	Věc Makropulos		1	
501.	5. 12.	H. Meilhac - A. Miland	Mamzelle Nittouche		4	
502.	25. 12.	O. Schäfer	Pes a kočka		2	
503.	21. 2. 1926	J. Křičenský	Svatební lože		1	
504.	13. 3.	G. Preissová	Jaro v podzámčí		2	
505.	18. 4.	L. Novák	Bengle		1	
506.	2. 6.	R. Bodanský - F. Theler	Dítě cirku		4	
507.	22. 8.	J. Štolba	Na letním bytě		1	
508.	3. 10.	G. Preissová	Dvě ukolébavky		1	
509.	17. 10.	R. Jesenská	Starý markýz		1	
510.	7. 11.	F. F. Šamberk	Rodinná vojna	J. Niesner	1	
511.	12. 12.	?	Frak, který dobře padne		1	
512.	25. 12.	R. Jesenská	Je velká láska na světě	J. Ottmar	1	
513.	2. 1. 1927	F. Hrčič	Velká oběť	J. Konopáč	1	
514.	2. 2.	A. de Lordea a P. Chaine	Náš pan farář	J. Niesner	2	
515.	6. 3.	G. Preissová	Její pastorkyňa	J. Hlinka	1	
516.	20. 3.	J. Patrný	Muži nestárnou	J. Niesner	1	
517.	10. 4.	V. D. Ellis	Jeho kočička	J. Niesner	1	
518.	17. 4.	A. Bernard a B. Vrbský	Šofér	J. Niesner	2	
519.	28. 9.	F. Langer	Grand hotel Nevada	J. Niesner	2	
520.	30. 10.	O. Scheinpflugová	Zabitý	J. Konopáč	1	
521.	13. 11.	?	Dědečkem proti své vůli		1	
522.	4. 12.	J. Patrný	Apoštol	J. Niesner	1	
523.	25. 12.	H. Slavíková	Bílý slon		1	
524.	25. 3. 1928	J. Konopáč a B. Navrátil	Pěšky i letem, Lomnicí i světem	J. Konopáč	2	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
525.	8. 4.	F. Arnold a E. Bach	Španělská muška		1	
526.	6. 5.	W. Evans a A. Valentine	Spousta peněz	J. Ottmar	1	
527.	16. 9.	A. Ziegloserová	Vímice	V. Vrzal	1	
528.	30. 9.	V. Skoch	Papírový ideál a			
529.		V. Skoch	Poslední večeře a			
530.		Krylov	Medvěd námluvčím		1	
531.	21. 10.	O. Wilde	Na čem záleží	V. Vrzal	1	
532.	27. 10.	S. Michaelis	Revoluční svatba		1	
533.	8. 11.	G. Kadelburg a R. Presler	Kaňka	Vaněček	1	
534.	18. 11.	K. Piskoř	Radostná událost		1	
535.	25. 11.	J. Štolba	Peníze		1	
536.	8. 12.	H. Ibsen	Stavitel Solness		1	
537.	25. 12.	B. Rajská	Zelené království		1	
538.	27. 1. 1929	B. Rajská	Zámecké strašidlo		1	
539.	10. 3.	E. Chatrian	Polský žid	V. Vrzal	1	
540.	31. 3.	J. Skružný	Falešná kočička	J. Niesner	4	1
541.	28. 4.	B. Winawer	R. H. inženýr	J. Bízek	1	
542.	15. 6.	R. Branald	Česká maminka	?	1	
543.	1. 8.	A. Horáková	Libuňský jemnostpán	?	1	
544.	25. 8.	R. Utěšilová	Uličnice	J. Niesner	1	
545.	21. 9.	J. Hais - Týnecký	Pan biskup	J. Niesner	2	
546.	20. 10.	V. Verner	Choulostivá historie	J. Niesner	1	
547.	10. 11.	R. Branald	Slečna tulačka	J. Niesner	1	
548.	15. 12.	M. Achard	Život je krásný	J. Konopáč	1	
549.	25. 12.	L. Sehnal	Chcete dědit milión?	J. Niesner	2	
550.	9. 2. 1930	F. X. Svoboda	Poslední muž	J. Niesner	1	
551.	?	?	Převrat 1918	?	2	
552.	?	A. Jirásek	Otec	?	2	
553.	11. 5.	B. Conners	Popelka Patsy	J. Konopáč	1	
554.	31. 5.	F. F. Šamberk	Josef Kajetán Tyl	J. Hlinka	2	
555.	?	?	Hříšnice a	?		
556.		?	Bejvávalo	?	2	
557.	24. 8.	J. Štolba	Její systém	J. Niesner	1	
558.	4. 10.	J. K. Tyl	Strakonický dudák	J. Niesner a J. Ottmar	3	
559.	5. 10.	K. Čapek	Loupežník	J. Konopáč	2	
560.	9. 11.	B. Rajská - Smolíková	Děvče od Čerchova	J. Niesner	1	
561.	30. 11.	D. Amiel	Sport a láska	J. Konopáč	1	
562.	25. 12.	F. V. Vrána	Kde jsou mé dolary?	J. Niesner	1	
563.	31. 1. 1931	R. Havelka	Újezdské kasárny	J. Hlinka - J. Ottmar	3	
564.	22. 2.	J. Hais - Týnecký	Noc na pamcíři	J. Bízek	1	
565.	15. 3.	M. Begovič	Americká jachta ve Splitu	J. Niesner	1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
566.	5. 4.	R. Branald	Malí cirkusáci	J. Hlinka	4	
567.	14. 5.	V. Franěk	Edáček filuta	J. Niesner	1	
568.	24. 5.	F. Molnár	Dobrá víla	J. Konopáč	1	
569.	21. 6.	K. Lužanská	Zavadilka vdává dceru	J. Ottmar	1	
570.	6. 7.	K. Lužanská	Sojčí pero	J. Ottmar	1	
571.	15. 8.	P. Rudolf	Děvčátko z hájovny	J. Hlinka	2	
572.	6. 9.	B. Rajská - Smolíková	Její veličenstvo láska	J. Ottmar	1	
573.	3. 10.	K. Novák	Kouzlo májové noci	J. Hlinka	2	
574.	25. 10.	A. Jirásek	Vojnarka	J. Ottmar	1	
575.	28. 11.	J. Konopáč - J. Bízek	S českou písničkou	J. Konopáč	3	
576.	25. 12.	W. Somerset - Manghan	Královská výsost	J. Niesner	1	
577.	17. 1. 1932	O. Scheinpflugová	Okénko	J. Hlinka	1	1
578.	7. 2.	A. Friedman a L. Herz	Doktor Stieglitz	J. Niesner	1	
579.	28. 2.	T. Bernard a I. Mirande	Polibme se!	J. Hlinka	1	
580.	20. 3.	G. Hauptmann	Bobří kožich	J. Konopáč	1	
581.	10. 4.	J. Balda	Veselá vojna	J. Hlinka	1	
582.	15. 5.	R. Polorská	Kondelík a Vejvara	J. Ottmar	2	
583.	5. 6.	A. V. Lípa (A. Vondráková)	Luisa	B. Plíva	1	
584.	17. 9.	E. Brožík a J. Balda	Perle paní Serafínky	J. Hlinka	2	
585.	9. 10.	A. Ziegloserová	Maminka	J. Ottmar	1	
586.	1. 11.	M. Pleský	Zborovští	J. Hlinka	2	
587.	20. 11.	K. Fořt	Sladké milování	J. Niesner	1	
588.	4. 12. 1932	J. Konopáč	Neklamný cit	J. Konopáč	2	
589.	18. 12.	R. Branald	Český Vašek a smutná princeznička	J. Škoda	1	
590.	25. 12.	F. Langer	Grand hotel Nevada	J. Niesner	1	
591.	22. 1. 1933	J. Sarment	Oči ze všech nejkrásnější	J. Konopáč	1	
592.	12. 2.	J. Bernardski	Jeho poslední flám	J. Ottmar	1	1
593.	5. 3.	L. Vaněk	Klíč k jejich srdcím	J. Niesner	1	
594.	26. 3.	K. Lužanská	Kašpárek měl vekou túru, přelstil ducha Čurymůru	A. Lachman - J. Stříbrný	1	
595.	2. 4.	K. Balák	Kašpárkovo nejkrásnější vítězství	J. Škoda	1	1
596.	16. 4.	Mařík - Brožík	Tulák	J. Hlinka	2	
597.	6. 5.	K. Balák	Pohádka o maminčině srdéčku	J. Stříbrný	1	
598.	7. 5.	B. Rajská - Smolíková	Recept na štěstí	J. Ottmar	1	
599.	3. 6.	T. G. Vacek	Černí kyrysníci	M. Škodová	2	
600.	9. 7.	B. Rajská - Smolíková	Zemský ráj to na pohled	J. Niesner	1	1
601.	10. 9.	J. L. Doudlebský	Cigánečka	J. Škoda	2	
602.	15. 10.	F. Bartoš	Kašpárek se učí míti strach	A. Lachman	1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
603.	22. 10.	I. C. Vojnovič	Ekvinokce	M. Škodová	1	
604.	5. 11.	A. Ridley	Půlnoční vlak	J. Konopáč	1	
605.	3. 12.	D. Nikadenni	Scampolo	J. Niesner	1	
606.	6. 1. 1934	J. Kubík	Kanonýři od Strahovské brány	J. Škoda	2	
607.	17. 2.	Tepa - Kretba	Slečna doktorka	J. Hlinka	2	
608.	11. 3.	L. Novák	Habrštokův saxofon	J. Niesner	1	
609.	31. 3.	J. Deval	Továryš	J. Škoda	4	2
610.	22. 4.	A. V. Lípa (A. Vondráková)	Láska vítězí	J. Niesner	1	
611.	20. 5. 1934	R. Nížkovský	Maryna ze mlýna	J. Ottmar	2	
612.	23. 6.	J. Serment	Rybář stínů	J. Bařinka	1	1
613.	30. 6.	K. Čapek	R. U. R.	J. Hlinka a O. Lokaj	2	
614.	14. 7.	J. Konopáč a J. Bízek	Výstavní revue	J. Konopáč	2	
615.	1. 8.	J. K. Tyl	Paličova dcera	J. Ottmar	2	
616.	13. 10.	J. Balda a J. Slavík	Na svatou Annu	J. Škoda a K. Vlasák	14	
617.	12. 12.	L. Andrejev	Ten, který dostává políčky	J. Bařinka	1	
618.	25. 12.	A. V. Lípa (A. Vondráková)	Od večera do půlnoci	J. Niesner	1	
619.	27. 1. 1935	F. Tetauer	Evino nedůstojné povolání	J. Konopáč	1	
620.	30. 3.	J. Balda	Lojzička	J. Škoda	11	6
621.	3. 8.	A. Dvořák	Husité	J. Konopáč a J. Škoda	2	
622.	28. 9.	R. Nížkovský	Podvodnice z lásky	J. Niesner	1	
623.	13. 10.	J. Toman	Svět bez oken	A. Vondráková	1	1
624.	23. 11.	L. de Vega - J. Vrchlický	Sedlák svým pánem	J. Ottmar	2	
625.	25. 12.	J. L. Doudlebský	Valja (Otrokyně lásky)	J. Niesner	1	
626.	11. 1. 1936	J. Balda	Nezapomeň	J. Škoda	5	
627.	15. 2.	F. Langer	Jízdní hlídka	J. Konopáč	4	
628.	21. 3.	Tobis a Mirovský a Rohan	Na tý louce zelený	J. Škoda	10	5
629.	9. 5.	A. Franc	V čem měl Jeník štěstí	J. Niesner	2	
630.	26. 7.	J. Balda	Kukačka	Kamberský a J. Škoda	3	
631.	9. 8.	L. Hanušová	Žena mnoha možností	A. Vondráková	1	
632.	14. 11.	J. Balda a R. Nížkovský	Odtroubeno	J. Škoda	9	
633.	25. 12.	J. Konopáč	Mladí vpřed	J. Konopáč	1	
634.	14. 2. 1937	Z. Štěpánek	Kamaráde, kde jsi	A. Vondráková	1	
635.	13. 3.	K. Čapek	Bílá nemoc	J. Škoda - R. Hroch	2	
636.	4. 4.	K. Piskoř	Velké pokušení	J. Ottmar	1	
637.	24. 4. 1937	L. Lenz a R. A. Roberts	Manželství po kapkách	A. Vondráková	2	
638.	23. 5.	O. Scheinpflugová	Pan Grünfeld a strašidla	J. Konopáč	1	
639.	25. 7.	F. A. Šubert	Probuzenci	M. Škodová	1	
640.	31. 7.	B. Rajská - Smolíková	Zelené království	J. Ottmar	1	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
641.	15. 8.	J. Kvapil	Oblaka	J. Ottmar	1	
642.	5. 9.	G. Zápolská	Morálka paní Dulské	A. Vondráková	1	
643.	17. 10.	Whratley a Beer	Morison	J. Škoda	2	
644.	21. 11.	M. Balcarová	Babička nekandiduje	J. Konopáč	1	
645.	25. 12.	A. Birabeau	Nezletilí	A. Vondráková	1	
646.	13. 2. 1938	V. Neff	První nálet	R. Hroch	1	
647.	27. 3.	F. Wead	Mraky až na zem	M. Škodová	1	
648.	1. 5.	M. Hemar	Herečka	R. Hroch	1	
649.	29. 5.	F. Tetauer	Milostná mámení	A. Vondráková	1	
650.	31. 7.	Lucas a Ingriš	Tam na horách	J. Škoda	3	3
651.	26. 11.	J. Kubík	Pod střechami Malé Strany	J. Konopáč	2	
652.	29. 1. 1939	K. Piskoř	Svátek věřitelů	F. Vojtíšek	1	
653.	19. 2.	J. Pakosta	Jak zaplatím daně	R. Hroch	1	
654.	28. 3.	J. Snížek	Příklady táhnou	A. Vondráková	2	
655.	3. 6.	V. Štech	Třetí zvonění	J. Škoda	1	
656.	30. 7.	L. Stroupežnický	Naši furianti	Dolenský a J. Škoda	1	
657.	10. 9.	J. Déval	Slečna panská	J. Škoda	1	
658.	8. 10.	J. Červenka	Hodiny	J. Niesner	1	
659.	27. 10.	O. Minařík	Zorka	F. Vojtíšek	1	
660.	19. 11.	J. V. Rosůlek	Mezi námi děvčaty	J. Konopáč	1	
661.	25. 12.	J. L. Doudlebský	Růže prérie	J. Škoda	1	
662.	17. 2. 1940	K. Fořt	Z českých mlýnů	J. Škoda	5	
663.	27. 4. 1940	K. Melíšek	Petříček a Pavlíček	J. Škoda	4	
664.	22. 6.	V. Verner	Medvědí tanec	M. Hanuš	1	
665.	21. 7.	Sokol - Tůma	Pasekáři	J. Konopáč a J. Škoda	2	1
666.	3. 8.	H. Ibsen	Nora	A. Vondráková	2	
667.	14. 9.	Želenská a Třešňák	Bílá jeptiška	F. Vojtíšek	2	
668.	12. 10.	F. Götz	Soupeři	J. Konopáč a J. Škoda	3	1
669.	9. 11.	V. Verner	Štěstí je umění	F. Patočka	2	
670.	18. 1. 1941	K. R. Krpata	Mistr ostrého meče	J. Škoda	5	
671.	16. 3.	F. F. Šamberk	Palackého třída 27	F. Vojtíšek	1	
672.	13. 4.	Z. Štěpánek	Nezbedný bakalář	J. Konopáč	3	1
673.	24. 5.	J. Melka	Mistrův mistrovský kus	M. Hanuš	1	
674.	27. 9.	J. Verner	Bohatý chudák	F. Patočka	2	1
675.	8. 11.	F. X. Svoboda	Čekanky	J. Konopáč a J. Škoda	3	1
676.	25. 12.	F. Götz	Malostranská humoreska	J. Jína a J. Škoda	2	
677.	1. 2. 1942	K. Piskoř	Tulácké dobrodružství	F. Vojtíšek	2	1
678.	28. 3.	J. Kubík	Na Mylčickej rychtě	B. Šlechta	3	
679.	14. 5.	J. Drda	Jakož i my odpouštíme	J. Konopáč a J. Škoda	2	
680.	31. 8.	?	Vzbouření v ústavu šlechtičen		2	
681.	26. 9.	V. K. Klicpera	Hadrián z Římsů	J. Konopáč	2	
682.	8. 10.	K. Lažanská	Sojčí péro	B. Šlechta	2	
683.	17. 10.	P. Alt - Heer	Sednout pane profesore	F. Patočka	2	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
684.	21. 11.	B. Polach	Vrah jsem já	J. Škoda	2	
685.	25. 12.	K. R. Krpata	Hvězdy nad hradem	J. Konopáč a J. Škoda	2	
686.	26. 12.	A. Ivers	Sadová třída	J. Konopáč a J. Škoda	2	
687.	30. 1. 1943	A. Coolen	Cizinec	F. Vojtíšek	2	
688.	27. 3.	M. Vitus	Tři lední medvědi	J. Konopáč	2	
689.	8. 4. 1943	F. Tetauer	Zpovědník	B. Šlechta	2	
690.	6. 6.	K. Franchy	Verunka	J. Konopáč a J. Škoda	2	
691.	25. 9.	T. Š. Kozák	Až pokvete hořec	J. Konopáč a J. Škoda	2	
692.	6. 11.	B. Corra a G. Achille	Jedenáctý v řadě	J. Konopáč	2	
693.	20. 11.	J. Kurfirst	Věčný poutník	B. Šlechta	3	1
694.	25. 12.	F. Kožík	Meluzína	J. Škoda	7	1
695.	26. 2. 1944	J. Bor	Zuzana Vojířová	J. Škoda	7	
696.	19. 3.	?	Za ranního kuropění	B. Šlechta	2	
697.	29. 4.	D. C. Faltis	Stanice Gordián	F. Patočka	2	1
698.	24. 6.	V. Záruba	Slavnost mládí (Majáles)	V. Cerman	5	
699.	21. 7. 1945	K. Čapek	Bílá nemoc	J. Škoda	4	4
700.	20. 10.	A. Jirásek	Lucerna	J. Škoda	6	
701.	25. 12.	V. Verner	Červený mlýn	J. Škoda	4	1
702.	21. 4. 1946	K. Simonov	Ruští lidé	J. Jína	2	1
703.	6. 7.	T. Rattigan	Světelnou cestou	J. Škoda	2	
704.	13. 10.	J. Smutný	Kouzelný koberec	J. Jelen	2	
705.	17. 11.	K. Čapek	Věc Makropulos	J. Konopáč	3	8
706.	25. 12.	J. Comaneer	Dnes večer přijde přítel	J. Škoda	6	9
707.	9. 2. 1947	V. K. Klicpera	Divotvorný klobouk	J. Jína	2	
708.	18. 5.	M. Holková	Popelka	M. Loudová	2	
709.	10. 7.	J. Olmar	Nocí poraněn a	J. Škoda	1	
710.		P. Tkadlec	Asagao			
711.	25. 12.	W. S. Mangham	Posvátný plamen	J. Konopáč a J. Škoda	3	
712.	30. 1. 1948	J. Steinbeck	O myších a lidech	J. Škoda	3	
713.	28. 2.	O. Wilde	Jak je důležité míti Filipa	J. Jína	1	1
714.	28. 3.	B. Kratochvíl	Tři dary	M. Loudová	4	
715.	10. 4. 1948	S. Krzywoszaewski	Čert a krčmářka	K. Tišer	3	2
716.	12. 6.	A. Christie	Bylo jich deset	J. Škoda	3	2
717.	24. 10.	F. F. Šamberk	Josef Kajetán Tyl	JUDr. J. Páv	2	3
718.	21. 11.	M. Veselý	Zahrada lásky a míru	M. Loudová	3	
719.	25. 12.	J. Konopáč	Pluvil	J. Konopáč	2	
720.	17. 4. 1949	J. Toman	Slovanské nebe	J. Škoda	3	2
721.	8. 5.	D. C. Faltys	Sněženka	M. Loudová	4	
722.	21. 5.	J. D. Priestley	Inspektor se vrací	J. Konopáč	2	2
723.	4. 6.	D. C. Faltys	Veronika	J. Škoda	2	
724.	29. 10.	A. Kornejčuk	Makar Dubrava	J. Škoda	3	
725.	25. 12.	L. Bublík	Rozkaz	J. Škoda	2	

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
726.	12. 3. 1950	R. Branald	Honzíček z malované chaloupky	M. Loudová	2	
727.	9. 4.	K. Zidarov	Carská milost	J. Škoda	3	3
728.	3. 6.	B. Němcová	Babička	M. Škodová	3	
729.	19. 8.	J. Zeyer	Radúz a Mahulena	JUDr. J. Páv	5	1
730.	28. 10.	A. Štejn	Čestný soud	J. Škoda	4	
731.	16. 12.	S. Maršák	Dvanáct měsíců	M. Loudová	2	
732.	25. 12.	W. Shakespeare	Veselé windsorské paničky	J. Škoda	5	
733.	14. 2. 1951	W. Shakespeare	Sen noci svatojánské	M. Jodas	2	
734.	24. 3.	A. Jirásek - A. Fencl	Psohlavci	J. Škoda	2	2
735.	29. 4.	A. Zápotocký - V. Nezval	Vstanou noví bojovníci	J. Konopáč	2	
736.	28. 6.	L. Hellmanová	Ličtičky	J. Škoda	1	
737.	18. 8.	J. Vrchlický	Námluvy Pelopovy	J. Škoda a Z. Jodas	3	1
738.	3. 11.	M. Gorkij	Měšťáci	Z. Jodas	2	4
739.	25. 12.	J. B. Molière	Tartuffe	J. Konopáč	3	8
740.	3. 2. 1952	V. Baldessari	Sněhurka	M. Loudová	1	
741.	9. 2. 1952	A. H. Horáková	Páni	J. Škoda	2	
742.	13. 4.	P. Karvaš	Lidé z naší ulice	J. Konopáč a J. Škoda	3	
743.	28. 6.	A. Jirásek	M. D. Rettigová	J. Konopáč a J. Škoda	2	1
744.	16. 8.	J. Vrchlický	Noc na Karlštejně	J. Škoda	3	4
745.	25. 10.	P. Kohout	Dobrá píseň	J. Škoda	3	
746.	6. 12.	M. Stehlík	Perníková chaloupka	M. Loudová	2	1
747.	25. 12.	J. Voskovec a J. Werich	Nebe na zemi	J. Škoda	8	5
748.	4. 4. 1953	A. Jirásek	Otec	J. Škoda	3	2
749.	12. 4.	V. Voňátko a F. Hrubín	Jak květiny přezimovaly	M. Loudová	2	
750.	18. 7.	G. Preissová	Gazdina roba	J. Škoda	3	3
751.	3. 10.	M. Jariš	Přísaha	J. Škoda	2	1
752.	14. 11.	P. A. Beaumarchais	Figarova svatba	J. Škoda	3	3
753.	13. 12.	M. Kentnerová	Jak děvčátko hledalo štěstí	M. Loudová	1	
754.	25. 12.	I. L. Caragiale	Ztratil se dopis	J. Škoda a V. Cerman	2	
755.	14. 2. 1954		Veselý večer tanců, zpěvů, hudby a divadelních scén	estráda	1	
756.	4. 4.	Z. Husáková	Smolíček	M. Loudová	1	1
757.	18. 4.	E. Vítkovský	Dům u doktorů	J. Škoda	3	4
758.	12. 9.	J. Balda a O. Šafránek	Muzikantská Liduška	J. Škoda	7	5
759.	23. 10.	H. de Balzac	Evženie Grandetová	Z. Jodas	3	1
760.	5. 12.	J. Voskovec a J. Werich	Svět patří nám - estráda		1	
761.	25. 12.	V. Štech	Třetí zvonění	J. Konopáč	4	5

	Datum	Autor	Název hry	Režie	Počet představení	
					doma	zájezd
836.	8. 4. 1982	J. Machulský	Nulová křivka	L. Sezima	3	5
837.	13. 5.	J. Štych	Brychta za nic nemůže	J. Konopáč ml.	3	4
838.	28. 1. 1983	J. Zeyer	Stará historie	J. Poláček	2	6
839.	17. 6.	A. Jirásek	Vojnarka	J. Kocourek	3	3
840.	22. 1. 1984	V. Novák a S. Oubram	Pohádka o Honzovi a víle Verunce	J. Poláček	3	7
841.	18. 4.	I. Bukovčan	Než kohout zazpívá	L. Sezima	2	6
842.	12. 5.	E. Bass	Opuštěná a	J. Poláček		
843.		E. A. Longen	Dezertér z Olšan	J. Poláček	1	4

160 LET
OCHOTNICKÉHO DIVADLA
V LOMNICI NAD POPELKOU
1825 – 1985

Text Jaromír Mastník,
soupisové přehledy a spolupráce Petr Štěpán, Vladimír a Libuše Cermanovi, Ladislav Novák.
Fotografie Jaroslav Vávra.
Použitý materiál: kroniky a archiv divadelního souboru a
*1. J. J. Fučík - Lomnicko, I. ročník 1920,
*2. J. J. Fučík - Popis a dějiny okresu Lomnického n. P., díl IV., sv. 1 z r. 1928,
*3. Ladislav Novák - Stará garda Národního divadla, II. vydání J. R. Vilímka v Praze.
Grafická úprava Jiří Lízler
Vydal Sdružený klub ROH v Lomnici n. Pop. v r. 1985 jako příležitostnou pamětní publikaci pro členy Divadelního souboru Tyl a divadelní příznivce.
Vytiskly VČT, n. p., provoz 24, Nový Bydžov
Schváleno odborem kultury Východočeského KNV v Hradci Králové čj. kult/441-85 ze dne 26. března 1985